

[11th March 1960

**IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET
FOR THE YEAR 1960-61.**

MR. SPEAKER: We shall now proceed with the discussion on the budget. I have already got before me twelve names. I think I shall allow ten minutes for each member, and I shall now call upon Sri T. L. Sasivarna Thevar to start the discussion.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Fifteen minutes may be given, Sir.

MR. SPEAKER: I have no objection. Sri T. L. Sasivarna Thevar will have fifteen minutes. I have now got four more names, making the number sixteen. The number is going on increasing.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Our difficulty was that formerly for the first two days, we did not have many members to speak.

MR. SPEAKER: Members are more alert now. Sri T. L. Sasivarna Thevar will now speak.

தங்களுக்கு 15 நிமிடங்களும், தங்களுக்குப் பிறகு மற்ற வர்களுக்கு 10 நிமிடங்களும் கொடுக்கப்படும்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைக்கும் முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல இஷ்டப்படுகிறேன். நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் இல்லை. அது வரவேற்கத்தக்கது. சமுதாயத்தில் ஒரு சில வர்த்தகர்களுக்கு வரிச் சலுகை கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும், என்.ஜி.ஓ. உத்தியோகஸ்தர்களின் நிலை கொஞ்சகாலத்திற்கு ஒத்திப் போடப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்குத் தொல்லை தரும் விலைவாசி விஷயங்கள் மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் பரிசீலித்து ஒழுங்கு படுத்துவதாக வாக்குறுதி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. நிதி நிலை அறிக்கையில் புதிய வரிகள் இல்லை என்று சொல்லும்போது, நிதியமைச்சரவர்கள், சில நாட்களுக்கு முன்பே புதிய வரிகள் ஏதும் போடப்படமாட்டாது என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

(Sri K. Sattanatha Karayalar in the Chair.)

மக்கள் பெரும்பாலும், வரிப் பளுவிலிருந்து விலக்கு வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனாலும், அழகும் பொருள்கள் விஷயத்தில் மட்டும் இப்பொழுது வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. அதைச் சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், இதைச் சென்ற ஆண்டிலேயே, நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, விலக்குக் கொடுத்திருந்தால், நன்றாக இருந்திருக்கும். காலம் தாழ்த்தி யாவது, வரிச் சலுகை கொடுத்ததற்கு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். எவைகளுக்கு ஏற்கனவே வரிவிலக்கு இருந்ததோ அவைகளுக்கு தொடர்ந்து விலக்கு இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

11th March 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

வெங்காயத்திற்கு விலக்கு இருந்ததா இல்லையா என்பது தெரியவில்லை. அதே மாதிரி பால், பாலுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு இருந்ததா, இல்லையா? (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம்: இல்லை, இல்லை, பாலுக்கு இல்லை.) வெங்காயத்திற்கு (கனம் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியம்: நீங்கள் பேசுங்கள் பார்க்கலாம்).

விவசாய வளர்ச்சி சம்பந்தப்பட்ட வரையில், நிதி அமைச்சர் தன் உரையில், 10, 12 பக்கங்கள் அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம் நாடு ஒரு விவசாய நாடு. பெரும் பகுதி மக்கள் விவசாய மக்கள். அவர்கள் நன்மையைப் பார்த்துச் செய்தால் தான், நாடு சுபிக்ஷம் அடையும். சமீபத்தில் அமைச்சர் பேச்சில் சொன்னார்கள் பெரிய நீர்பாசன திட்டங்கள் இனிச் செய்வதற்கில்லை; பெரிய திட்டங்களெல்லாம் முடித்தாகி விட்டது என்று. அது ஒரு பெரிய சாதனை. இவ்வளவெல்லாம் இருந்தும், விலைவாசி மட்டும் இறங்கவேயில்லை. அதன் காரணம் என்ன? ஆகவே, இன்னும் சில திட்டங்களையும் யோசனை செய்ய வேண்டும். சாத்தனூர், கிருஷ்ணகிரி, புள்ளம்பாடி போன்ற இந்தத் திட்டங்களால், 2.52 லட்சம் ஏக்கராக்கள் சாகுபடிக்கு வந்திருப்பதாகக் கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தும், விவசாயத்தில் பெரும் முன்னேற்றம் இருந்தாலும், விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போவதின் காரணம் தெரியவில்லை. இன்று, மதுரை நகரத்தில் 50 படி கொண்ட மூட்டை ஒன்று ரூ. 26, 27 என்று விற்கிறது. இன்னும் காலம் போகப்போக ரூ. 30, 35 ஆகிவிடுமோ என்று பயம் இருக்கிறது. விலைவாசி ஏறுவது, உற்பத்தியாளர்களுக்கு சந்தோஷம்தான். ஆனாலும் வாங்குகிறவர்களுக்கு, பொருள்களின் விலை குறையாவிட்டால் கஷ்டம் அதிகமாகிறது. நம் நாட்டில் ஏற்கெனவே, கிருஷ்ண நதித் தண்ணீரை நம் இராச்சியத்திற்கு உபயோகிக்கும் நோக்கத்துடன் ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக, ஆந்திர அமைச்சர், நம் அமைச்சர்கள் இடையே பேச்சுவார்த்தை நடந்து, நல்ல முடிவு கண்டிருப்பதாகக் கேள்வி படுகிறேன். மேல் பெரியார் திட்டத்தை வெகு நாட்களாகக் கேட்டு வருகிறோம். அதனால், ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில், 2, 3 தாலுக்காக்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். அது விஷயமாக கேரள அரசாங்கத்தோடு பேச்சு வார்த்தை நடத்தி வெற்றி கரமாகச் செய்ய வேண்டியது மிக அவசியம். அதோடு, ஆளியார், பரம்பிக்குளம் திட்டங்கள்கூட நிறைவேற வேண்டும். அந்தப் பரம்பிக்குளம் சம்பந்தமாக, இப்பொழுது ஏதோ எதிர்ப்பு இருப்பதாக பத்திரிகையில் படித்தேன். அதேபோல், மைசூர் அரசாங்கத்திலிருந்தும், காவிரித் தண்ணீர் சம்பந்தமாக ஏதோ தடுப்பு இருப்பதாக கேள்விப்படுகிறேன். அதனால், தகராறு முற்றக்கூடிய . . . (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம்: இருந்தாலும், அது திராவிடத் தகராறுதான்.)

இது திராவிடத் தகராறு என்பதனால் இதைப் பெரிதாக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்தத் தகராறுகள் தீர்ந்து நல்லமுறையில் இத்திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்பது என் விருப்பம். எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [11th March 1960]

10
a.m.

திட்டமும் புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. புறக்கணிக்கவில்லை என்று முதல் அமைச்சர் சொல்கிறார். அதையும் வெற்றிகரமாக முடித்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தப்படியாக உள்ளது சிறிய பாசன திட்டங்கள். இதைப் பற்றி குறை நிறையப் பேசப்படுகிறது. எங்கள் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் காரியமாக ஒன்றும் குறிப்பிடத்தக்கபடி நடைபெறவில்லை. நீர்ப்பாசன மகாநாடு கூட நடந்தது கலெக்டர் ஆபிசில். அங்கே நாங்களுக்கூட இல்லை, காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் மிகவும் பரிதாபகரமாக ஒன்று சொன்னார். “எங்கள் ஆயுட் காலத்திற்குள்ளாவது ஏதாவது ஒரு காரியமா வது நடக்குமா?” என்று கலெக்டரிடத்தில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவரே கேட்டார். இப்படி பலபல திட்டங்களைப் போட்டு விட்டு ஒன்றும் நடைபெறாமல் காலதாமதமாகிக் கொண்டிருப்பதைத் தவிர்க்கவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் சீக்கிரமாக நிறைவேற்றினால்தான் ஏதாவது ஜில்லா அளவில் பயன் ஏற்படும். அதோடு இந்தத் திட்டங்களுக்கு இத்தனை ரூபாய் வரையில் இவர் சாங்ஷன் செய்யலாம், இதற்கு மேல் இன்னார் செய்யலாம் என்பதாக பல வரையறைகள் இருக்கின்றன. இதனால் அநேகக் காரியங்களுக்குப் பணம் சாங்ஷன் செய்யப்படாமல் தகராறுகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே தொகையைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் ஸ்டேட் அளவில் இன்னார்தான் திட்டங்களுக்கு சாங்ஷன் செய்யலாம் என்பதாக ஒரு அதிகாரியைப் போட்டு விட்டால் நன்றாக இருக்கும் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பாசனம் சம்பந்தமாகக் கிணறுகள் வெட்டவேண்டியது மிகவும் அவசியம். கிணறுகள் வெட்டவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்தையே சார்ந்தது. கிணறு வெட்ட ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் கொடுக்கிறோம். வெட்டின பிற்பாடு 250 ரூபாய் கடனாகவும், பாக்கியை மானியமாகவும் செய்கிறோம். இந்த ஆயிரம் ரூபாய் என்பது கிணறு வெட்ட போதுமானதாகவே இல்லை. மேலும் பத்துப் பன்னிரண்டு வருஷங்களாக இந்தக் கிணறு வெட்ட நாம் பணம் கொடுத்து வருவதில் எத்தனை ஊழல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். கிணறு வெட்டாமலையே பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். பழைய கிணற்றை காட்டிப் பணம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்த ஆயிரம் ரூபாயை வாங்குவதற்குள் முன்னால் மாமூலாக பணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படி பகிரங்கமாகவே வாங்கப்படுகிறது. உங்களுக்கு நான் சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டும் என்பது இல்லை. எங்கும் பரவலாக நடைபெறுகிறது. ஆகையால் நான் ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இரண்டாயிரம் ரூபாய் இருந்தால் ஒரு சிறிய கிணற்றை பாசனக் கிணற்றை வெட்ட முடியும். இதைச் சர்க்கார் பொறுப்பிலே வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டால் காரியம் தகராறுகள் இல்லாமல் நன்றாக நடக்கும். நிலவளம் உள்ள கிராமங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. பத்து கிணறுகள் இருப்பது கிணறுகள் என்று சர்க்காரே ஆங்காங்கே வெட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். குறிப்பிட்ட

11th March 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தவணையில் இத்தனை கிணறுகள் வெட்டிக்கொடுப்பது என்று திட்டம் வகுத்துவிட்டால் துரிதமாகப் பெரிய முன்னேற்றம் காண முடியும் என்பது என் அபிப்பிராயம். இதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டில் தரிசு நிலங்கள் ஜாஸ்தியாக இருக்கின்றன. இதைப் பற்றிக் கேட்க வழியில்லாமல் இருக்கின்றன. என்னுடைய பகுதியில் பெரியார் ப்ராஜெக்ட் ஏரியாவில் பதினைந்து, பதினாறு ஏக்கருக்கு மேல் அபூர்வமான நிலமாக ஆக்கக்கூடிய தரிசு கிடக்கிறது. அதை யாருக்கும் கொடுக்கவும் மாட்டேன் என்கிறார்கள். இந்தமாதிரியாகப் பார்த்தால் நம் மாநிலம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் லட்சக் கணக்கான ஏக்கரா சாகுபடிக்கு லாயக்காக இருக்கிறது. சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே இந்தத் தரிசு நிலங்களை சாகுபடிக்கு ஏற்றதாகச் செய்யலாம். இன்றையதினம் ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். வீட்டைக் கட்டிக் கொடுத்துவிட்டு சும்மா இருந்து பயன் என்ன? வீடு கட்டிக்கொடுப்பதோடு ஒரு ஏக்கரா, இரண்டு ஏக்கரா கொடுத்தால் அவர்களுக்குப் பெரிய நன்மையாக இருக்கும். விவசாய அபிவிருத்திக்குக் கூட அதிக நன்மை ஏற்படும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தொழில் பண்ணைகள். தொழில் பண்ணைகள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவை பெரிய நகரங்களில் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. விருது நகரில் இருக்கிறது. மதுரையில் இருக்கிறது. கிராமத் தொழில்களை வளப்படுத்துவதற்கு இவை பெரிதும் பயன்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இந்தத் தொழில் பண்ணைகளை பக்கா கிராமங்களிலேயே ஏற்படுத்தினால் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் விவசாய வேலை போக பாக்கி நேரத்தில் இந்தத் தொழில்களை எல்லாம் செய்ய முடியும். நகரங்களுக்குக் கூட்டமாக வருவது கூடத் தவிர்க்கப்படலாம். ஆகவே இவற்றைக் கிராமப் பகுதிகளிலேயே ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கூட்டுறவு முறையில் கடன் அளிக்க இருக்கிறார்கள். இதில் புதிய ஒரு திட்டம் என்னவென்றால் நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கூடக் கடன் அளிக்க வசதி செய்யப்போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதை ஜாக்கிரதையாகப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டும். நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும் கடன் அளிக்கப்படும் என்பதனால் இது தவறான முறையில் போய்விடக்கூடாது. ஆரம்பத்திலேயே இதில் நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் சர்க்கார் ஈடு செய்யும் என்கிற ரீதியில் நஷ்டத்தை எதிர்பார்த்தே செய்வதுபோல தவறான முறையில் காரியங்கள் நடந்துவிடக்கூடாது. நிலத்தில் சாகுபடி செய்கிறவர், நிலச் சொந்தக்காரர் ஆகிய இரண்டுபேர்களுடைய ஜாயின்ட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடியில் கடன் அளிக்கத் தக்க ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, கூட்டுறவு முறையில் கடன் வாங்குவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. கடன் வேண்டும் என்றால் பணம் வாங்குவதற்குள் ஒரு வருஷம் ஒண்ணரை வருஷம் கூட ஆகிவிடுகிறது. ஆகையால் லகுவான முறையில் கடன் அளிக்க ஏற்பாடு

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [11th March 1960]

செய்வதும் மிகவும் அவசியம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதுவன்றி அப்படிச் கடன் கொடுக்கிறோம், இப்படிச் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்பதனால் ஒரு பிரயோஜனமும் ஏற்படாது என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் கல்வி சம்பந்தமாக ஒன்று. இதைப்பற்றி நிறையப் பேசப்படுகிறது. மத்தியான சாப்பாடு போடுகிற விஷயத்தைப்பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இதைப்பற்றிப் பிரமாதமாகப் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. உண்மையில் நடைபெறுவது என்னவென்றால் மாணவர்களுக்கு 10 நயா பைசா அளவு உணவு கொடுப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இதில் 6 நயா பைசா சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். 4 நயா பைசா வர்த்தியார்களே வாங்கவேண்டும். இதை வசூலிப்பதற்குள் அவர்களுக்குப் போதும் போதும் என்றுகிவிடுகிறது. பாடமும் சரியாக நடப்பதில்லை. மேலும் இந்தக் கட்சி, அந்தக் கட்சி என்று கட்சித் தகராறு வேறு. ஆகவே சில இடங்களில் சர்க்கார் கொடுக்கிற 6 நயா பைசாவுக்குள் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். என்ன சாப்பாடு அதில் போட முடியும்? எனக்குத் தெரியும். குருணையைச் சமைத்து தட்டாம் பருப்புப் போட்டு ஒரே சாம்பார் வைத்து அளித்துவிடுகிறார்கள். இதனால் குழந்தைகளுக்கு ஒரே சொரிசிறங்கு. பள்ளிக்கு அனுப்புவதில்லை. எல்லா இடங்களிலும் இப்படித்தான் என்று சொல்லாவிட்டாலும் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் நன்றாக நடப்பதை வைத்து எல்லா இடங்களிலும் நன்றாக நடப்பதாகச் சொல்லிவிடக்கூடாது. ஆகவே சர்க்கார் இதை 12 நயா பைசாவாக, 2 அணுவாகக் கூட்டிக் கொடுத்தால் நல்லதாக இருக்கும் என்று யோசனை கூறுகிறேன். இன்னொன்று. இப்போது எங்கே பார்த்தாலும் ஹைஸ்கூல்கள் திறக்கப்படுகின்றன. சில ஹைஸ்கூல்களுக்கு வர்த்தியார்களே வந்து சேரவில்லை. பல இடங்களில் ஒழுங்காக அனை நடைபெறவில்லை. வசூப்புக்கு பத்து பேர், எட்டு பேர் என்று உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி எங்கே பார்த்தாலும் அதிகமாக ஹைஸ்கூல்களை ஏற்படுத்துவதைக் காட்டிலும் ஜில்லாவுக்கு குறிப்பிட்ட இடங்களில் சில ஹைஸ்கூல்கள் நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் கூட திடீரென்று ஹைஸ்கூல் புதிதாக ஆரம்பித்தார்கள். நான் சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் வசூப்பில் எட்டு பத்து என்றுதான் மாணவர்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் மகாநாட்டுக்கு ஸ்பெஷல் டெலிகேட்டுகள் போனது மாதிரி. மாணவர்கள் அதிகமாக வருகிறது இல்லை. ஆகவே அதை ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழ் வளர்ச்சி. அதைச் சிறப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து வருவதுபற்றி நான் பெருமிதமும், மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். காரணம் நான் ஒரு தமிழ்ப் பித்தன். தமிழ் வளர்ச்சியில் அவர் காட்டுகிற ஊக்கம் அனைத்தும் பாராட்டத்தக்கது. போற்றத் தக்கது. தமிழகம் பூரா அவரை இன்றும் என்றும் அதற்காகப் போற்றும். ஆனால் அதே சமயத்தில் ஒரு

11th March 1960] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தகராறு வருகிறது. தமிழ் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுகிறேன் என்கிறார். ஒரு சமயம் ஆங்கில வளர்ச்சிக்கும் பாடுபடுவதாகச் சொல்கிறார். இந்தி தேசிய மொழி. அதைப்பற்றி ஒரு பேச்சும் கிடையாது. தேசிய மொழியாகிய இந்திக்கும் நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம். 1947-ம் வருஷத்தில் இருந்து நம் அரசாங்கம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆங்கிலத்திற்கு உள்ள மகத்துவம் நமக்குத் தெரியும்.

கடைசியாக அமைச்சருடைய சுற்றுப் பிரயாணம் பற்றி தகவல்கள் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நிறைய சுற்றுப்பிரயாணம் நடக்கிறது. சுற்றுப்பிரயாணம் நடப்பது கட்சியை வளர்க்க வேண்டுமென்பதற்காகவா அரசாங்கக் காரியங்களுக்காகவா என்று தெரியவில்லை. கட்சிப் பிரசாரமாக நடப்பதைக் கொஞ்சம் சுருக்கிக் கொண்டால் பரவாயில்லை. மாதத்திலே சற்றேறக் குறைய ஒவ்வொரு ஜில்லாவுக்கும் வந்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். அதனால் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இவர்களுடைய கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர், டி.எஸ்.பி. முதல் சிறு சிப்பந்திகள் வரை தங்கள் வேலையை விட்டுவிட்டு, இவர்களுடனேயே இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் பரிபூரணமாக பொது வேலை பாதிக்கப்படுகிறது. நான் குற்றம் சாட்டுவதாகச் சொல்லவில்லை. முடிந்த அளவு மாதத்தில் முதல் 5 நாள் அல்லது மாதக் கடைசியில் பத்து நாள் மந்திரிகள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்வதால், மற்ற நாட்களிலாவது உட்கார்ந்து வேலை பார்க்கலாம். மாதம் பூராவும் சுற்றுப்பிரயாணம் வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்கள் மட்டுமல்ல, மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் வருகிறார்கள், கவர்னரும் சுற்றுப்பிரயாணம் வருகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் யாரும் எந்த வேலையையும் பார்க்க முடியாமல் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன.

கனம் முதல் அமைச்சர் அருப்புக்கோட்டைத் தேர்தலுக்கு வந்திருந்தார். அதுபற்றி கலெக்டர் இடமிருந்து ஒரு 'ப்ரோக்ராம்' வந்தது. அதில் ஒவ்வொரு நாளும் குறிப்பிட்டு, இத்தனை மணிக்கு இந்த இந்த இடத்தில் வருகிறார் என்று கண்டிருந்தது. அந்தப் ப்ரோக்ராமைக் கையிலே வைத்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அருப்புக்கோட்டைத் தொகுதியில் தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக அச்சடிக்கப்பட்டிருந்த நோட்டீசிலும் அதே நேரங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தன. தேர்தல் பிரசாரத்திற்காக வருகிறார்களா? கலெக்டர் அனுப்பிய ப்ரோக்ராம் படி சர்க்கார் வேலைக்காக வருகிறார்களா என்பது தெரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருந்தது. இம்மாதிரி பெரும் பகுதி சுற்றுப்பிரயாணம் அரசியல் கட்சி காரணங்களுக்காக இருக்கிறதேயொழிய வேறு ஒன்றும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வரையறையிலாமல் இருக்கிறது. குற்றஞ்சாட்டத் தேவையில்லை என்றாலும், அரசியல் கட்சிக் காகத்தான் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார் என்று நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : அதில் ஒன்றும் தப்பு இல்லையே.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கட்சிக்காகச் சுற்றுப் பிரயாணம் வருவதால் தப்பு இல்லை என்று முதல் அமைச்சர் சொல்கிறார்கள். ஆனால், கேரளா எலெக்ஷனிலே கூட மந்திரிகள்

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [11th March 1960]

தலையிடவில்லை. அதைப்பற்றி என்ன சொன்னபோதிலும்கூட நிச்சயமாக தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்வதாகத்தான் கருதுகிறேன்.

ஐயாயிரம் ரூபாய் பெறுமான கட்டிடத்தைத் திறந்துவைக்க 2,000 ரூபாய் செலவு செய்து ஏன் வரவேண்டும்? அங்கேயுள்ள சட்டசபை அங்கத்தினர்களே அத்தகைய திறப்பு விழாக்களை நடத்தலாமே. சிறு சிறு பாலங்கள் திறந்து வைப்பது, அவைகளை கொஞ்சம் தியாகிகள் திறந்து வைப்பதற்கு விட்டுவிடலாம். பெரிய திட்டங்களை அமைச்சர்கள் போன்றவர்கள் திறந்து வைக்கலாம்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : யார் வேண்டுமானாலும் திறந்து வைக்கலாம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : உங்களைத்தான் கூப்பிடுகிறார்கள். எங்களைக் கூப்பிடுவதில்லை. எங்களைக் கூப்பிட்டுத் திறந்து வைக்கச் சொல்லவேண்டுமென்று எங்களுக்கு அபிலாஷை இல்லை, ஆசை இல்லை. உங்கள் சம்பந்தப்பட்ட எம்.எல்.ஏ.-க்களையே திறந்து வைக்கச் சொல்லுங்கள், ஆட்சேபணை இல்லை.

இரண்டாவது, நிர்வாகத்தில் தலையிடுவதுபற்றி பல காலமாகச் சொல்லி வருகிறேன். ஆட்சியில் உள்ள அதிகாரிகளின் வேலைகளில் தலையிடுதல் ஜாஸ்தியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எக்கச் சக்கமாகத் தலையிடுகிறார்கள். அதைப்பற்றிக்கேட்ட தகவல் நிச்சயமாகத் தெரிந்ததைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். மீனவர் கூட்டுறவு சொசைட்டி ஒன்று இருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கண்மாய் ஒன்றைத் துப்புரவு பண்ணவேண்டும் என்று உத்தரவு போடப்பட்டது. அந்த வேலை கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டது. பணம் கட்டியாய்விட்டது. பணம் கட்டினவுடனே தலையீடு ஏற்பட்டது. முதல் அமைச்சர் வந்திருக்கும் காலத்தில் கலெக்டரைக் கூப்பிட்டு எந்த முறையில் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அதன் பிறகு தனிப்பட்ட ஆளுக்குக் கொடுத்ததாகக் கேள்விப்படுகிறேன்.

THE HON. SRI K. KAMARAJ : யார் சொன்னார்கள்?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : கேள்விப்பட்டதைச் சொல்லுகிறேன். விசாரித்தால் நன்றாகத் தெரியும். கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கு மீன் பிடிக்கும் உரிமை கொடுக்கப்பட்டு, அதற்கு கலெக்டர் சம்மதித்திருந்தும் பின்னால் என்ன காரணத்தினாலோ கவர்ன்மென்டிலிருந்து உத்தரவு வரவில்லை. மீன் பிடித்துக் கொண்டு போய்விட்டார்கள். கூட்டுறவு சொசைட்டிக்குப் பணம் போய்ச்சேரவில்லை. அரசியல் தலையீடு ஏற்பட்டதனால்தான் அம்மாதிரி ஏற்பட்டது என்றுகூடச் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எந்த ஊரில் நடந்தது?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : மதுரை டவுனில்.

[11th March 1960]

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தகவலைச் சரியாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை என்றே நினைக்கிறேன். தனிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று யாரிடத்திலும் சொல்லவில்லை. “பஞ்சாயத்துக்கு முதல் பிரபான்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். பஞ்சாயத்து சபையார் கேட்டால் அவர்களுக்குக் கொடுங்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துச் சட்டத்திலேயே அந்த ஷரத்து சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : ஏற்கனவே இருக்கிற உத்தரவுப்படி கூட்டுறவு சொசைட்டிக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதன்படி அதிகாரிகள் கொடுத்திருந்தும் மாற்றுவதற்கு உத்தரவு போட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள இஷ்டப்படுகிறேன்.

ஆகவே இம்மாதிரி நிர்வாகத்துறையில் தலையீடு ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்பதை பரிபூர்ணமாக சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். தலையீடு இல்லாமல் இருந்தால்தான் சொசைட்டியினுடைய நன்மை பரிபூர்ணமாக பாதுகாக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

*** SRI V. K. KRISHNAMURTHY :** கனம் சட்ட மன்றத்தின் சட்டநாதன் அவர்களே,

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, சட்ட மன்றத்தில் சபைத் தலைவராக வீற்றிருக்கின்றவருடைய பெயரைக் குறிப்பிட்டு, எந்த கனம் அங்கத்தினராவது பேசலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அவ்வாறு பேசுவது முறையானதுதானா?

TEMPORARY, CHAIRMAN (SRI K. SATTANATHA KARAYALAR) : பெயரைக் குறிப்பிடுவது முறையல்ல. ஆனால் அந்த பெயருக்கு இரு பொருள் உள்ளதைக் குறிப்பிட்டிருப்பார் என்று எண்ணுகிறேன்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHY : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ பி. எஸ். சின்னதுரை பொருள் பொதிந்த பேச்சின் பொருளை அறியாமல் எதிர்த்தமைக்கு வருந்துகிறேன், எனதுரையை ஆற்ற விழைகின்றேன்.

திருவும், தெளிவும் எதிர்மறை எனினும் உடன்பாடாயிலங்கும் அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமைத்த வரவு செலவுத் திட்டம் முன் இலங்குகிறது. பல்லாற்றானும் தமிழகம் தழைத்துத் திகழ நடைமுறைக்கேற்ற நல்லவகையில் அமைத்திருப்பது பாராட்டற்குரியது, வரவேற்கிறேன், பாராட்டுகிறேன், மகிழ்ச்சியுறுகிறேன். மற்ற வரவு செலவுத் திட்டங்களைப்போலல்லாமல் இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதியும் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மலர்ச்சியும் இரண்டறக் கலந்த அடிப்படையில் அமைந்திருக்கிறது.

வரியில்லா வரவு செலவுத் திட்டம், வரியகற்றிய வரவு செலவுத் திட்டம், மக்களின் மெய்குரலுக்குச் செவிமடுத்து காய், கரி, பழம், இலை இவை மீதிருந்த வரியகற்றியமை ஜனநாயக அறப்பணியின் எடுத்துக்காட்டு.

[Sri V. K. Krishnamurthy] [11th March 1960]

வரிகள் சில்லாண்டுளுக்கில்லை என்ற முன்னரே அமைச்சர் உரைத்தமை வருங்காலத்தைப்பற்றித் தெளிவுடனும் கூறியமை பாராட்டவல்லதே, மாற்றங்களும்—நிகழ்ச்சிகளும் தோன்றி யிருப்பினும் வரி விதிக்காமலிருந்தமை வியத்தற்குரியதே.

விவசாயம், விவசாய வளர்ச்சியின் மீதே இந்தாட்டின் வளர்ச்சியமைந்துள்ளதையுணர்ந்து விவசாயத்திற்கு ஆவனபுரிய முனைந்திருப்பது வரவேற்கவல்லது. உணவு இல்லை என்னும் நிலை ஒழியவேண்டுமென்பதே இன்றியமையாத கொள்கை.

உணவு பற்றாக்குறை இன்று நேற்று ஏற்பட்டதன்று, சங்க காலம்—புறநானூற்றுக்காலம் முதல் பற்றாக்குறை இருந்த தென்பதற்குச் சான்று:

உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே;

உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்;

உணவெனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே;

நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு.

உடம்பும் உயிரும் படைத்தினோரே (புறம்). அக்காலத்திலிருந்தே தொடர்ந்த பற்றாக்குறையை நீக்க பெரிய நீர்ப்பாசன அணைக் கட்டுகள் கட்டி முடித்திருப்பினும் அன்னிய நாட்டின் உதவி கோராமலும் எய்திருக்கிறோம்.

உரமில்லாக் காரணம்தான் உணவு தானியத்தின் உற்பத்திக் குறைவு என்பது தேற்றம். கழிவு, குப்பை, பசுந்தான் உரம் முதலியவைகளைக்கொண்டு பயிர் வளர்ச்சிக்கு ஆவன செய்வதில் தமிழகம் மற்ற மாநிலங்களுக்கு தலைமையாகத் திகழ்கிறது. இக் குறைகளைக் களைத்தெறிவதற்கு நெய்வேலி அரசன் செய்யும் என்பதோடு ஈடுசெய்யும் என்றுரைத்திருப்பது உவகையுற வைத்திருக்கிறது.

விவசாய வளர்ச்சிக்குரிய கல்வி நிலையங்கள்—ஆராய்ச்சி நிலையங்கள்—மண்வளச்சோதனை நிலையங்கள் அமைந்திருத்தல் நலமுறுதற்குரிய ஒன்றே.

நீரின்றியமையாததுலகமென்பதற்கேற்ப சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் உடனடியாக செம்மையாக்கவேண்டும். ஆறு இருந்தும் நீரில்லா வடாற்காடு மாவட்டம் தமிழகத்தில் தஞ்சைக்கடுத்து உணவு உற்பத்தியில் இரண்டாவதாக விளங்குவதென்பது பெருமைக்குரிய ஒன்றே. விவசாயிகளின் அயரா உழைப்பே காரணம். போதிய உதவிகள் கிடைக்குமாயின் உணவு உற்பத்தியில் முன்னேற்றங்காணும். பாலாறு பேசின் ஞால் என்ற சட்டத்தால் பம்பு செட்டு அமைக்கமுடியாமல் விவசாயிகள் தொல்லைப் படுகின்றனர். இத்தொல்லைத் தொலைய அமைச்சர் அவை ஒன்றுகூடி இதை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன். இல்லையெனில் பலனில்லை.

மின்சாரம் மின்னல் வேகத்தில் பரவிய பெருமையிருப்பினும் இதில் ஒரு களங்கமிருக்கிறது. வேலூர் எலெக்ட்ரிக் கார்ப்பொ ரேஷனுடன் முட்டுக்கட்டை போடுகிறது. இதனால் பல கிராமங்கள்

11th March 1960] [Sri V. K. Krishnamurthy]

பாதிக்கப்படுகின்றன என்பதையுணர்ந்து விரைவில் விவசாயத் திற்கு பம்பு செட்டு அமைக்க மின்சாரம் வழங்க ஆவன செய்ய வேண்டுகிறேன்.

நெய்வேலி நிலக்கரியும், சேலம் இரும்புக்கனியும் இந்நாட்டுக் கைத்தொழிலுக்கு ஆவனபுரியும் என்பது ஏமமுறவைக்கிறது. நீலகிரியில் கச்சாபிலிம், ஆம்பூர், மதுராந்தகம் உடுமலைப்பேட்டை இவ்விடங்களில் சர்க்கரையாலை யந்திரங்கள், பட்டாபிராமில் இரயில் வாகன்கள் உற்பத்தி இவையாவும் கைத்தொழிலுக்கு எடுத்துக்காட்டு.

மக்கள் பெருக்கத்தைத் தடுக்க குடும்பக் கட்டுப்பாடு திட்டம் நிறைவேற்றினாலொழிய ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வெற்றிபெறா. ஆதலின் இத்திட்டத்தை வெற்றியுறவைக்க அரசாங்கம் ஆவன புரிய வேண்டுகிறேன்.

இவ்வாண்டு கல்விக்காக இரண்டு கோடி இருபது லட்சம் அதிகமாக ஒதுக்கியிருப்பது உயர்தனிச்சிறப்பே. தமிழ் வளர்ச்சிக்கென உரைத்திருப்பது பாராட்டுதற்குரியதொன்றே. தமிழ் வளர்ச்சியின் பெயரால் தளர்ச்சியும் உண்டு என்பதைக் கூறவிழைகிறேன். தமிழுக்கு சங்ககாலமுதல் எதிர்ப்பு இருந்தது. நக்கிரர் காலத்தும் மாதவச்சிவனான யோகிகள் காலத்தும், சுந்தரம்பிள்ளை காலத்தும் நிலைத்த எதிர்ப்பு இருந்தது. மலை யொத்த எதிர்ப்பு மறை மலை அடிகளுக்கும் இருந்தது. என்றாலும், தமிழ் மறைகளின் மறையாகவும், தமிழுக்கலை மலைகளின் மலை யாகவும் அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்களின் அடிகளாகவும் விளங்கிய மறைமலை அடிகள் தனித்தமிழ் வெற்றிகண்டு நிலைக்க வைத்தார்.

சாசர் கால முதல் பெட்ரான்ட்ரசல் காலம் வரையில் தோன்றி ஆங்கில உரைநடைப்புலவர்களின் உழைப்பால் உருவான உரை நடைக்கிடான தனித்தமிழ் உரைநடையை ஒரே மறைமலை அடிகள் கண்டார். "There is music in every line of it, if you have been blessed with an ear of music of prose." என்று ஜார்ஜ் பார்ரோ எழுதிய உரைநடைக்கு பாராட்டு இருப்பதைப்போல் மறைமலை அடிகளின் தமிழ் உரைநடையில் இனிய இசை இலங்கள் வெள்ளிடைமலை. வால்டர் பேட்டர் உரைநடையைப் பற்றி, "It is like music and has the character of poetry" என்று கூறுவதைப்போல் மறைமலை அடிகளின் உரைநடையில் இன்ப இசையும் செய்யுளியலின் சாயலும் விளங்கல் பாராட்டற்குரியது. இவர் யாத்த நூல்கள் நூல் நிலையங்களில் நுழைபவிலை.

பிறமொழிக் கலப்பே தமிழ் வளர்ச்சி என்று கூறுவது தமிழ் அழிவதாகும். சிலப்பதிகாரம் பிறந்த சேரநாடு. கற்றூர் ஏத்தும் கவித்தொகையில் பாலைக்கலி பிறந்த சேரநாடு—கண்ணகி வீடு பேறடைந்த சேரநாடு—சேரன் செங்குட்டுவன் வடநாட்டின் மீது படை எடுத்த சேரநாடு இன்று எந்நிலையில் இருக்கிறது. அங்கு தமிழ் இல்லை. பிறமொழியாம் மலையாளம் இருக்கிறது. தமிழ் தகைந்து மலையாளம் மிளிர்வது பிறமொழிகள் நுழைந்தமையால்.

[Sri V. K. Krishnamurthy] [11th March 1960]

ஆதலால் பிறமொழிக் கலப்பின்றி தனித்தமிழ் வளர ஆவனபுரிய அமைச்சரை வேண்டுகிறேன். சங்க காலத்திற்குப் பிறகு தனிப்பட்ட புலவர்கள் தமிழை வளர்த்தார்கள். இன்று தமிழ் மாநில அமைச்சர் அவை தமிழ் வளர ஆவன புரிவதற்குப் பாராட்டி குறிப்பாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றி நவின்னு வணக்கத்துடன் விடைபெறுகிறேன்.

* SRI G. ANNAMALAI MUTHURAJA : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே. இன்றையதினம் சபை முன்னால் வைத்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பற்றாக்குறை 34 லட்சமாக இருந்தபோதிலும் கூட புதிதாக ஒரு வரியும் போடாதபடி பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வந்தது, எல்லோரும் ஆதரிக்கக்கூடிய விஷயமே. அதோடு கூட ஒரு வருடத்திற்கு முன்னால் விற்பனை வரி என்று / காய்கறிகள், பழங்கள் போன்ற பதார்த்தங்களுக்கு புதிதாக ஒரு வரி போடப்பட்டது. அதை, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் எடுத்தது பாராட்டக்கூடிய விஷயமே. அது, இந்த சபையில் உள்ளவர்கள் மட்டும் பாராட்டக் கூடிய விஷயமல்ல—சென்னை மாகாணம் ஸ்ராவிலும் இருக்கக் கூடிய எல்லோரும் பாராட்டக் கூடிய விஷயமாகும், அது. அப்படி ஒரு வரி போட்டு திரும்ப அடுத்த பட்ஜெட்டில் அதை எடுப்பது என்றால் அது மிகவும் கஷ்டமான காரியமாகும். எதிர்பாராத வகையில் எல்லோரையும் பாதிக்கக் கூடியதாக அது இருப்பதினால் அதை அவசியம் எடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர்கள் எல்லோரும் கலந்தாலோசித்து அதை அவசியம் எடுக்கத்தான் வேண்டுமென்று தீர்மானித்து அதை எடுத்தது எல்லோரும் பெரிதும் பாராட்டக் கூடிய விஷயமே. அதுமட்டுமல்ல. அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன உதவிகள் செய்ய முடியுமோ, அவைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. முன்பு நிலம் உள்ளவர்களுக்குத்தான் கடன் கொடுத்து வேண்டிய உதவிகள் செய்து வந்தோம். ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும், சாதாரணமாக குத்தகைக்கு நிலங்களை எடுத்து சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கும் கடன் கொடுத்து, அவர்களுக்கும் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று புதிதாக ஒரு திட்டத்தை இப்பொழுது கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் முக்கியமான விஷயம். விவசாயத்தை நல்ல முறையில் விருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை தயார் செய்து கொண்டு வந்திருப்பது பாராட்டத் தக்க விஷயமே. அடுத்த படியாக, சிலயிடங்களில், திருச்சி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள சில கிராமங்களுக்கு மின்சார அமைச்சர் அவர்கள் கூட நானும் போயிருந்தேன். புள்ளம்பாடி கால்வாய், மேட்டூர் வாய்க்கால் இவைகள் வெட்டப்பட்டு விவசாயத்திற்கு தண்ணீர் விட்டார்கள். அந்த இடங்களை நான், திருச்சி எம்.எல்.ஏ.-க்கள் சிலரும், அதாவது லாஸர், சுப்பையா அவர்களும், வாசுதேவன் அவர்களும் வந்திருந்தார்கள். ஆக, நாங்கள் பத்துப் பேர்கள் அந்தத் திட்டங்களை சுற்றிப் பார்க்க வேண்டுமென்று போயிருந்தோம். அந்த டிப்பார்ட்மென்ட் என்ஜினியரும் வந்திருந்தார்கள். ஒரு நாள் காலையில் புறப்பட்டு இரவு 12 மணி வரையில் சுற்றிப் பார்த்தோம். 120 மைல்கள் சுற்றிப் பார்த்ததில் ஏராளமான

11th March 1960] [Sri G. Annamalai Muthuraja]

குளங்களில் நல்லபடி தண்ணீர் / நிரப்பப்பட்டு நல்லபடியாக விவசாயம் செய்து வருவதைப் பார்த்தோம். புதிதாக கால்வாய்கள் வெட்டியிருப்பதால், புதிதாக விவசாயிகள் ஏராளமான அளவுக்கு சாகுபடி செய்ய வருவதால் விவசாயிகளுக்கு உரம் தாராளமாக, அதிகப்படியாகக் கிடைப்பதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நெய்வேலியில் இந்த உரங்களை தயார் செய்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் ஏராளமாக உரம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த சல்பேட் போன்ற உரங்கள் விவசாயிகளுக்கு முன்பு வியாபாரிகள் / மூலம் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் சென்ற வருடம் ஆர்.டி.ஓ. அல்லது தாசில்தார் இவர்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று திருச்சிக் கலெக்டர் உத்தரவு போட்டார்கள். ஆக, இந்த வருடத்திலும் / விவசாயிகள் தாசில்தாரிடமே நேரில் சென்று கேட்டு உரங்கள் வாங்கிக் கொள்வதற்கு நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, உரங்கள் நல்ல முறையில் அதிகமான விலைக் கொடுத்து வாங்காமல் கண்ட்ரோல் ரேட்டுக்கே விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப் பட்டதற்கு நான் அரசாங்கத்தை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, அதேபோல் இனியும் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் நியாயமான விலையில் சல்பேட் போன்ற உரம் கிடைக்கச் செய்வதற்கு சர்க்கார் உதவி புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பால் போன்ற சில பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை, என்று சிலர் குறை கூறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கூடுமான வரையில் சீக்கிரம் கெட்டுப் போகும் வஸ்துக்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க, அமைச்சர் அவர்கள் ஆலோசித்து கூடுமான வரையில் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. U. SHANMUGAM: சட்டமன்ற தாற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை அரசாங்கத்தின் 1960-61-ம் வருடத்திய நிதி நிலை அறிக்கை இந்த மாமன்றத்தின் முன் தாக்கல் செய்யப்பட்டு, விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் எனது கருத்துக்களை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக, வழக்கம் போல் ஒவ்வொரு முறையும் செய்வது போல் இந்த முறையும் நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் இந்த மாமன்றத்தின் கவனத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் திருப்பி விட்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை மூடி மறைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தின் ஆரம்பத்தில் நிதியமைச்சர் அவர்கள் புதிதாக வரி ஒன்றும் போடவில்லை என்று சொல்லியதும் அங்கத் தினர்கள் பெருமையோடு கரம் தட்டினார்கள். அதை, உள்ள படியே நானும் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் மேலும் வரி போடுவதற்கு இவர்களுக்கு வழியில்லை என்ற காரணத்தினால்தான், வேறு வழி கிடைக்காத காரணத்தினால்தான் புது வரி போடவில்லை. வரி போட வழியிருந்து வரி போடாமல் விட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

[Sri P. U. Shanmugam] [11th March 1960]

(கனம் ஸ்ரீ ஆர். வெங்கட்ராமன்: வழியிருந்தால் போடலாமா?) நான் சொல்வதை தயவு செய்து கேளுங்கள். இப்பொழுதுதான் மத்திய அரசாங்கம் 23 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரிகள் போட்டு நாட்டு மக்களை கசக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் மேலும் வரி போட்டு நாட்டு மக்களின் பெரும் அதிருப்திக்கு ஆளாகக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் வரி போடாமல் விட்டு விட்டிருக்கிறார்களே தவிர இல்லாவிட்டால் கடன் எழுப்புவதை விட இந்த சர்க்கார் வரிதான் போட்டிருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன்.

10-30
a.m.

வழி இருந்தால் இனிமேல் போட்டாலும் போடுவார்கள். ஆனால் இப்போதுள்ள நிலையில் எதை விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள்(?). எல்லாவற்றிற்கும் வரிகளை போட்டாய்விட்டது. இனிமேல் வரி போடுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. சைக்கிளை எடுத்துக்கொண்டால் இனிமேல் “ஸ்போக்ஸ்”-க்குத்தான் வரி போட வேண்டும், வீல், ரீம் இவைகளுக்கு எல்லாம் ஏற்கனவே வரி போட்டாய் விட்டது. பொதுவாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் ஏற்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகளைப் பற்றி சிறப்பாக பெருமையாக நமது நிதி மந்திரியார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் குறிப்பாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் ஒதுக்கியிருந்த பணத்திற்கு அதிகமாக பணம் செல வழித்திருக்கிறோம் என்று பெருமையாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். பணம் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பது பற்றி பிரச்சனை அல்ல, ஆனால் செலவழித்த பணத்திற்கு தகுந்தபடி என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை சர்க்கார் ஆராய்ந்து பார்க்கவேண்டும். பற்பல திட்டங்கள் போட்டுக் கொண்டிருந்தாலும்கூட விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிறது. இதன் காரணமாக பாதிக்கப்பட்ட கூடியவர்கள் ஏழை மக்கள் மட்டுமல்ல, நடுத்தர குடும்பங்கள்கூட என்பது நாடு அறிந்த உண்மையாகும். ஆகவே இன்னும் அதிகமான திட்டங்களைப் போடப்போட அதிகமான அளவில் மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வகையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. வழக்கமாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பிக்கின்ற நேரத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற விலைவாசி உயர்வைப்பற்றி மெத்த கவலைப்படுவதாக தெரிவிப்பது உண்டு. ஆனால் இவ்வாண்டு அவ்விதம் கவலை தெரிவிப்பதாக சொல்லப்படவில்லை. அதே நேரத்தில் எந்த விதத்திலாவது இதை கட்டுப்படுத்தியே தீர வேண்டும் என்று சொல்லி, வேறு எந்த விதமான யோசனையையும் சொல்லாமல் விட்டு வைத்திருக்கிறார்கள். விலைவாசியை கட்டு படுத்துவதற்கு இவர்கள் என்ன திட்டத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று இதிலிருந்து தெரியவில்லை. பொதுவாக இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலுள்ள வேலைகளைப்பற்றி யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதே நேரத்தில் தங்கள் மூலம் நான் அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன், இவ்விதம் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலுள்ள வேலைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அரசாங்கத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற தோல்விகளை எல்லாம் மூடி மறைத்திருப்பதன் காரணம் என்ன என்பதை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு அதாவது 1959-60-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கை

11th March 1960] [Sri P. U. Shanmugam]

தாக்கல் செய்தபோது இந்த மாநிலத்திற்கு 2.15 லட்சம் டன் உரம் வழங்க திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஆண்டில் சொல்லப்பட்டிருப்பதை பார்க்கும்போது ஒரு லட்சம் டன்தான் வழங்கியிருப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு குறைவு ஏற்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? இரண்டு லட்சம் டன் என்று திட்டமிட்டுவிட்டு இப்போது ஒரு லட்சம் டன்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. அதே போன்று நான் சென்ற ஆண்டில் நாட்டில் 360 விதைப்பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப் போவதாக சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இப்போது இருப்பதைப் பார்த்தால் 190 விதைப்பண்ணைகள்தான் இயங்கி வருகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே போல்தான் 1957-58-ல் பாபநாசத்தில் காகிதத் தொழிற்சாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது ஆனால் அதைப்பற்றி இப்போது ஒன்றுமே தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இரண்டு நூல் நூற்பு ஆலை ஆரம்பமாக இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் அதைப்பற்றி இப்போது ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. அதேபோல் பல துறைகளிலும் சர்க்கார் அடைந்திருக்கிற தோல்விகளை இதில் மூடி மறைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். கைத்தறிக்கு உதவி செய்வதற்காக சுமார் 81 லட்சம் ரூபாய் சென்ற ஆண்டு ரிபேட் என்ற இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இப்போது அது 75 லட்சமாக குறைந்து இருக்கிறது. அதேபோல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் இரண்டு லட்சம் தறிகளை கூட்டுறவு அடிப்படையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்று திட்டமிடப்பட்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இந்த திட்ட கால இறுதிக்குள் 93,000 தறிகள்தான் கொண்டு வர முடியும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதற்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய உதவியை சரியான முறையில் வாங்கியிருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்தால் ஒழுங்கான முறையில் வாங்கவில்லை என்று நான் தங்கள் மூலம் இந்த சர்க்காரை குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். அதேபோல்தான் ரோடுகள் எல்லாம் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படவில்லை. பொதுவாக ரோடுகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் பழுதடைந்து இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். இதற்காக மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து ஒழுங்கான முறையில் மாநில சர்க்கார் மான்யத்தை பெற்றுக்கொள்ள தவறி விட்டது என்று நான் குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறேன். 1957-58-ல் இதற்காக 22 லட்சம் ரூபாய் வரும் என்று திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் 12 லட்சம்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல் 1958-59-ல் 20 லட்சம் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் மூன்று லட்சம்தான் வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதேபோல்தான் சென்ற ஆண்டும் 17 லட்சம் மான்யமாக வரும் என்று எண்ணினார்கள். ஆனால் 9 லட்சம்தான் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி 22 லட்சம், 20 லட்சம், 17 லட்சம் என்று மான்யம் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தும் 12 லட்சம், 9 லட்சம், 3 லட்சம் என்று குறைவாகத் தான் வாங்க முடிகிறது என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் என்ன? இந்தத் தொகையை வாங்குவதற்கு சர்க்கார் ஏன்

[Sri P. U. Shanmugam] [11th March 1960]

தயங்குகிறது? அல்லது வாங்குவதற்கு ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறது என்று நான் தங்கள் மூலம் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே இந்த மான்யத் தொகையை எல்லாம் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து மாநில சர்க்கார் வாங்குவதற்கு தவறியிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதேபோல்தான் இப்போது மத்திய சர்க்காரிடம் நான்கு சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படுத்தும்படி கேட்டிருக்கிறோம் என்றும் அது கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதில் வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் திருவண்ணாமலையில் ஒரு சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டிருந்தார்கள் அங்குள்ள மக்கள். கனம் அமைச்சர் பக்தவத்சலம் அவர்கள் அங்கு வந்திருந்தபோதும் இதைப்பற்றி கேட்டபோது ஆறு சர்க்கரை ஆலைகள் ஏற்படுத்துமாறு மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்டு எழுதியிருக்கிறோம். அவ்விதம் ஆறு வந்தால் அதில் ஒன்று திருவண்ணாமலையில் ஏற்படுத்தலாம் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தார்கள். அப்போது ஆறு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு எழுதியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் நான்கு ஆலைகள் துவக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாக்கி இரண்டு ஆலைகள் வருமா அதைப்பற்றி மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பற்றி ஒன்றும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. அதைப்பற்றித் தெளிவாக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு முக்கியமாக நம் நிலைமையை நன்றாக எடுத்துரைத்து மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து பாக்கி இரண்டு ஆலைகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கு வழி செய்தாக வேண்டும். 1957-58-ல் தந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் சேலத்தில் “லோ ஷாப்ட் பர்னர்ஸ்” ஒன்று ஆரம்பிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்டது. இதுவரை அந்த வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. அதேபோன்று அங்கு ஒரு அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதும் இதுவரை ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. சென்ற ஆண்டு நிலகிரியில் கச்சா பிலிம் தொழிற்சாலை ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்காக கிழக்கு ஜெர்மனி கம்பெனியுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த முறை பார்க்கும்போது பிரஞ்சு கம்பெனி ஒன்றுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அது முடிந்து விடும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “கம்பெனியுடன் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டுள்ளது” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

SRI P. U. SHANMUGAM : ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தால், அதை விரைவிலேயே ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காரை வற்புறுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு என்னுடைய உரையை முடிக்கும் முன்பாக நான் முக்கியமாக எடுத்துக்கூற விரும்புவது சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கு மத்திய சர்க்காரை நாம் வற்புறுத்த வேண்டும். இதற்காக எல்லாக் கட்சிகளும் கட்சி வித்தியாசமில்லாமல் ஒன்றுபட்டு நின்று பாடுபட்டால் ஒழிய சேலத்தில் கனரக, இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்பட்ட முடியாது. சேலத்தில் இரும்பு

11th March 1960] [Sri P. U. Shanmugam]

இருக்கிறதா என்று கேட்டதுபோய், சேலத்தில் கிடைக்கிறது, இது மட்டமானது என்று சொன்னதுபோய், சேலத்தில் இத்தனை சதவிகிதம்தான் இரும்பு கிடைக்கிறது என்று சொன்னதும்தான் போய் இப்போது உலகத்திலுள்ள இரும்பை யெல்லாம்விட சேலத்திலுள்ள இரும்பு மேலானது என்று சொல்லும் அளவுக்கு நிலைமை வந்திருக்கிறது. இந்த நிலையில் நாம் இதை வற்புறுத்தாமல் விட்டு வைத்து விட்டால் இந்த இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படாமல் விட்டு போகக்கூடும். அதோடு தென்னகம் பெறவேண்டிய பங்களையும் பெற்றுக்கொள்ளத் தவறிவிடும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களையும் நான் தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற் சாலை அமைக்க வேண்டும் என்பது மிகவும் முக்கியமான காரியம், இம்மாதிரியான காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்காக பிற மாகாணங்களில் எல்லாம் எல்லாக் கட்சிகளும் போராட்டம் நடத்துவதை நாம் பார்க்கிறோம். எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து போராட்டம் நடத்தி வெற்றி கண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அவ்விதமானால் நாமும் ஏன் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று போராட்டம் நடத்தக்கூடாது? அவ்விதம் போராட்டம் நடத்தி நாமும் ஏன் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலையைக் கொண்டுவரக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். மத்திய சர்க்காரை நாம் தக்கபடி தட்டிக் கேட்கா விட்டால் இத்திட்டம் மூன்றாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறாமல் போய்விடும். அதன்மூலம் நாம் ஏமாற்றப்பட்டவர்களாவோம். நாம் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களாவோம். ஆகவே தெற்கே கனரகத் தொழிற்சாலைகள் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன என்று சொல்வதோடு நின்று விடாமல் தெற்கே அதிகமான தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி தென்னகத்தை தொழில் பிராந்தியமாக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI C. R. RAMASWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஒன்பது வருஷ காலமாக இந்த சபையின் முன்பு இந்த சர்க்காரின் வரவு செலவுத் திட்டத்தை வருஷா வருஷம் நமது இதே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து வருகின்றார்கள். நமது அரசாங்கம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அதற்காக நாம் அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். அதிலும் முக்கியமாக சென்ற ஐந்து வருஷ காலங்களில் நமது மாகாணம் பல விதத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. இதைப் பார்த்து நாம் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். அதோடு, சரியான முறையில் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் எல்லாத் துறைகளிலும் தக்க கவனம் செலுத்தியிருப்பதைப் பார்த்து நாம் எல்லோரும் அவர்களுக்குப் பாராட்டு தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பொதுவாக நமது மாகாணம் எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. அதை ஒவ்வொரு அம்சமாகப் பார்ப்போமானால், அதில் எந்த துறையை

[Sri C. R. Ramaswami] [11th March 1960]

எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அதில் நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது, அதில் இதர மாகாணங்கள் எல்லாவற்றையும் விட நாம் குறைந்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லவே முடியாது. அதிலும் முக்கியமாக நமது வரிகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். வரிகளையும் குறைவாகப் போட்டு அரசாங்கத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். எல்லாத் துறையிலும் போட்டிருக்கக் கூடிய வரிகள் குன்றவாகத்தான் இருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களைவிடக் குறைவாகத்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுகூட காய்கரிகள் மீது உள்ள வரி வேண்டாமென்று மக்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்று அதை உணர்ந்து இப்போது எடுத்துவிட்டார்கள். மக்களுக்கு எது நல்லதாக இருக்கும், எது நன்மையாக இருக்கும் என்று உணர்ந்து அவர்கள் வேலை பார்த்து வருகிறார்கள். நாம் அவர்களை நிச்சயம் பாராட்டவேண்டும்.

இத்தருணத்தில் ஒரு சிறிய விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இருக்கிற விற்பனை வரியினால் சென்னை ராஜ்ய இண்டஸ்ட்ரிகளுக்கு மிகுந்த பாதகம் ஏற்படுகிறது. எப்படி என்றால் இந்த மாகாணத்தில் பொருள்களுக்கு 6 சதவிகிதம் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்திலுள்ள இண்டஸ்ட்ரிகள் டெண்டர் போட்டாலும் 6 சதவிகிதம் வரி போடுவதால் டெண்டர் அதிகமாக ஆகிவிடுகிறது. அதனால் இவர்களுடைய டெண்டர்களை ரிஜெக்ட் செய்து விடுகிறார்கள். அதனால் இந்த ராஜ்யத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களை விற்பனை செய்வதில் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. சிலர் கேட்கலாம், நம் ராஜ்யப் பொருள்களை இதர ராஜ்யங்களில் ஏன் விற்கக்கூடாது என்று. அப்படி விற்பதிலும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பெங்களூரில் உற்பத்தியாகக்கூடிய டிரான்ஸ்பார்மர்கள் நமது மாகாணத்தில் சுலபமாக விற்பனை ஆகிறது. அதே நேரத்தில் நமது சென்னை மாகாணத்தில் உற்பத்தியாகக்கூடிய பொருள்களை விற்பனை செய்வதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. இதை நமது சர்க்கார் கவனித்து ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே இன்னொன்று ஒரு முனை வரிக்கு பதில் பல முனை வரி வேண்டுமென்று வியாபாரிகள் கேட்கிறார்கள். எல்லாப் பொருள்களுக்கும் இதை மாற்றுவது கஷ்டமாக இருக்கலாம். இருந்தாலும் ஓரளவுக்காவது இதைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வைப் பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். இப்போது சொல்லப்படுகிற “டெவலப்பிங் இக்கானம்” யில் விலையேற்றம் இருக்கத்தான் இருக்கும். விலைவாசிகள் குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்க வேண்டும். உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த நமது அரசாங்கம் எல்லா முயற்சிகளையும் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இப்போது உணவுப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து வருகிறார்கள். இருந்தும் போதிய அளவு உரம் இல்லாததால் இன்னும் உற்பத்தி அதிகமாக இல்லை. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் விலைவாசிகள் நிச்சயமாகக் குறையும் என்று நான் நம்புகிறேன். விலைவாசிகளின் உயர்வுக்கு நம் மாகாண சர்க்காரை மட்டும் குறை

11th March 1960] [Sri C. R. Ramaswami]

சொல்ல முடியாது. மத்திய சர்க்காரின் “மானெட்டரி பாலினி”-யைப் பார்க்கவேண்டும். “ஆல் இன்டியா பாலினி” பாகப் பார்க்க வேண்டும் தவிர நமது மாகாண அரசாங்கத்தைக் குறை கூறுவது சரியல்ல. மொத்தமாக, தேசம் பூராவிற்குமான “மானெட்டரி பாலினி”-யைப் பார்க்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து ஏன் விலைவாசி அதிகமாகப் போகிறது? இதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களுடைய பாலினி என்ன? “டெபிஸிட் பைனான்ஸிங்” என்று சொல்லுகிறார்களே அது சரியா? அது வேண்டுமா? அல்லது வேண்டாமா? இதையெல்லாம் கவனிக்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு நிபுணர்கள் கமிட்டி போட்டு விலைவாசிகளை எப்படிக் கட்டுப்படுத்துவது என்று பார்த்து கட்டுப்படுத்த வேண்டும். விலைவாசிகளை நல்ல முறையில் கட்டுப் படுத்தினால்தான் மக்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகையால் இதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில் நமது சர்க்காரும் முயற்சி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இப்போது ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சென்னை நகரம் ஒரு பெரிய நகரம்—ஒரு முக்கியமான நகரம். வெளி நாடுகளிலிருந்து வரக்கூடியவர்கள் நமது சென்னை நகரத்திற்கு வருகிறார்கள். பல தலைவர்களெல்லாம் சென்னைக்கு வருகிறார்கள். சென்னை நகரத்தை “ஸிட்டி பியூட்டிபுல்” என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்னை நகரத்தின் பராமரிப்பு எப்படி இருக்கிறது என்றால்—கண்காணிப்பு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்றால்—மிகவும் மோசமான நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லு கிறார்கள் “இதைச் செய்து விட்டோம், அதைச் செய்து விட்டோம், எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறி விட்டோம்” என்று. எவ்வளவு திட்டம் போட்டும் சென்னை நகரமானது மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. இந்த நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா செளகரியங்களும் வர வரக் குறைந்து வருகிறதே தவிர, முன் காலத்தில் “ஸிட்டி பியூட்டிபுல்” என்று சொல்லப்பட்ட நிலையில் இல்லை. இப்போது நகரத்திலுள்ள ரோடுகள் சரியாக இல்லை—சுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. சாக்கடைகள் சரியாக இல்லை. சாக்கடைகளையெல்லாம் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் விட்டு விடுகிறார்கள். கொசுக்கள் அதிகமாகிவிட்டன. இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கும் இது நன்றாகத் தெரியுமென்று நினைக்கிறேன். டிஸம்பர், ஜனவரி மாதங்களில் இங்கு இருந்தவர்களுக்கு இது நன்றாகத் தெரியும். இப்போது நிறைய கொசுக்களை உண்டாக்கியிருக்கிறார்கள். சென்னை நகர கார்ப்பொரேஷனின் நிர்வாகம் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. “லோகல் செல்ப் கவர்ன்மெண்ட்” என்ற முறையில் எங்களுக்குப் பொறுப்பு கிடையாது, அவர்கள்தான் எல்லா வற்றையும் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்வது தவறு. இதிலே அரசாங்கத்திற்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. இங்குள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை அரசாங்கம் நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். இப்போது கொசு அதிகரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[Sri C. R. Ramaswami] [11th March 1960]

எத்தகைய காரியங்களுக்காகக் கடிதம் போட்டாலும் கவனிக்கப் படாமல் இருக்கிறது. இப்போது மைலாப்பூரிலேயே கொசுக்கள் அதிகமாக இருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

சென்னை நகரத்திலுள்ள ரோடுகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் கவனிப்பதே கிடையாது. நல்ல முறையில் தேர்தல் நடத்தி நல்ல முறையில் செய்து விட்டோம் என்று நினைப்பது தவறு. இப்போது கார்ப்பொரேஷனில் “அமெச்சூரிஷ் பாலிட்டிஷியன்ஸ்” என்று சொல்லக் கூடியவர்கள் இருந்துகொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் விஷயம் தெரியாமல் நிர்வாகம் செய்து வருகிறார்கள். ஆகையால் நமது அரசாங்கம் அவர்களுக்குச் சொல்லி நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் நடத்த அவர்கள் திருத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், கார்ப்பொரேஷனை நிர்வகிப்பவர்கள் சரியாக நடத்தவில்லை என்று சொல்வதும், தவறு செய்கிறார்கள் என்று சொல்வதும் சரியா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : பட்ஜெட் விவாதத்தில் சொல்லலாம். ரோடுகள் விஷயத்திலும் மற்ற விஷயத்திலும் கார்ப்பொரேஷனுக்கு அரசாங்கத்திலிருந்து பணம் கொடுக்கிறோம். ஆகையால் அதைப் பற்றி விவாதிப்பதற்கு சட்ட சபைக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஆன் ஏ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், கார்ப்பொரேஷன் நிர்வாகத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது “அமெச்சூர்” நடிசர் போன்று என்று சொன்னார்களே, அந்த மாதிரி சொல்லலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எப்போதும் அவர்களுக்கே குத்திக் கொண்டிருக்கிறது. “அமெச்சூரிஷ் பாலிட்டிஷியன்ஸ்” என்றுதான் சொன்னார்கள். ஆனால் நடிகாதான் அவர் மனதில் எப்போதும் இருக்கிறது.

MR. SPEAKER : சபாநாயகருடைய பொறுப்பு என்ன வென்றால், சொன்ன வார்த்தை “பார்லிமெண்டரி”-யா அல்லது “அன்-பார்லிமெண்டரி”-யா என்று பார்ப்பதுதான். அவர்களுக்கு “பிட்” ஆகிறதா இல்லையா என்று தெரியாது.

It is perfectly parliamentary; there is nothing wrong in it.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Can a Member in this House cast aspersions on persons who are Members of some other body and who cannot defend themselves here? The hon. Member is casting aspersions on members of some other constitutional body who are not members of this House.

MR. SPEAKER : I have given a ruling on the point raised by the hon. Member, Mr. Asaithambi, that as long as this House votes some money to be utilised by some other body, this Assembly has a right to discuss whether the money is properly utilised or

11th March 1960]

[Mr. Speaker]

not. If the hon. Member uses unparliamentary expressions, I will check him. But he has not used any nor has he mentioned by name any individual. He has mentioned only the institution and he is right. He may continue his speech.

SRI C. R. RAMASWAMI: அரசாங்கத்திற்கு இதிலே பொறுப்பு இருக்கிறது. கார்பொரேஷனை நிர்வகிக்கும்—கார்ப்பொரேஷனில் அங்கம் வகிக்கும்—கட்சியைப்பற்றி நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அரசாங்கத்தின் முக்கிய பொறுப்பு சென்னை நகரத்தை நல்ல முறையில் கண்காணிக்க வேண்டும், நல்ல முறையில் பராமரிக்கவேண்டும். நல்ல விதமாகக் கவனித்து “ஸிட்டி பியூட்டிபல்” ஆக அமைக்கவேண்டும் என்பது. நிச்சயமாக இதிலே அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதைச் செய்துவிட்டேன், இதைச் செய்து விட்டேன் என்று. சென்னை நகரத்தின் தோற்றத்தையே பூராவிலும் மாற்றி விட்டேன் என்று சொல்லுவதில் என்ன பிரயோசனம்? எத்தனையோ பெரிய மனிதர்கள் சென்னை நகரத்திற்கு வருகிறார்கள். வெளிநாடுகளிலிருந்தெல்லாம் வருகிறார்கள். நல்ல முறையில் ரோடுகளை அமைத்து, நாற்றம் இல்லாமல் வைக்கவேண்டாமா? இதிலே அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லுவது தவறு. இதைப்பற்றி இங்கே விவாதிக்க நமக்கு உரிமை இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். கொசுத் தொந்தரவு அதிகமாக ஆகிவிட்டது. சாக்கடைகளை யெல்லாம் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் விட்டு விடுகிறார்கள். கார்ப்பொரேஷன் பொறுப்பிலிருக்கிற எந்த இடத்தின் பார்த்தாலும் சாக்கடைத் தண்ணீரை பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் விழும்படி வெட்டி விட்டிருக்கிறார்கள். இதனால் மீன் பிடிப்பவர்களுக்குக் கூட கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதற்குக் கார்ப்பொரேஷன் என்ன ஜவாப் சொல்லப் போகிறது. இதை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் பக்கிங்ஹாம் கால்வாயைப்பற்றித் தெரியும். நாற்றம் எடுக்கக் கூடிய சாக்கடைத் தண்ணீரை விடக்கூடாது. நல்ல முறையில் அந்த மாதிரி நடவடிக்கை எடுத்தால்தான் இருக்கக்கூடிய நாற்றம் போகும், கொசுக்கள் போகும், நகரமும் சுத்தமாக இருக்கும். ரோடுகளை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். மவுண்ட் ரோடெப் பாருங்கள். மவுண்ட் ரோடை மிகவும் மோசமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சைனா பஜாரைப் பாருங்கள். அதுவும் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. ஒன்றும் பிரயோசனமில்லாமல் இருக்கிறது. ஏதோ பணம் ஒதுக்குகிறார்கள். அரசாங்கமும் அப்போதைக்கப்போது எவ்வளவோ பணம் கொடுக்கிறார்கள். அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதில்லை என்ற புகார்தான் எப்போதும். கொடுக்கக் கூடிய பணத்தை ஏன் சரியான முறையில் செலவு செய்யக் கூடாது? ஏறக்குறைய 56 லட்சம் அல்லது 60 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. சைதாப்பேட்டை, மாம்பலம் எல்லாம் ஒன்றும் வசதிகள் ஏதும் செய்யப்படாமல் அப்படியே

[Sri C. R. Ramaswami] [11th March 1960]

இருக்கிறது. இவ்வளவு பிற்பட்ட நிலையில் கார்பொரேஷன் நிர்வாகம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த அரசாங்கம், கார்பொரேஷன் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இது விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தக்க பதில் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த “ஹவுஸிங்” விஷயத்தில் சென்னை நகரத்தில் பல இடங்களில் “லோ இன்கம் ஹவுஸிங்” என்று குறைந்த அளவு வருமானமுள்ளவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது மிகவும் வரவேற்கத் தக்கது. இருந்தாலும் இப்போது வர வர நில நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. அதைப் போக்க உயர்ந்த வீடுகள் கட்டி, என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு பிளாட்டுகள் கட்டிக் கொடுக்கலாம். குறிப்பிட்ட பகுதியில் மாடிக் கட்டிடங்களாகக் கட்டி பிளாட்டுகள் முறையில் கொடுத்தால் இட நெருக்கடியை ஓரளவுக்குப் போக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறு சிறு வீடுகளாகக் கட்டி அவைகளில் சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்திற்கு அதிகப் பணம்தான் செலவாகும். பெரிய பகுதிகளை எடுத்து அங்கே சுமார் 200, 300 குடும்பங்கள் வசிப்பதற்கேற்ற முறையில் பெரிய பெரிய கட்டிடங்களைக் கட்ட வேண்டும். பம்பாய் போன்ற நகரங்களில் ஒரே இடத்தில் 200, 300 பெரிய குடும்பங்கள் வசிப்பதற்கேற்ற முறையில் பெரிய கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னையிலும் அம்மாதிரி ஏற்பாடு செய்தால்தான் நன்றாக இருக்கும். சிறு வீடுகளையே கட்டிக் கொண்டிருந்தால் சில வருஷங்களுக்குப் பிறகு அவைகளை மாற்றியமைத்து அவைகள் இருக்கும் இடங்களில் பெரிய வீடுகளைக் கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். எனவே “லோ இன்கம் க்ரூப் ஹௌஸிங்” திட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் இப்போது சென்னையில் மனைக்கட்டுகளின் விலை உயர்ந்திருக்கிறது. சில வருஷங்களுக்கு முன் ஒரு கிரௌண்டு 4,000 ரூபாய் வீதம் விலை இருந்துவந்த இடங்களில் இப்போது மனைக்கட்டுகளின் விலை கிரௌண்டு ஒன்று 6,500 அல்லது 7,000 ரூபாய் வீதம் இருக்கிறது. அதற்குக் குறைந்த விலையில் நிலம் இல்லை. எனவே இங்கெல்லாம் அரசாங்கம் நிலங்களை விலைக்கு வாங்கி நல்ல வீடுகளை அந்த நிலங்களில் கட்டி அவைகளை நடுத்தர வகுப்பினருக்கும், குறைந்த சம்பளக்காரர்களுக்கும் குறைந்த விலைக்குக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். முக்கியமாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இம்மாதிரியான வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கருதுகிறேன். என்.ஜி.ஓ.-க்கள் அதிகமான வீட்டு வாடகை கொடுக்க முடியாத வர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு இந்த மாதிரியான வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்தால் அவர்கள் சந்தோஷமாக வாழ முடியும்.

மீன் இலாகாவைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது மீன் பிடிப்பதற்கு மீனவர்களுக்கு பாப்லோ போட்டுகள் கட்டிக் கொடுப்பதாக சர்க்கார் சொல்

11th March 1960] [Sri C. R. Ramaswami]

கிரூர்கள். இது சம்பந்தப்பட்ட ஒரு கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு நான் இரண்டு மூன்று வருஷங்கள் தலைவனாக இருந்திருக்கிறேன். எனவே பாப்லோ போட்டுகளைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். பாப்லோ போட்டுகளைக் கொண்டு மீன் பிடிக்க மீனவர்களே அதிகமாக முன்வருவதில்லை. அவர்களுக்கு அதில் இஷ்டம் இல்லை. பாப்லோ போட்டுகளை உபயோகித்து அதிகமான மீன்களைப் பிடிப்பதற்கு நமது 'ஸீ' கோஸ்ட்-லில் வசதியும் வாய்ப்பும் இல்லை. கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலிருந்து பணம் கடன் வாங்கும் மீனவர்கள் அந்தப் பணத்தை, தங்களுக்குள்ள கடன் தொல்லைகளைத் தீர்ந்துக்கொள்ளப் பயன் படுத்துகிறார்களே தவிர, படகுகளை வாங்கவோ தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவோ பயன்படுவதுவதில்லை. இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் எனக்கு நன்றாக அனுபவம் இருக்கிறது. இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியான முறையில் வேலை செய்வதில்லை. நான் ஒரு கூட்டுறவு பெட்ரேஷனுக்கு தலைவனாக இருந்திருக்கிறேன். இந்தச் சங்கத்தில் கடன் கேட்பவர்கள் தங்கள் சொந்தக் கடன்களை அடைப்பதற்காகத்தான் கடன் கேட்கிறார்களே தவிர, தங்கள் மீன் பிடிக்கும் வேலைகளை நல்ல முறையில் செய்வதற்காக கடன் கேட்பதே கிடையாது. எனவே இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டுமானால், சென்னை நகரில் ஒரு பெரிய மீன் கார்ப் பொரேஷன் ஒன்றை அமைத்து காசிமோட்டில் ஒரு கம்பெனியை வைத்து அதன் மூலம் பாப்லோ போட்டுகளை வாடகைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இப்போது கடன் வாங்குபவர்கள் வாங்கிய பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுப்பதில்லை. எனவே சர்க்கார் ஒரு மீன் கார்ப்பொரேஷனை அமைக்க வேண்டும். காசிமோட்டிக்கு அருகில் 200 அல்லது 300 பாப்லோ போட்டுகளை வைத்து அரசாங்கமே சொந்தமாக ஒரு கம்பெனியை நடத்தலாம்.

இப்போது நமது மாநிலத்தில் பெரிய கனரகத் தொழில்களை அமைக்க வேண்டும். மாநிலம் பல துறைகளிலும் முன்னேற்ற மடைய வேண்டுமானால் கனரகத் தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. நமது மாநிலத்தில் பல பெரிய தொழில்கள் வரப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மேட்டூரில் பேப்பர் ஆலையும் சேலத்தில் இரும்புத் தொழிற்சாலையும் ஏற்படுத்த சர்க்கார் முயற்சி செய்திருக்கிறார்கள். இரும்பு ஆலை மிகவும் முக்கியம். இந்த மாநிலத்தில் எப்படியாவது இரும்பு ஆலையை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தொற்சாலைகள் அதிகமாக ஏற்பட்டால்தான் நம் நாடு வளர்ச்சியடையும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இந்த விஷயத்தில் அரசாங்கத்தார் கண்காணிப்புடன் இரும்புத் தாதுகளை அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பற்றி இரண்டொரு விஷயங்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது இந்த ராஜ்யத்தில் தொழில் கல்வியிலும், வைத்தியக் கல்வியிலும் மாணவர்களுக்கு இட நெருக்கடி அதிகமாக இருக்கிறது. கல்லூரிகள் அதிகமாக வேண்டும். கல்லூரிகள் ஜில்லாவுக்கு ஒன்று வீதமாவது அமைக்கப்பட்டால்

[Sri C. R. Ramaswami] [11th March 1960]

நன்றாக இருக்கும். வைத்தியக் கல்விக்கு வருகிற மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் கல்லூரியில் இடம் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். இடம் கிடைக்காததால் சிலருக்கு வெறுப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த வெறுப்பைக் குறைப்பதன் பொருட்டு, கல்லூரிகளை எவ்வளவு அதிகப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு அதிகப்படுத்த வேண்டும். குறிப்பாக வைத்தியக் கல்லூரிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. என்ஜினியரிங் கல்லூரிகள் கூட இப்போது அதிகமாக இருக்கின்றன. வைத்தியக் கல்லூரிகள்தான் குறைவாக இருக்கின்றன. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கு ஒரு கல்லூரி வீதமாவது வைத்தியக் கல்லூரிகள் அமைத்தால் நன்றாக இருக்கும். இந்த யோசனையை அரசாங்கம் சுவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும், பாலிடெக்னிக்ஸ்கள், ட்ரேட் ஸ்கூல்கள் முதலியவை இருக்கின்றன. மூன்றாவது பாரம் வரை படித்தவர்களை ட்ரேட் ஸ்கூல்களில் அனுமதிக்க வேண்டும். டிப்ளோமா கொடுக்கக்கூடிய பாலிடெக்னிக்ஸ்களை ஜில்லாவுக்கு ஒன்று வீதமாவது அமைக்க வேண்டும். இதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அவசியம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பேசுவதற்கு எனக்கு அவகாசம் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புதிய வரி எதையும் போடாததுடன் ஏற்கெனவே மக்கள் கோரிய வரிச் சலுகைகளையும் அளித்துள்ள இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிவதற்கு இன்னும் ஒரு வருஷம் பாக்கி இருக்கும்போதே பெரும்பான்மையான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் கைத்தொழில் திட்டங்களையும் இதர பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றியுள்ள இந்த அரசாங்கத்தை நான் போற்றுகிறேன். இந்த மாநிலத்தில் 9 நீர்த்தேக்கங்கள் கட்டி முடிக்கப்பட்டு 2 லட்சம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தாலும் கூட, பிந்திய மழையின் காரணமாக விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை சர்க்கார் அறிவார்கள் என்றே நான் நினைக்கிறேன். அனேகமாக ஒரு ஏக்கரில் ஒவ்வொரு வருடமும் சராசரி 15 அல்லது 20 மூட்டை விளைந்த நிலங்களில் கூட இப்போது நோய்கள் காரணமாக 10 அல்லது 8 மூட்டைதான் விளைந்திருக்கிறது என்று விவசாயிகள் கூறுவது சர்க்காருக்குத் தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். எனவே விவசாயத்திற்கு வந்துள்ள நிலங்கள் அதிகரித்திருந்தாலும் விளைச்சல் குறைந்திருக்கிறது. சர்க்கார் இதை உணர்ந்து, வருகிற மாதங்களில் மக்களுக்கு உணவு தானியங்கள் காலாகாலத்தில் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வழிவகை செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இந்த சர்க்காருக்கு கீழ் ராமநாதபுரம் மக்களின் சார்பாக நான் ஒரு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்குள்ள மக்கள் சர்க்காருக்கு அறிவித்தவுடன் மிகக் குறுகிய காலத்தில், அதாவது ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள், வகை நதிப் பாசனம்

[11th March 1960] [Sri R. Chidambara Bharathi]

மக்களுக்கு சரியான முறையில் உபயோகப்படும் வகையில் அங்கே சர்க்கார் பாசன வசதி செய்து தந்திருக்கிறார்கள். அங்குள்ள மக்களுக்கு பல தூறு வருஷங்களாகக் கிடைக்காத இந்த நல்ல வசதியை வைகை அணைக்கட்டிலிருந்து இந்த இரண்டு ஆண்டு களுக்குள் செய்து தந்திருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது. இந்தத் திட்டம் ஆரம்பத்தில் ஆங்கில சர்க்காரால் புறங்கணிக்கப் பட்டிருந்தது. இது கிழக்கு ராமநாதபுரம் மக்களின் சார்பாக சர்க்காருக்கு பல தடவை பல வருடங்களாக எடுத்துச் சொல்லப் பட்டும் முன்பெல்லாம் கவனிக்கப்படாமல் இருந்துவந்தது. ஆனால் இந்த இரண்டு வருஷ காலத்தில் இந்த சர்க்கார் அந்தப் பகுதி மக்களின் இந்த கோரிக்கையை கவனித்து பாசன வசதி செய்து தந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாவட்டத்திலுள்ள நீர்ப்பாசன அதிகாரிகளுக்கும் ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கும் சர்க்கார் காலா காலத்தில் தாக்கீது கொடுத்ததன் காரணமாக, வைகை அணைக் கட்டிலிருந்து தண்ணீர் அங்குள்ள எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் விடப் பட்டு, கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு வந்திருக்கின்றன. இந்த ஒரு லட்சம் ஏக்கர் நிலங்களும் புதிதாக இந்த வருஷம்தான் விவசாயத்திற்கு வந்திருக்கின்றன என்று கூறினால் அது மிகையாகாது. ஒவ்வொரு வருஷமும் அந்த நிலங்கள் விவசாயம் செய்யப்பட்டு வந்திருந் தாலும்கூட சாவி அறுப்புத்தான் அதனுடைய தன்மையாக கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் இருந்து வந்தது. சென்ற வருஷமும், இந்த வருஷமும் தான் விளைந்து நெல்லாக மக்கள் அறுத்து தானியத்தை வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். அதற்காக நமது சர்க்காருக்கு நான் மிகவும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே சமயத்தில் இந்த இரண்டு வருஷ அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு வைகை அணைக்கட்டுத் தண்ணீர் விநியோகத்தில் திட்டமான ஒரு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வைகை அணைக்கட்டை வைகைப்பகுதி மக்களுக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாக சர்க்கார் செய்திருக்கிறது. கடவுளால் கொடுக்கப்பட்ட மழை, காற்று, தண்ணீர் ஆகியவை எப்படி வரப் பிரசாதமாக இருக்கிறதோ அதே போல் கிழக்கு ராமநாதபுரம் மக்களுக்கு வைகை அணைக்கட்டு ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், அந்த அணைக்கட்டுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியதோடு நில்லாமல் வைகைத் தண்ணீர் விநியோகத்தில் சட்ட திட்டங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டும். எந்தப் பகுதி மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும், எந்தப் பகுதி நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்பதை நன்றி தெரிந்து அதற்குத் தக்கபடி சட்டதிட்டங்கள் அமைக்க ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முன்பு இருந்த சட்டத்திட்டத்தையே திரும்பவும் புனராலோசனை செய்யும்படி சர்க்கார் அங்குள்ள அதிகாரிகளுக்கு ஆலோசனை கூறியிருப்பதாக அறிகிறேன். அவர்களுடைய ஆலோசனைக்குப் பிறகு அதைப்பற்றி முடிவாகப் பரிசீலனை செய்து முடிவெடுப்பதற்கு முன்னால், அந்தப் பகுதி சம்பந்தப்பட்ட பொது ஜனப் பிரதிநிதிகளையும், அந்தப் பகுதி சட்டமன்றப் பிரதிநிதிகளையும் கலந்து, அவர்களையும் இந்த ஆலோசனைக் கமிட்டியில் சேர்த்துக் கொண்டு சட்டதிட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(11-00
a.m.)

[Sri R. Chidambara Bharathi]

[11th March 1960]

பெரியாறு தண்ணீர் பாயும் விஸ்தீர்ணம் (காச்மெண்ட் ஏரியா) எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைப் பார்க்கிலும் வைகை நதியின் விஸ்தீர்ணம் அதிகமென்பதாக அனுபவத்தில் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆகையால் பெரியாறு நில விஸ்தீர்ணம் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அதைப் போன்று வைகை அணைக்கட்டின் விஸ்தீர்ணத்தையும் விஸ்தரிக்க முடியும். அப்படி விஸ்தரிக்கும் போது, நிரந்தரமாக, நீண்டகாலமாக வைகை நதியின் மூலமாக விவசாயம் நடந்து வந்த நிலங்கள் உள்ள ஊர்களுக்கு முதல் சலுகையாக வைகை அணைக்கட்டின் தண்ணீரைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்து, மிச்சமிருந்தால் சாத்தியமான இதர பாகங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்க யோசிக்க வேண்டும். சிந்தித்து மிகவும் திறம்படச் செய்யவேண்டிய காரியம் இது. இதைத் திறமையாகவும், சாத்தியமாகவும் நமது சர்க்கார் செய்யுமென்று நம்புகிறேன்.

அடுத்து, வைகை நதிப் பகுதிகளில் மீன் பிடிக்கும் சொசைடி ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டு இரண்டு மூன்று வருஷ காலமாகவே கண்மாய்களில் மீன் பிடிக்கும் குத்தகை அந்த சொசைடிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றது. அந்தக் கண்மாய்கள் எல்லாமே மக்களால் தண்ணீர் கட்டப்படும் கண்மாய்கள். மக்களுடைய முயற்சியால் கால்வாய்கள் வெட்டப்பட்டுத் தண்ணீர் கொண்டு போகப்படுகிறது. ஆதலால் அந்தக் கண்மாய்களில் மீன் பிடிக்கும் குத்தகையை மக்களுக்கே அளித்து தண்ணீர் கொண்டு செல்ல ஏற்படும் செலவைச் சரிக்கட்ட அந்த வருவாய் பயன்படும் என்று சர்க்காரிடம் கூறப்பட்டது. அதன் பிறகு கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குக் கொடுக்காமல் மக்களுக்கே கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த வருஷம் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று முதலில் உத்தேசிக்கப்பட்டது. பிறகு பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கலாமென்று மாவட்ட அதிகாரிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இப்பகுதிகளில் பஞ்சாயத்து ஏற்பாடாவது ஆரம்பகாலமாக இருக்கின்றபடியால் அங்கு எவ்விதம் இருக்கிறதென்றால், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் அந்த ஊரின் கண்மாய்களுக்கும் சம்பந்தமே இல்லாமல் இருக்கிறது. ஊர் மக்கள், விவசாய மக்கள் அந்தக் கண்மாய்களில் தண்ணீர் கட்டுகிறார்கள். அவ்வாறு கட்டுவதற்கு அவர்கள் 4 தினங்கள், 5 தினங்கள் 5, 6 மைல் கட்டுவதற்குத் தலைக்குக் கால் ரூபாய், அரை ரூபாய் வீதம் கூலி போட்டு செலவழிக்கிறார்கள். இந்த விகிதாசாரத்தில் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை செலவழிக்கிறார்கள். இவ்வாறு மக்களே கண்மாய்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டு செலவழிக்கிறார்கள் என்பதற்காக அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரி விதிக்காமல் இருப்பதில்லை. மற்ற நிலங்களுக்கு விதிப்பதைப் போலவே இந்த மாதிரி கண்மாய்கள் மூலம் தண்ணீர் பாயும் நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதை மக்கள் சர்க்காராகிய நமது சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த விதத்தில் மக்களுக்கு ஏற்படும் செலவைச் சரிக்கட்ட இந்த மீன் பிடிக்கும் குத்தகையை மக்களுக்கே கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இங்கு மீன் பிடிப்போர்

11th March 1960] [Sri R. Chidambara Bharathi]

என்று தனியாக ஒரு கூட்டம் இல்லை. விவசாயிகள், வியாபாரிகள் எல்லாம் சேர்ந்துதான் கூட்டுறவுச் சங்கம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவர்களுக்குக் குறைந்த குத்தகைக்குக் கொடுக்கும் போது சொந்த லாபத்திற்குப் போகிறது. கிராம நலம் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. கிராம நலம் பாதிக்கப்படும் என்று தெரிந்து பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்குக் கொடுக்கலாமென்று சர்க்கார் எப்படி அனுமதித்திருக்கிறதோ அதே போன்று கிராம மக்களுக்கும் கொடுக்கலாம் என்பது பற்றி சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுரை நகரில், வைகைக் கரையில் குடி தண்ணீர் பம்பிங் ஸ்டேஷனுக்கும், வைகை நதிக்கும் இடையில் ஒரு தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியைச் சர்க்கார் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சுகாதார அதிகாரிகள் மூலமாகவும், நீருற்று ஆராய்ச்சி செய்யும் பெரிவர்கள் மூலமாகவும் நான் அறிந்தது என்னவென்றால், சுமார் 100 கஜ அளவில் வியாதியை உண்டாக்கக் கூடிய பூச்சிகள் மண்ணுக்குள் புகுமானால் அந்தப் பூச்சிகளுக்கு அதிக சக்தி ஏற்பட்டு, அதிக வீரியம் ஏற்பட்டு, தொத்து நோய் அதிகமாகப் பரவும் என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது வைகைக் கரையில் 50 கஜத்திற்குள்ளாக அம்மை, ப்ளேக், காலரா போன்ற நோய்களுக்குச் சிகிச்சை செய்யும் ஆஸ்பத்திரியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து 50 கஜ தூரத்திற்குள் குடி தண்ணீர் தேக்கம் இருக்கிறது. மதுரை நகரத்தில் 6 லட்சம் மக்களுக்கு மேல் இருக்கிறார்கள். அந்த 6 லட்சம் மக்களும் தொத்து நோய் ஆஸ்பத்திரியினுடைய கழிவு நீரைக் குடிக்கும்படியாக இருக்கிறது. இதனால் தொத்து நோய் அதிகமாகப் பரவ ஏதுவாகிறது. இதைப்பற்றி ஆலோசித்து, கட்டிடம் கட்டிவிட்டோம், ஆகவே வேறு இடத்திற்கு மாற்ற முடியாது என்று சொல்லாமல் அந்த ஆஸ்பத்திரியை வேறு இடத்திற்கு மாற்றிவிட்டு இந்த இடத்தை வேறு சர்க்கார் காரியாலயங்களுக்காக உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சட்ட மன்றத்திலும், வெளியிலும் கள்ளர், மறவர், அகம்பதையர் ஆகிய முக்குலத்தோருக்குக் கல்விச் சலுகை யளிக்கவேண்டுமென்ற காரணத்திற்காக அவர்களை மிகவும் பின் தங்கிய ஜாபிதாவில் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இதற்காக மனுக்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கள்ளர்களில் ஒரு சிலருக்கும், மறவர்களில் ஒரு சிலருக்கும் இப்போது கல்விச் சலுகை கிடைக்கின்றது. மொத்தத்தில் மூன்று பேருக்கும் கிடைக்கவில்லை. ஆனால், இந்த மூன்று வகுப்பாரும் இன்றையதினம் கல்வியிலும் மற்ற துறைகளிலும் மிகவும் பிற்போக்கு உடையவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள். அவர்கள் மிகவும் நன்கு அறிந்த விஷயம் ஆகையால், அதிலே அக்கறை செலுத்து வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அடுத்து ஒரு நிமிஷத்திற்குள்ளாக நான் சொல்ல வேண்டிய ஒரு முக்கிய விஷயத்தைச் சொல்லி உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri R. Chidambara Bharathi]

[11th March 1960]

கிராம மக்களிடையே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிறைந்திருக்கிறது. என்பதைப்பற்றி எல்லோரும் பேசுகிறார்கள். அது வால்தவம். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஆலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஆலைகள் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியம் தான். அதே சமயத்தில் நான் சர்க்காருக்கு ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். பத்து லட்சம், இருபது லட்சம், ஒரு கோடி ரூபாய் என்று இப்படியாக முதல் போட்டு பெரிய ஆலைகளை ஏராளமாக நகர்ப்புறங்களில் ஆரம்பிப்பதைவிட கிராமப் பகுதிகளில் ஓராயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் செலவில் நூற்பு ஆலைகள் ஏற்படுத்துவது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்குமானால், நன்றாக இருக்கும். அனேக கிராமங்களில் நூல் உற்பத்தி செய்து நூலை பக்கத்திலுள்ள நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்க ஏதுவாக இருக்கும். கனம் கைத்தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இது சாத்தியமாகுமா என்று சந்தேகப்பட்டாலுங்கூட, தீர யோசித்துப் பார்த்தால் இது சாத்தியமாக இருக்கும் என்பதை அறிவார்கள். அதைச் சாத்தியமாக்கவும் அவரால் முடியும். ஜப்பான் போன்ற நாடுகளில் அனுபவத்தில் செய்திருக்கிறார்கள். அம்மாதிரியான விஷயத்தை நம் ராஜ்யத்தில் செய்ய முற்பட்டால் அதன் மூலம் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தீர்க்க முடியும். கிராமப் புறங்களில் இருப்பவர்கள் மூன்று மாதம் வேலை செய்து விட்டு மற்ற ஒன்பது மாதங்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். மூன்று மாதத்து வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு வருடம் பூராவும் ஜீவிக்கக்கூடிய நிலையில் மக்கள் குறைந்த சக்தியுள்ள வர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு சிறிய யூனிட்களாக மில்களை கிராமப் புறங்களில் ஏற்படுத்துவதற்கு யோசனை செய்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதிகமான பகுதிகளுக்கு மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இன்னும் விஸ்தரிக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகையால், ஒரு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ஸ்பிண்டில் உள்ள ஆலை ஏற்படுத்துவதற்கு அதிக முதல் வேண்டியிருக்காது. ஆகவே, குறைந்த செலவில் அங்கங்கே சிறு சிறு ஆலைகள் ஏற்படுத்த முடியும். சர்க்காரிடத்திலிருந்தும் அதிகமாக மூல தனத்திற்காக வரமாட்டார்கள். இப்படி ஆலைகள் ஏற்படுத்தினால் தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டும் பிரச்சனை, வேலை நிறுத்தப் பிரச்சனையெல்லாம் நின்றுவிடும். கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் நகரங்களுக்குச் சென்று குடியேறும் சபாவமும் குறைந்துவிடும். அதைப்பற்றியும் சர்க்கார் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார். அதை மிகவும் நிறமையாக, சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு ஓரளவு பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் அழகாக, அவ்வளவு இலேசிலே குற்றங்குறை கண்டுபிடிக்க முடியாத அளவுக்குத் தயார் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்கவே முடியாது. இந்த வரவு செலவுத்

11th March 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

திட்டம் எந்த முறையிலே எந்த அடிப்படையிலே தயார் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது, முன்னால் பார்த்தால் ராவுத்தர் குதிரை மாதிரியும், பின்னால் பார்த்தால் செட்டியார் குதிரை மாதிரியும் தோன்றும்படி அவ்வளவு அழகாகத்தான் தயார் பண்ணியிருக்கிறார். (சிரிப்பு).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இருந்தாலும் குதிரை தானே. (சிரிப்பு).

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : வரியே இல்லை என்கிற அளவுக்கு இன்றைக்கு சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், உண்மையிலேயே ராஜ்ய சர்க்கார் போட்டால்தான் வரியா, அல்லது மத்திய சர்க்கார் போட்டாலும் வரி ஆகாதா என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. கனம் ராஜாஜி அவர்கள் எப்படி மறைமுக வரி, நேரடி வரி என்று இரண்டு விதத்திலே வரிபோட்டு, அது அமுலில் இருக்கிறதோ, அதுபோன்று இப்பொழுது புதிய வரிகளைப் போட வில்லையென்றாலும், புதிய வரிகளை மத்திய சர்க்கார் போட்டு, அதிலிருந்து பங்குபோட்டு வாங்கிக்கொள்வது என்ற அடிப்படையிலே நிலைமை இருக்கிறது. ஏன் இப்படி என்றால், தேர்தல் நெருங்க இங்கே வரியைப் போட்டால், இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கும் மக்கள் மத்தியிலே 'அந்த வரியை போட்டார்கள், இந்த வரியைப் போட்டார்கள்' என்ற எதிர்ப்பு ஏற்படலாம். ஆகவேதான் இந்தப் புதிய முறையைக் கையாளுவதன்மூலமாக 'மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டு விட்டார்கள்; நாங்கள் என்ன செய்வது?' என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. தவிர இப்பொழுது புதிய வரிகளைப் போட முடியாதா என்று கேட்டால், போட முடியும்; போடுவதற்கு எத்தனையோ வழிவகைகள் உண்டு; அந்த வழிவகைகளைச் சொல்வதற்கும் நாங்கள் தயாராயிருக்கிறோம். நாங்கள் சொல்லக்கூடிய அந்த வழிவகை அடிப்படையிலே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வரி போடுவாரா என்றால், அதில் தான் சந்தேகம் இருக்கிறது. ஆகவேதான் இன்றையதினம் வரிகளைப் போடவில்லை என்று அவர்கள் சொல்லிவிட்டால் மாத்திரம் போதாது; மறைமுகமாக வரிகளைப் போடக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம்.

அதேபோன்று சில உண்மைகளையும் இதிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். சென்ற ஆண்டுகளின் வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்க்கும்போது, 'இந்த ஆண்டு பருவ மழை தவறிவிட்டது, விளைச்சல் குறைவாகப் போய் விட்டது அந்தக் காரணங்களால் விலைவாசி உயர்ந்துவிட்டது, நாங்கள் விலைவாசியைக் கட்டுபடுத்துவதற்கான முயற்சி செய்கின்றோம்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே மேலும் மேலும் விலைவாசிகள் உயர்ந்துகொண்டே வருகிறது என்பதைப்பற்றி அல்ல அவர்கள் ஒப்புக்கொள்வது மாணவர்களுக்குக்கூட நாம் எதிர்பார்த்த அளவு திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லையென்றாலும், அதற்காகவேண்டி, பகல் உணவு என்கிற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டுவந்ததன் விளைவாக

[Sri V. K. Kothandaraman] [11th March 1960]

பல லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் வருகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் எடுத்துக்காட்டக்கூடிய நேரத்திலே, நாம் எதைப் பார்ச்சினோம்? பகல் நேரத்திலே சாப்பிடுவதற்குக்கூட உணவு இல்லாத அளவுக்கு பல லட்சக்கணக்கான குடும்பங்களிலே இன்றைக்குப் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது, இப்பொழுது ஒரு வேளை சாப்பாடு சாப்பிடக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதைத்தான் அதிலேயிருந்து பார்க்க முடிகிறது.

இதற்கெல்லாம் முக்கியமான காரணம் விலைவாசிகள் அதிகரித்திருப்பதுதான். ஆகவே, நாம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியாமலிருப்பதற்கு முக்கிய காரணம் உரம் குறைவாகக் கிடைப்பது என்று கூறுகிறார். உரம் குறைவாகக் கிடைப்பது மட்டுமல்ல. நாம் எதிர் பார்ப்பதற்கும் அதிகமான அளவுக்கு நாம் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். அப்படி அதிகப்படுத்த முடியாத ஒரு நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம், நவீன விவசாய முறைகளை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவதிலே இதுவரையிலே நாம் கவனம் செலுத்தாததும், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்குக் கவனம் செலுத்தாததும் ஆகும். ஆனால், சொல்லாம், 'வெகு விரைவிலே வரப்போகின்றன திட்டங்கள்' என்று. அந்தத் திட்டங்களெல்லாம் தேர்தலுக்கு ஐந்தாறு மாதங்களுக்கு முன்னால் வருமோ என்னவோ தெரியாது. அது வேறு விஷயம். ஆகவே தான், உண்மையிலேயே விவசாய அபிவிருத்தியைச் செய்ய முடியும் என்றாலும், செய்வதிலே சரியான கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதுதான் நாம் இந்த பட்ஜெட் உரையிலிருந்து பார்க்க முடிகிறது.

அது மட்டுமல்ல. விலைவாசி உயர்வுக்கு அவர் கூறியிருக்கும் காரணம் கூட, மேலும் மேலும் உயருகிற விலைவாசியைத் தடுப்பதற்கு வழிவகை என்னவென்பதை நேரடியாகச் சொல்வதற்குப் பதிலாக, 'சம்பளத்தை உயர்த்துவதன் மூலம் விலைவாசி உயருகிறது, விலைவாசி உயருவதன் மூலமாக சம்பளம் உயர்வாக வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள்' என்பதைக் காட்டி தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குத்தான் இந்தத் திட்டத்தில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக வேண்டி திட்டவட்டமான, சரியான நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதா என்று பார்த்தால் எடுக்க முடியும். ஆனால், எடுப்பதிலேதான் இன்றைக்குத் தயக்கம் இருக்கிறது. அப்படி எடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுமானாலும், தங்களுடைய அணியைச் சேர்ந்தவர்கள் தங்களை விட்டு விலகிவிடுவார்களோ என்ற பீதியின் காரணமாகத் தான் இன்றைய விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கு சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கோ அல்லது தொழிலாளர்களுக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ சம்பள உயர்வு இப்பொழுது கொடுக்கவில்லை என்பதற்குப் பல காரணங்கள் காட்டலாம். சர்க்கார் ஊழியர்கள் தங்களுக்குச் சம்பள உயர்வு தான் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. சம்பள உயர்வு கொடுக்க வில்லையென்றாலும் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் போதும், என்றுதான் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். சம்பள உயர்வு தான் அவர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று அவர்கள் பேரிலே பழி

11th March 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

சுமத்தக்கூடிய தன்மையிலே சமுலிலே மாட்டிக்கொண்டு தவிக்கிறோம் என்று சொல்லி தப்பித்துக்கொள்ளும் அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தில் சொல்லிவிட்டால் போதாது. ஆகவே, உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டியது விலைவாசி உயர்வைக் கட்டுப்படுத்துவதுதான் என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த பட்ஜெட் உரையில், என். ஜி. ஓக்களுக்கு ஓரளவு 5 முதல் 10 ரூபாய் வரையில் நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று தான் எல்லோரும் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால், இலவுகாத்த கிளி போல ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். (சிரிப்பு) இலவுகாத்த கிளிபோல ஏமாற்றம் அடையக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே, உடனடியாக அடுத்த மாதம் அல்லது அதற்கு அடுத்த மாதத்திலாவது நிவாரணம் அவர்களுக்கு வரக்கூடிய அளவுக்கு இருக்குமாயுமா என்றால், அது எந்த அளவு உண்மை என்பதை நடைமுறையில்தான் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதிலே அரசாங்கம் முழு கவனமும் செலுத்த வேண்டும்.

அடுத்து, இன்றைக்கு தொழிற்சாலைகளை நாம் அதிகப்படுத்தி விட்டோம், அதற்கான திட்டங்களை போட்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுவதைப் பார்க்கிறோம். ஆனால், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகள், எத்தனை திட்டங்கள் போட்டு எவ்வளவு பணத்தைக் கொடுத்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் தொடர்ந்து வேலை செய்யாமல் எவ்வளவு மூடப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தத் தொழிற்சாலைகளை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கான முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறதா என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல. வேலையில்லாத திட்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய தொழிற்சாலைகளில் சச்சரவுகள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டி என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன, எடுக்கப்போகிறோம் என்பதைப் பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில், பீடித் தொழிலாளர்களுக்கோ அல்லது மற்ற மற்ற தொழிலாளர்களுக்கோ வேண்டி கொண்டுவரப்பட்ட சட்டங்கள் எட்டளவில் தான் இருக்கின்றன. காரணம், பீடித்தொழிலாளர்கள் சட்டம் உயர் நீதிமன்றத்தில் உடைப்பட்டுப் போய்விட்டது. அந்த சட்டத்தை நல்ல முறையில் உருவாக்குவதற்கு இன்றைக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 2-ஜி செக்ஷன் யார் முதலாளி, யார் தொழிலாளி என்பதை நிர்ணயிக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் லைசென்ஸ் வாங்கி ஒரு தொழிற்சாலையை நடத்தக்கூடியவருக்கு இந்த சர்க்காரைக் கேட்டு புகையிலை கொடுக்கவேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, மத்திய சர்க்காரும் இந்த சர்க்காரும் கலந்து செய்யக்கூடிய அளவுக்கு இருக்குமானால், இந்த சட்டத்தை பீடி முதலாளிகள் மதிக்காத அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படாது. அது மாத்திரமல்ல. டிரேட் மார்க் சொந்தக்காரர் எவரோ அவர்தான் முதலாளி என்ற அடிப்படையில் மத்திய சர்க்காரிலே சட்டத்தை மாற்றக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்குமேயானால், பீடித் தொழிலாளர்களுக்காக இந்த சர்க்கார் வகுத்திருக்கிற சட்டத்தை

[Sri V. K. Kothandaraman]

[11th March 1960]

மதிக்காத ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கவே முடியாது. இந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவந்த பிறகும் எந்த அளவுக்கு அவர்கள் இதை மதிக்கப்போகிறார்கள் என்பது வேறு சந்தேகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்தப் பிரச்சனை இவ்வாறு இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும், மற்ற தொழிலாளர்களுக்கும் எப்படி கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அப்படி பீடித் தொழிலாளர்களுக்கும் கூட்டுறவு முறையில் தொழிற்சாலைகள் அமைத்து நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு சர்க்கார் முன்வந்தால் ஒழிய, பீடி முதலாளிகள் இந்தச் சட்டத்தை மதிக்கப்போவதில்லை. அந்த அளவுக்குத் தான் அவர்களுடைய நிலைமை இருக்கிறது. பல முதலாளிகள் பக்கத்து ராஜ்யங்களுக்கு சென்றுவிட்டார்கள். அதனால் சர்க்காருக்கு கிடைத்து வந்த வருமானம் குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் பார்க்கிறோம்.

ஒரு பெரிய 'அஜிடேஷன்' காரணமாக அழுகும் பொருள்களின் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த விற்பனை வரி நீக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் உணவுப் பொருள்களின் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி இன்னும் நீக்கப்படவில்லை. பாலுக்கும் அந்த வரி நீக்கப்படவில்லை. மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்போழுது, கட்டணம் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறதைப் பார்க்கிறோம். நமது ராஜ்யத்தில் மின்சார உற்பத்தி அதிகமாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. நமது மதிப்பிற்குரிய பிரதம மந்திரி நேருஜி குந்தாவில் 24-ம் தேதி மின்சார நிலையத்தை துவக்கி வைக்கப்போகிறார். அதிலிருந்து அதிகப்படியான மின்சாரம் நமக்குக் கிடைக்கப்போகிறது. மின்சார உற்பத்தி அதிகரிக்க அதிகரிக்க, மின்சார கட்டணத்தை உயர்த்தக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை இருக்கிறது. மின்சார வெட்டு பற்றி முன்னமேயே மந்திரி அவர்கள் உத்தரவு போட்டிருக்கிறாரோ என்று நினைக்கிறேன். மின்சார வெட்டு ஏற்படாத அளவுக்கும், மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப்படாத அளவுக்கும் மந்திரி அவர்களிடமிருந்து உத்திரவாதம் உண்டா என்றால், இல்லை என்று தான் தெரிகிறது.

பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பது வரவேற்கக்கூடியதுதான். பரம்பிருளத் திட்ட சம்பந்தமாக ஏதோ சுமுகமான முறையில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது என்று சந்தோஷப்பட்டோம். இப்பொழுது அது சம்பந்தமாக பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை பார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் பரம்பிருளத் திட்டத்தை எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்போகிறோமோ இல்லையோ என்று சந்தேகமாக இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு நேருஜி அவர்கள் வருகிறார் என்று கூட நாம் செய்தியைப் பார்த்தோம். ஆனால், இன்றையதினம் அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. தஞ்சாவூருக்கு அடுத்து, வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே உணவு உற்பத்தி ஆகிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்களோ என்னவோ நமக்குத் தெரியாது. நான் சொல்லவில்லை. உணவு மந்திரி அவர்களே வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு கூட்டத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். அப்

11th March 1960] [Sri V. K. Kothandaraman]

பேறப்பட்ட தண்ணீர் இல்லாத ஜில்லாவிலே ஒரு மோசமான நிலைமையிலே மக்கள் கஷ்டப்பட்டு அதிக உணவு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். பாலாறுக்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவது சம்பந்தமாக ஆந்திரா, மைசூர் ராஜ்யங்களுடனும், மத்திய சர்க்காருடனும் சுமார் 10 வருஷ காலமாக பேச்சுவார்த்தை நடந்துகொண்டு வருகிறது என்று சொல்லப்படுகிறதே ஒழிய, அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. அதை உடனடியாக நிறைவேற்றவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து அமைப்பு சட்டம் ஓரளவுக்கு முன்னேற்றம் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். காலேஜில் தமிழ் போதனை மொழியாக இருக்கவேண்டும், சட்டசபையில் நடவடிக்கைகள் தமிழில் இருக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில்—கிராமத்திலே கைநாட்டுப் பேர்வழிகள் பஞ்சாயத்து மெம்பர்கள் கூட இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொல்லாமலே அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும்—அந்த நிலைமையிலே அங்கே ஆங்கிலத்தில் கடிதப்போக்குவரத்து நடைபெறுகிறது. சர்க்காருக்கும், பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கும் நடக்கக்கூடிய கடிதப் போக்குவரத்து ஆங்கிலத்தில் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அடித்தட்டிலே இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து, பஞ்சாயத்து யூனியன், முனிசிபாலிட்டிகள் ஆகிய இடங்களில் நடவடிக்கைகள், கடிதப்போக்குவரத்து இவைகள் தமிழிலேயே நடக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் உண்மையை உணர்ந்து, நல்ல முறையில் விவாதம் நடத்தி, நல்லதீர்ப்பைக் காணமுடியும். அவர்கள் உண்மையை உணரக்கூடாது என்று சொன்னால், கடிதப் போக்குவரத்து ஆங்கிலத்தில் இருக்கலாம். உண்மையை உணர்ந்து நல்ல முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் நினைப்பார்களேயானால் உடனடியாக தமிழிலேயே அங்கு எல்லாம் நடைபெறவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI S. NAGARAJA MONIGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நிதி நிலை அறிக்கை விவாதத்தில பங்கு கொள்ளுவது பற்றி நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். முதலில் நான் என்னையே பாராட்டிக் கொள்ளுகிறேன். (சிரிப்பு). சபை அங்கத்தினர்களையும் பாராட்டுகிறேன். அதன் மூலம் தங்களையும் பாராட்டுகிறேன்.

MR. SPEAKER : என்னே ஏன் பாராட்டுகிறீர்கள் ?

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : குறிப்பாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள், சிறப்பு மிகுந்த முதல் அமைச்சர் அவர்கள், மற்ற சக அமைச்சர்கள், பல்வேறு இலாகாக்கள், ஆகியோரையும் நாட்டு மக்களையும் பாராட்டுகிறேன். (சிரிப்பு). நான் புளகாங்கிதம் அடைகிறேன். நாட்டிற்கு சுதந்திரம் கிடைத்தால், இவர்கள் உண்மையிலேயே இந்த நாட்டை அரசாட்சி செலுத்துவார்களா, அல்லது யார் கையிலாவது நாட்டை ஒப்படைத்துவிடுவார்களா என்று எண்ணியிருந்தவர்கள், மற்றும் இங்கு இருந்துகூட

[Sri S. Narayana Monigar] [11th March 1960]

'சுதந்திரம் கொடுத்துவிடாதீர்கள், எங்களுக்கு தகுதியில்லை' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் சிலர் உண்டு. அப்படியிருக்கும் பொழுது சுதந்திரம் கிடைத்து 12, 13 வருஷங்களாக நமது ராஜ்யம் பட்டத்து யானை போன்று வெகு கம்பீரமாக அடி எடுத்து வைத்து மகோன்னதமாக நடந்து நல்ல முறையில் முன்னேறிக்கொண்டு மேல் நோக்கிச் சென்று கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நாம் வேறு எப்படி இருக்க முடியும்? உள்ளம் மகிழ்ந்து, சந்தோஷமடைந்து நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்கிறேன். அந்த அளவுக்கு நாடு முன்னேறியிருக்கிறது. ஆனால், ஒரு சிலர் எங்கும் இருக்கலாம். தெரியாதத் தன்மையிலோ, அல்லது சிறிது வயிற்றெரிச்சலோடோ ஒரு சிலர் இருக்கவும் கூடும். இதைக் கண்டு நாம் அஞ்சவேண்டாம். மேலும் திட்டங்கள் போட்டு நாடு முன்னேறவேண்டும் என்று அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முதலிலேயே இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு சபை பூரண அங்கீகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஒரு சிலரைப் பற்றிச் சொன்னால், அவர்களும் ஒத்துழைத்து இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருப்பார்களேயானால், இன்னும் விரிட்டு பிரமாதமாக நாம் முன்னேற முடியும். எதிர்க் கட்சி சகாக்களும், நாமும் இங்கு ஒன்று சேர்ந்து சிந்தித்துப் பேசி, மக்களிடையே முன்னேற்றமும் கண்டு அவர்களை மேலும் மகிழ்விக்கும் அளவுக்கு நாம் நிலைமையை சீக்கிரம் கொண்டுவர முடியும். உண்மையிலேயே சில குறைகள் இருக்கலாம். இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவைகளை நாம் நிவர்த்தி செய்து கொண்டிருக்கிறோம். எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி. அரசாங்கத்தின் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, குறைகளை இங்கே எடுத்துப் பேசுகிறோம். அந்தக் குற்றங்களை தவிர்த்து வேறு ஏதோ சில சந்தர்ப்பங்களில் பேசுகின்ற சில வாதங்களும் உள்ளன. ஏதோ இந்த யானை மீது ஏறவேண்டிய சந்தர்ப்பம் இருந்ததே. எப்படியோ தவறிவிட்டதே, பின்னால் நீசிக் கட்சி, திராவிடக் கட்சி, திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி என்றெல்லாம் பல கட்சிகளாகப் பிரிந்துபோய் இப்பொழுது யானை மீது செல்ல முடியவில்லையே, எப்படிச் செல்வது, அதைப் பிடித்து எதிர்த்து அல்லவா நாம் ஏறவேண்டும் என்பதற்காகக் குறைகளைத் தேடிச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாம் வளர்த்த யானை ஆயிற்றே, நாம் அல்லவா மாவுத்தன், அப்படியிருக்க நம் கண் முன்னாலேயே, சில ஆண்டுகளுக்கு ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுவோம் என்று இருந்தபொழுது நாடு இவ்வளவு முன்னேறி விட்டதே என்று எண்ணுபவர்களையும் அறிவோம். இந்த ராஜ்யத்தில் 80 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு பட்ஜெட் தயாரித்திருந்த பொதிலும், வரி போடாமல் பட்ஜெட் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறதே என்று எதிர்ப்பவர்களும், பீஷ்மர் போன்று விரிட்டு எழுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். குற்றங்களைத் திருத்துவதற்காகச் சொன்னால் ஒரு தவறும் இல்லை. ஆனால், எதிர்ப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல், மதயானையின் வேகத்தைப் பார்த்துத்தான், கட்சியிலிருந்தே தான் கட்சியைக் கிருப்புவதற்கு பதில், முன்பு காங்கிரசிலேயே இருந்து நல்ல வேலைகளைச் செய்துகொண்டிருந்த

11th March 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

வர்களுக்கூட இப்படி உன்னதமாக காரியங்களைச் ஸ்ரீ காமராஜ் சர்க்கார் செய்கிறார்களே என்றும் அதே போன்றுதான், சில நண்பர்கள், உண்மையாக இருக்கும், குற்றங்களைச் சொன்னால் எடுத்துக் காட்டினால், ஒத்துக் கொள்ளலாம், ஆனால், இல்லாததைச் சொன்னால், நம் முன்னேற்றத்தைக் கண்டு வெறி பிடித்துச் சொன்னால், அது தமிழன் பண்புக்கே ஒவ்வாத வகையில் அமைகிறது. இவர்கள், இன பேதம், ஜாதி பேதம் இவைகளைக் காட்டி, அரசியலை மகோன்னத யானையிலிருந்து இறக்குவதற்கு வழி தேடுகிறார்கள். இது மிக, மிக வருந்தத் தக்கது. இது தமிழன், தெலுங்கன் யாருடைய பண்புக்கும் ஒவ்வாதது. எல்லோரும் உண்மையாக இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக் காட்டி, நம் ராஜ்யத்திற்குப் பக்க பலமாக சொல்லும் காரியங்களை மறுப்பதற்கு இல்லை.

இன்னும் அதிகமாக ரஸ்தா அபிவிருத்திக்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : இப்பொழுது அந்த யானை எந்த இடத்தில் இருக்கிறது என்று சொல்ல முடியுமா?

***SRI S. NAGARAJA MONIGAR :** அங்கத்தினர் ஆஸ்பத் திரிக்குப் போகவேண்டியது இல்லை, என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ரஸ்தா அபிவிருத்திக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில், இந்த நாட்டில் எவ்வளவு திட்டங்கள் போட முடியுமோ அவ்வளவும் செய்தாகிவிட்டது. ஆகவே, இனி பெரிய நதிகளைக் கொண்டு செய்வதற்கு அதிகமில்லை. சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெறுக்க, அதிகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

சமீபத்தில் பங்களூரில் கூடியபோதும், காங்கிரஸ் தலைவர்கள், அதிகாரிகளுடைய அதிகாரங்களைப்பற்றிக் கூறினார்கள். இந்த நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 12, 13 வருடங்கள் ஆகியும் கூட, நாட்டின் அரசாங்கத்தில் அதிக மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுவிடவில்லை. அதிகாரிகளுக்கு பரவலாக அதிகாரங்களைக் கொடுத்து, வேலைகள் துரிதமாக நடைபெற வழிவகை செய்ய வேண்டும். ஆர். டி. ஓ. போன்றவர்கள் போஸ்டாபீஸ் உத்தியோகம்தான் செய்கிறார்கள். அவர்கள் கலெக்டர்களுக்கும், தாசில்தார்களுக்கும் இடையில் இருந்து அதிக வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரித்தான், பல இலாகாக்களிலும், ரீஜனல் ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். மானில அதிகாரிகள் சரிவர வேலை செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஒரு தபால் சர்க்காருக்குப் போட்டால், ஏழு, எட்டு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் பதில் வந்தது. அதற்கு மறு தபால் போடுவதற்குள், அன்று இருந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. என் போன்றவர்களுக்கு இந்த நிலைமை என்றால், மற்றவர்கள் விஷயத்தில் என்னவாகும் என்று சொல்ல வேண்டியதில்லை.

[Sri S. Nagaraja Monigar] [11th March 1960]

பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசர்களுக்கு ஒரு கமிட்டியை வைத்து இருக்கிறோம். ஆனால், அவர் ஒரு பத்து ரூபாய் கூட தானாக செலவழிக்க சதந்திரமில்லை. அதற்கு அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை. அவர்களுக்கும் ஓரளவு சதந்திரம் அளிக்கவேண்டும்.

மின்சாரம் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், 18 ஆயிரம் கிராமங்களில், 10 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுக்கப்போகிறோம். ஒரு லட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் அளிக்கப்போகிறோம். இதையெல்லாம், 44 பக்கங்கள் கொண்ட அறிக்கையின் மூலம், கனம் நிதி அமைச்சர் விளக்கியிருக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய சிரமம் எடுத்து இன்னும் பல விவரங்களைத் தரும் புத்தகங்களையும் அளித்து, பள்ளிப் பிள்ளைகளுக்குப்போல், விவரமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு சொல்லியும், நாம் அவற்றைப் யுரிந்துக் கொள்ளாவிட்டால், என்ன செய்யவது. இப்பொழுது பிளாக்குகள் ஜனத் தொகையைக் கொண்டு அமைத்திருக்கிறார்கள். அது விஸ்தீரணத்தைக் கொண்டும் பிரிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பொருத்த வரையில், அது ஒரு சூழல் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். சூழலானால், அதைச் சரிசெய்ய மார்க்கம் கண்டுபிடித்தாக வேண்டும். இப்பொழுது செய்ய முடியாததை, எப்படி புறன்றாவது திட்டகாலத்தில் செய்துவிட முடியும்? மொத்தத்தில், வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெறுக்கிக் கொண்டே போகிறோம். கஷ்டங்கள் அதிகமாகி விடுகிறது. இதற்கு உகந்த வழி, காந்தியம் தான். காந்தியத்தைப் போதித்து, மக்கள் சிக்கனமாக வாழ கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நடுத்தர வகுப்பார்கள் கூட, சினிமாவுக்குப் போவதும், சிகரெட் பிடிப்பதும், மற்ற அனாவசியச் செலவுகளும் அதிகமாகச் செய்கிறார்கள். இதற்கு, காந்தியத்தைப் போதித்துத்தான் மக்களை மாற்ற முடியும்.

என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு சீக்கிரமாக நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகள் அளவுக்கு இல்லாவிட்டாலும் கூட, செய்வதை உடனடியாகச் செய்யாவிட்டால், அவர்களின் மன வருத்தம் அதிகமாகிவிடும்.

ஜில்லாக்கள் பிரிக்கும் விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நான் சொல்வது, வடக்கு, தெற்கு அல்ல; கிழக்கு, மேற்கு அல்ல. கோயம்புத்தூர் கிழக்கு-மேற்கில் தான் பிரிக்கப்படப் போகிறது. எமது சேலம் ஜில்லா மிகப் பெரியது. அதையாவது பிரிக்க வேண்டும்.

சர்க்கார் லோன் எழுப்பும் போது, டார்கெட் பிக்ஸ் செய்து அதன்படி வசூல் செய்யவேண்டுமென்று அதிகாரிகளுக்குச் சொல்லக் கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சிறு சேமிப்பு விஷயம் வேறு. இந்த லோன் விஷயத்தில், அவர்களுக்குத் தொந்தரவில்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். தனிப்பட்டவர்களிடம் லோன் சேகரிக்கச் சென்று அவர்கள் தயவை நாட வேண்டியிருக்கிறது, பிறகு சர்வாதிகாரம் செய்ய முடியாது. மற்றபடி திரு. சசிவர்ணத் தேவர் போன்ற நாட்டின் நன்மையைத் தேட வேண்டியவர் ஒரு தாலுக்காவிற்கு ஒரு

11th March 1960] [Sri S. Nagaraja Monigar]

ஹைஸ்கூல் இருந்தால் போதுமென்கிறார். இது உண்மையில் சொல்லுகிறாரா? அல்லது பொருமையோடு சொல்லுகிறாரா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். ஆகவே நிதி நிலை அறிக்கை சிறப்பானது. இச் சபை இதை முழுமனதோடு அங்கீகரிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த 1960-61-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டம் நமக்கு உற்சாகம் ஊட்டக் கூடியதாக இருக்கிறது. முதலாவதாக எலலாக் கட்சி அங்கத் தினர்களும் மகிழும்படி, புது வரிகள் ஏதும் இல்லை என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. சுமார் ரூ. 34 லட்சம் அளவில் பற்றாக்குறை இருந்தும், ஒரு 'புது வரியும் இல்லாமல் இருப்பது குறிப்பிடத் தகுந்த விஷயம். அதுமட்டுமல்ல, இருந்த வரியையும், காய்கள் இவற்றின் மீது இருந்த வரியை நீக்கியிருப்பது வரவேற்கத்தக்க விஷயம். ஆகவே, எதிர்க்கட்சிக்காரர்களானாலும் சரி, ஆளும் கட்சிக்காரர்களானாலும் சரி, எல்லோரும் ஒரு மனதாக வரவேற்கக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருப்பதற்காக, அரசாங்கம் இந்த பெரிய சாதனையைச் செய்திருப்பதற்காக அவர்களை அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கூட்டுறவு இயக்கத்தில் முக்கியமான மாறுதல் செய்திருக்கிறார்கள். இது வரையில் கூட்டுறவு இயக்கத்தில், நிலம் உடையவர்களுக்கும், பொருள்கள் உள்ளவர்களுக்கும் மட்டிலும்தான் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுது, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கும், உற்பத்தி பெறுகவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு, கடன் வசதிகளை அளிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள்.

(ஸ்ரீ கே. சட்டநாத கரையாளர் தலைமை.)

அவர்களுக்கு எந்த சொத்தும் இல்லாவிட்டாலும், கடன் வசதி அளிக்க வேண்டும் என்பது மிக வரவேற்கத்தக்கது. அன்றியும் மத்திய காலக் கடன் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பது ஆலோசனை செய்துவருவதாக தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஆலோசனையை மிக விரைவிலேயே முடிவு செய்து ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஏனென்றால் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு இன்றையதினம் குறுகிய காலக் கடன் உதவி தான் கிடைக்கிறது. குறுகிய காலக் கடன் வாங்கினால் அந்த ஆண்டு முடிவிலேயே வட்டியும், முதலும் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படிக்கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் கடன் பாக்கி நின்று கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய காலக் கடன், நீண்ட காலக் கடன் வசதி செய்து கொடுப்பது இன்றியமையாத கடமையாகும். அதற்காகச் செய்யப்படுகிற ஆலோசனைக்கு மிக விரைவிலேயே முடிவு எடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நம் திட்டம் நம் மாகாணத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கூட்டுறவு சங்கம் அமைக்கப்படவேண்டும். அதன் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு கடன்

[Sri K. R. Viswanathan] [11th March 1960]

முதலிய உதவி கொடுக்கவேண்டும். இன்றைக்கு நூற்றுக்கு 85 கிராமங்களிலே ஆங்காங்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்று அறிகிறோம். அதுமட்டுமல்லாமல் நூற்றுக்கு 50-க்கு மேற்பட்ட கிராமத்தினர்கள் கூட்டுறவு சங்கங்களிலே உறுப்பினர்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள் என்று அறிய மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். இந்த நிலையில் கூட்டுறவு இயக்கத்திலே பல கட்டங்களிலே கூட்டுறவு யூனியனாக இருந்தாலும், பாங்காக இருந்தாலும் தேர்தல் முறையானது மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. யார் ஒருவர் ஒரு காலத்தில் ஒரு கூட்டுறவு பாங்குக்குத் தலைவராக ஏற்படுத்தப்படுகின்றாரோ அவர் காலம் முடியும் அளவும் அவர் தான் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்ற நியதி உண்டாகி விடுகிறது. காரணம் கைதூக்கி ஒட்டுப் போடும் முறை இருப்பது தான். அவர்களுக்குள் ஒரு முடிவு செய்துகொண்டு இன்னார் தான் தலைவராக இருக்கவேண்டும், இன்னார்தான் நிர்வாக உறுப்பினராக வரவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து விட்டால் கைதூக்கி ஒட்டுப் போடும் முறையில் அப்படியே நடக்கவேண்டியிருக்கிறது. இந்த மாதிரி கூட்டுறவு இயக்கங்களுக்கு நடக்கும் தேர்தல்களில் கைதூக்கி ஒட்டுப் போடும் முறை இருப்பதை மாற்றி ரகசியமாக ஒட்டுப் போடும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக முக்கியமாக நம் நாட்டைப் பாதிக்கக்கூடிய கல்வியாகும். கல்விக்காக நாம் சென்ற ஆண்டு 13 கோடி ரூபாய் செலவழித்தோம். இவ்வாண்டு பதினைந்தரைக் கோடி ரூபாய் செலவழிக்க முன் வந்திருக்கிறோம். முக்கியமாக தொழில் கல்வியைப் பரப்ப தொழில் கல்லூரி அமைக்க இந்த ஆண்டிலே திட்டம் போட்டிருப்பதால் இப்படிச் செலவு இலாகாவின் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்திலே சாதாரணமாக ஆரம்பத் துவக்கப் பள்ளி சரியாக நடைபெறுவதற்கு இன்றைக்கு கல்வி இலாகா தலைவர் அவர்கள் மேற்கொண்டிருக்கிற பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடு ஆங்காங்கு நல்ல முறையில் நடந்து கொண்டிருப்பது பற்றி நம் அரசாங்க அறிக்கையில் காண்கிறோம். எண்பது (80) மகாநாடுகள் போன்று நடந்திருக்கின்றன. நான்கு ஐந்து கோடிக்கு மேல் பொருள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று அறிகிறோம். சில மகாநாடுகளுக்கு நேரில் சென்று பார்க்க எனக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அரசியல் மகாநாடுகளை விட இதற்குப் பொதுமக்கள் அதிகமாக வருகிறார்கள். அது எதைக் காட்டுகிறது என்றால் இன்று நாட்டிலே பொதுமக்களுக்கு கல்வியிலே ஏற்பட்டிருக்கிற ஆர்வத்தைக் காட்டுகிறது. இன்றைக்கு ஐந்து கோடி ரூபாயோ, பத்து கோடி ரூபாயோ மக்கள் தாமதமே மனமுவந்து உதவ முன் வந்திருக்கிறார்கள். அது கல்வியிலே அவர்களுக்கு இருக்கின்ற ஊக்கத்தை, பெற்றோர்களுக்கு இருக்கின்ற ஊக்கத்தைக் காட்டுகிறது. அத்தகைய ஊக்கத்தைப் பயன் படுத்திக்கொண்டு முன்பு “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று சொன்ன பழமொழியைக் கூட மாற்றி, “பள்ளியில்லா ஊரில் படுத்திருக்கவேண்டாம்” என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் இருக்கின்ற உற்சாகத்தைப் பயன்படுத்தி ஆங்காங்கு பள்ளி, பள்ளிக் கட்டிடம் உண்டாக்குவதோடு பள்ளிச் சீரமைப்பு மகாநாடுகளை நடத்தி இந்தச் சர்க்காரும், கல்வி இலாகா

11th March 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

அதிகாரிகளும் பொதுமக்களுக்கு ஆர்வத்தையும், தாங்களும் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தையும் வளர்த்திருப்பதற்கு நாம் அவர்களைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதுமட்டுமல்லாமல், உச்சி உணவுத்திட்டம் இருக்கிறதே, அது வறண்ட பிரதேசங்களில் சென்று பார்த்தால் எத்தகைய நன்மையை அளித்து வருகிறது என்று சொல்லலாம். அங்கே போய்ப் பார்த்தால் தான் உண்மை விளங்கும். எங்கள் உடையார்பாளையம் தாலுக்கா போன்ற இடங்களில் நல்ல உணவு இல்லாமல், குழந்தைகள் பள்ளிக்குப் போவதை விட்டு ஏதாவது வேலை செய்யப்போனால் தான் சாப்பிடலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் மாணவர்களுக்கு உச்சி உணவு கொடுக்கிற காரணத்தினால் பல குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வந்து படிக்க முடிகின்றது. ஆகையால் பள்ளிகளில் இருக்கிற குழந்தைகள் எண்ணிக்கை அதிகமாக ஆங்காங்கு துவக்கக் கல்வியானது நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை மக்களே தெரிந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதுவும் இன்றி தமிழ் வளர்ச்சிக்கு அரசாங்கத்தார் அதிக ஊக்கத்தோடு பல காரியங்களைச் செய்துவருகிறார்கள் என்பதை அறிய மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். 1963-64-ம் ஆண்டில் இருந்து விஞ்ஞானக் கல்வியைத் தவிர மற்ற பாடங்கள் எல்லாம் கல்லூரிகளில் தமிழில் போதிக்கப்பட இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் யாவும் நடந்து வருகின்றன. அப்படித் திட்டமிட்டு காரியங்கள் செய்து வருவதைப்பற்றி நாம் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக குடிநீர் திட்டத்தைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசாங்கத்தார் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே எப்படியாவது எந்த ஊரிலும் குடி தண்ணீருக்குத் துன்பம் இல்லை என்ற ஒரு நிலையை உண்டாக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட சில இடங்களில் டெல்டா பிரதேசங்களில் தேசிய நீர் வழங்கும் திட்டம் என்பதை மத்திய சர்க்கார் உதவியைக் கொண்டு கீட்டி காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். மற்ற பிரதேசங்களிலும் கூட குடி நீர் வசதி இல்லாத காரணத்தினால் நரம்புச் சிலங்கி போன்ற நோய்கள் அதிகமாக பாதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அத்தகைய நரம்புச் சிலங்கி நோய் வாக்கூடிய பகுதிகளில் கூட தேசிய நீர் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் எனக் கிளர்ச்சி செய்து அதை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால் டெல்டா பிரதேசத்தில் அண்மையில் உள்ள கிராமங்களில் எங்கே நரம்புச் சிலங்கி நோய் வருகிறதோ அந்த இடங்களுக்கு மட்டும் தான் தேசிய நீர் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்க முடியும் என்பதாக திருச்சி மாவட்ட கலெக்டருக்கு அறிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அத்தகைய ஒரு மறுப்பை நீக்கி இந்த தேசிய நீர் வழங்கும் திட்டப்படி டெல்டா பிரதேசம் இல்லாத பகுதியிலும், நரம்புச் சிலங்கி வரக்கூடிய இடங்களில் உடனடியாக அமுல் செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[Sri K. R. Viswanathan] [11th March 1960]

அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரைக்கும் தாம் பெரிய ஆற்றுத் திட்டங்களை எல்லாம் பயன்படுத்திக் கொண்டு விட்டோம். சிறிய ஆறுகளை இப்போது பயன்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் மருதையாறு திட்டத்தை இன்றைக்கு அரசாங்கத்தார் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஓரிரண்டு இடங்களில் ஊற்றுக்கிணறுகள் இருக்கின்றன. இன்னும் பலவிடங்களில் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் செய்தால் அதிகமாக பாசன வசதியைச் செய்துகொடுக்க முடியும் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம். ஆகையால் சுமார் 100 ஆட்கு குழாய்க் கிணறுகள் இறக்குவதற்கு உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்குப் பவர் ட்ரில்கள் நம்மிடத்தில் இல்லை என்று பெரும் குறையாக நம் அரசாங்கத்தார் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய “பவர் டிரில்” களை மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்தோ, வேறு நாட்டில் இருந்தோ நாம் இறக்குமதி செய்து அதை துரிதமாக நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் சென்ற ஆண்டு சூடி நீர் கிணறுகளுக்காக மட்டும் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருந்தது. இவ்வாண்டு பள்ளிக் கட்டிடங்கள், ரோடு முதலிய வற்றுக்காகச் செலவிட முன் வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்த விஷயமாகும். நாம் இன்றைக்கு 1963 அக்டோபர் வரை சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தை ஆங்காங்கு விஸ்தரிப்பது என்று திட்டமிட்டிருக்கிறோம். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இல்லாத இடங்களில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் மூலம் பல காரியங்களைச் செய்ய மக்கள் இப்பொழுதே முன் வருகிறார்கள். மாநில முழுவதும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் பரவும் வரை இடவளர்ச்சித் திட்டம் அமுலில் இருந்தால் மக்கள் நல்ல முறையில் இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஓரளவு அரசாங்கத்தார் பிற்பட்ட வகுப்புகளுக்கு இந்த ஆண்டிலும் மிக்க நல்ல முறையில் ஆதரவு அளிக்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குறைகளை காலதாமதம் இன்றி நீக்க முடியாத போனது பற்றி நான் வருத்தம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அடுத்த ஆண்டில் மிக முன்னேற்பாடாக படிப்புக்கு உதவி வழங்குவது ஜூன்-ஜூலை மாதத்தில் மனு வருகிறதென்றால் ஆகஸ்டு-செப்டம்பர் மாத இறுதிக்குள்ளாவது இந்த உதவித் தொகையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த எல்லா உதவிகளையும் பத்து ஆண்டு காலம் நீடித்துத்தர வேண்டும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். பொருளாதார அடிப்படையில் தான் கல்விச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த சலுகைகள் வழங்கத் தொடங்கிய காலத்தில் பிற்பட்ட மக்கள் கல்வி

11th March 1960] [Sri K. R. Viswanathan]

பொருளாதாரத்தில் முன்னேறவேண்டும் என்ற காரணத்தினால் பல கல்விச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், முற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் பொருளாதார அடிப்படையில் கொடுக்க என்ன காரணங்கள் இருந்தாலும், பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கு தனிப்பட்ட முறையில் பணம் ஒதுக்கப் படுவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முற்பட்ட வகுப்பினருக்கும், பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கும் சரிசமமான அறிவியல் நிலை (Intellectual States) இருந்தால், அம்மாதிரி பொருளாதார அடிப்படையில் கொடுக்கலாம். ஆனால் இப்பொழுது பிற்பட்ட வகுப்பினரைச் தேர்ந்தவர்கள் அந்த இன்டலக்ஸவல் ஸ்டேடசை ஓரளவுக்குத்தான் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் பிற்பட்ட சமூகத்தினர் முற்பட்ட சமூகத்தினருக்குச் சமமாக எல்லா வகையிலும் முன்னேற முற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும், பிற்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் தனித் தனியாக தொகை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

* SRI V. SUBBIAH: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு—செலவு இனங்களை விவசாய கண்ணைட்டத்தோடு பார்ப்போமானால் மிகவும் பழமையான கிணறுமான்யம், விதைப்பண்ணை, உரம் வருஷா வருஷம் வரவு செலவு இனங்களில் காணக்கூடியதே இந்தத் திட்டத்திலும் இருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கான நன்மை ஏதாவது செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவா என்று பார்ப்போமானால் அது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. குறிப்பாக விவசாயிகள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமானால் விளைப்பொருள்கள் உற்பத்தி பெருக வேண்டும். என்போன்ற வரண்ட பிரதேசத்தில் வாழும் மக்களுக்கு விவசாய மகசூலுக்கு ஈடு இருக்கவேண்டும். இங்கு இருக்கக்கூடிய கால் நடைகளை எடுத்துக்கொண்டால் கால் நடைகள் அதிகமான விலைக்கு விற்கப்படுகின்றன. அவர்கள் அதை ஈடு செய்ய ஒரு இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்கள் இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலே இல்லை என்று சொன்னபோதிலும் சில நல்ல அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதற்காக சர்க்காரைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் விளை பொருள்கள் எல்லாம் அனேகமாக வானம் பார்த்த பூமியில்தான் விளைகின்றன. பெரும்பாலான விவசாயிகள் மழையை நம்பித்தான் பயிர் செய்கிறார்கள். சில சமயங்களில் நல்ல மகசூல் கிடைக்கிறது. ஆனால் என்னுடைய சங்கரன்கோவில் தாலுகாவில் பல வருஷங்களாக மழையில்லாமல் வரட்சி ஏற்பட்டு நிலம் எல்லாம் தரிசாக இருக்கிறது. அந்த நிலங்களுக்கு வரிவஜா அளிக்கப்படவேண்டும். அந்தப் பகுதியில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி இருந்த காலத்திலேயே கிரி ஆறு, பம்பையாறு திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று ஒருந் தார்கள். இப்பொழுது அந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றவில்லை. அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களுக்கு இன்னும் நன்மை ஏற்படாதது மிகவும் வருந்தக்கூது. சிலோன், பர்மா போன்ற நாடுகளில் இருந்து மினகாய் வத்தலுக்கு நிறைய கிராக்கி இருந்தது. 247 ராத்தலுக்கு 500 ரூபாய் விலை இருந்தது, இப்பொழுது 247 ராத்தல் 230 ரூபாய்க்கு வந்துவிட்டது. ஆனால் விவசாயிகளின்

[Sri V. Subbiah]

[11th March 1960]

உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. சாதாரணமாக விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு எவ்வளவு செலவு ஆகிறது என்பதை ஆராய்ந்தால், அவர்களுக்கு எவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்கு 500 முதல் 600 ரூபாய் வரை செலவு ஆகிறது.

இது மாதிரி பருத்தியை எடுத்துக்கொண்டால் எங்கள் ஜில்லாவில் பருத்தி நிறைய உற்பத்தி ஆகிறது. அதுவும் நீண்ட இழைக் கருங்கண்ணி பருத்தி இங்குதான் கிடைக்கிறது. அதாவது கெ. 3—கெ. 6 முதலிய உயர்தரமான பருத்தி இங்குதான் விளைகிறது. 40 நெ. 60 நெ. போன்ற உயர்ந்த துணிகளுக்கு வேண்டிய பருத்தி இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் விலையோ மிகவும் குறைவு. மீள் முதலாளிகள்தான் குறைந்த விலையில் வாங்கி அதை லாபம் அடைகிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு லாபத்தில் பங்கு ஒன்றும் கிடையாது. இந்த நிலைமை எல்லாம் மாறி விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு நல்ல விலையை நிர்ணயம் செய்து கொடுத்தால், அப்பொழுதான் கிராம மக்கள் முன்னேற முடியும்.

இன்றைக்கு இன்டஸ்ட்ரியல் எயிட்டேட்கள் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. காந்திஜி அவர்கள் இதுபோன்றவைகளை பரவலான முறையில் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்பொழுது ஒரு எஸ்டேட்டு அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. முனிசிபல் நகரங்களில் திருநெல்வேலி, விருதுநகர், ஈரோட் போன்ற இடங்களில் இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால்தான் கிராம மக்கள் இந்த முனிசிபல் நகரங்களுக்குப் போய் குடியேறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிராமம் கிராமத்தில் வாழ்வதற்கு வேண்டிய போதிய கூலி நல்ல வீடு இவைகள் இல்லாததால்தான். நகரத்தில் அவர்களுக்கு நாளைக்கு 8 மணி வேலையில் 4 ரூபாய் கிடைக்கிறது. கிராமங்களில் ஒரு ரூபாய் கூட கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. ஆதலால் இம் மாதிரித் திட்டங்களை பெரிய பெரிய முனிசிபல் நகரங்களில் அமைக்காமல் மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொன்ன பிரகாரம் பரவலான முறையில் இவைகளை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுது தான் கிராம மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ முடியும்.

அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சார வசதிகள் செய்துக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த விவசாயிகள் மின்சார வசதி இல்லாமல் அனுபவிக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் ரொம்பவும் அதிகமாக இருக்கின்றன. சொல்ல முடியாத கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள்.

12
noon.

சமீபத்தில் பல நிகழ்ச்சிகள் எனது தொகுதியில் நடந்ததை மின்சார அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விவசாயத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் மின்சாரம் இன்று க்ரூப்பிங் ஸிஸ்டம் என்ற ஸிஸ்டத்தில் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. க்ரூப்பிங் ஸிஸ்டம் என்றால், ஒரு லைனில் காலை ஆறு மணியிலிருந்து 12 மணி வரை ஓடும். இன்னொரு பகுதிக்கு

11th March 1960]

[Sri V. Subbiah]

மாலையில் கொடுப்பது. இதுதான் க்ரூப்பிங் ஸிஸ்டம் என்பதாகும். இந்த ஸிஸ்டத்தினால் விவசாயிகள் படக்கூடிய கஷ்டங்களைப் பார்த்தால் மிகவும் பரிதாபகரமாகயிருக்கிறது. சமீபத்தில் எங்கள் பகுதியில் இரண்டு எலக்ட்ரிக் மோட்டார்கள் தீய்ந்து விட்டன. அது, இந்த ஸிஸ்டத்தின் கோளாறே அல்லவா அங்குள்ள சிப்பந்திகளின் தவறினால் ஏற்பட்டதோ, எப்படியோ பிழல் (fuse) உருவிக்கொடுத்த காரணத்தினால் இரண்டு மோட்டார்கள் தீய்ந்து போய்விட்டன. இப்படி பல சம்பவங்கள் நடக்கின்றன. இந்த ஸிஸ்டத்தினால் விவசாயிகள் படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்தால் மிகவும் சங்கடமாகயிருக்கிறது. மினிமம் சார்ஜ் போன்றவைகள் வசூல் செய்யப்படுகின்றன. ஒருவர் மினிமம் சார்ஜ் 200 ரூபாய் கட்ட வேண்டுமென்றிருந்தால் அந்த விவசாயி 150 ரூபாய்க்குத் தான் கரண்டி எடுத்துக் கொள்கிறான். அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளாத கரண்டிக்கு 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயம் வளர வேண்டும், விவசாயிகளின் நல் வாழ்வின்காகவே இந்த அரசாங்கம் வாழ்கிறது என்று சொல்லும் இந்த அரசாங்கம் விவசாயிகள்படும் கஷ்டங்களை உணராதிருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு மோட்டார்கள் தீய்ந்து போனதற்கு சிப்பந்திகள் காரணமாகயிருக்கலாம். இப்படியெல்லாம் இருந்தால் விவசாயிகளின் நிலைமை என்னவது என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி சிந்தித்துப் பார்த்து விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். அடுத்த படியாக, இன்று இருக்கக் கூடிய பல கிராமப்புற ரோடுகளைப் பார்த்துப்போது மிகவும் பரிதாபகரமான நிலையில்தான் அவைகள் இருக்கின்றன. ஒரு ரோடு கூட நல்ல நிலையில் இல்லை. ரோடு இல்லாத காலத்தில் கூட அந்தக் கிராமங்களுக்கு சாதாரணமாகப் போய் வர முடியும். ஆனால் இப்பொழுது அந்த கிராமங்களுக்குப் போக முடியாத விதத்தில்தான் கிராம ரோடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் சரியாகச் செப்பனிடப் படுவதில்லை. ஜில்லா மேஜர் ரோடுகள் ஹைவேஸினால் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு நல்ல முறையில் இருக்கின்றன. ஆனால் கிராம ரோடுகளில் மக்கள் நடமாட முடிவதில்லை. அப்படி நடக்க முடியாத நிலையில்தான் கிராம ரோடுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த ஓ.டி.ஆர். ரோடுகளை, மற்ற ஜில்லாக்களோடு இணைக்கும் ரோடுகளை எல்லாம் அரசாங்கமே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வரக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்தால் அவர்களால் ஒன்றுமே பார்க்க முடியாது. ஆக, பல திட்டங்களை அரசாங்கம் எடுத்துச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆக, நான் சொல்வது என்ன வென்றால், உடனடியாக கிராமங்களுக்கு ரோடு வசதி செய்து கொடுக்க ஜில்லா போர்டுக்கோ அல்லது ஹைவேஸ் என்ஜினியருக்கோ நிறைய பணம் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, மத்திய அரசாங்கத்தால் பல மறைமுக வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. சைக்கிள் களுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது, நல்ல பட்டுக்கு வரி போடப் பட்டிருக்கிறது. ஆர்டிபிஷியல் பட்டுக்கு வரி இல்லை. ஆனால் நல்ல பட்டுக்கு வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி வரி போடப்பட்டால் ஏழை மக்கள் இவைகளை யெல்லாம் எப்படி அனுபவிக்க முடியும்? ஆக, கிராமங்களில் விவசாயிகள் நல்ல

[Sri V. Subbiah]

[11th March 1960]

முறையில் வாழ்வதற்காக நல்ல பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட வேண்டும். பல ஆண்டு காலமாக கிராமங்களில் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக மான்யம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதில் ஒரு மாறுதல் செய்ய வேண்டும். பெரிய பெரிய கிணறுகளாக அரசாங்கம் வெட்டி அவைகளில் மோட்டார் போட்டு வைத்தால் அது மக்களுக்கு பலன் அளிப்பதாக இருக்கும். அதில்லாமல் விவசாயிக்கு கிணறு வெட்ட 100 ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு அதில் தண்ணீர் வராவிட்டால் அதை ரிக்கவர் செய்வது என்பது இருக்கக் கூடாது. இதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து புது முறை ஒன்றை ஆரம்பித்தால் அது எதிர்காலத்தில் பலனுள்ளதாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI V. CHINNIAH : தற்காலிக சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த 1960-61-ம் வருடத்திய வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அழகும் பொருள்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்த போதிலும் என். ஜி. ஒ-க்களின் குறை பெரும்பாலும் தீர்க்கப் படாமல்தான் இருக்கிறது. எங்கு பார்த்தாலும் என். ஜி. ஒ-க்களின் நிலை படுமோசமாகத்தானிருக்கிறது. அதைத் தீர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் விரைவில் முன்வருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த ஆண்டில் பருவ மழை தவறி விட்டதால் புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்திலுள்ள விவசாயிகள் பெரும்பாலோரும் மிகவும் வேதனை அடைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பருவ மழை இல்லாததனால் விவசாயம் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. மக்களுக்கு உண்ண உணவு இல்லாத நிலைமையான் அங்கு இருக்கிறது. கால் நடைகளுக்குத் தீவனம் போடுவதற்குக் கூட வழியில்லாமல் இருக்கிறது. உணவு தானியங்களின் விலை உச்ச நிலையை அடைந்திருப்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமாகும். கால்நடைகளுக்கு வைக்கோல் வாங்கிப் போட வேண்டுமென்றால் வைக்கோல் கட்டு எட்டு, ஒன்பது ரூபாய் என்று விற்கிறது. ஆக, மாடுகளுக்கு வேண்டிய உணவு இல்லாதிருப்பதால் போதுமான அளவு நிலத்தை ஒதுக்கி வைத்து புல் பண்ணை ஒன்று வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, பள்ளிக்கூட மாணவர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அரசாங்கம் ஆறு நயா பைசா என்றும், பொது மக்கள் நாலு பைசா என்றும் கொடுப்பதாக பட்ஜெட்டில் இருந்து தெரியவந்தது. இது, மத்தியான உணவுக்கு பயன்படுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மாதத்திற்கு ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறைதான் குழந்தைகளுக்கு மத்தியான உணவு போடுகிறார்களே தவிர மற்ற நேரத்தில் போடுவது கிடையாது என்று தெரிய வருகிறது. இந்த ஆறு பைசாவை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்தால் அவர்கள் உற்சாகத்தோடு படிக்க முன்வருவார்கள். அந்தந்த ஊரிலுள்ள பெரிய மனிதருக்கோ அல்லது ஓராசிரியருக்கோதான் அந்தப் பணம் பிரயோஜனப்படுகிறதே தவிர அது பள்ளிக் குழந்தைகளுக்குப் போய்ச் சேருவதில்லை. ஓராசிரியர் பள்ளிகள் மூன்று, நான்கு மாதங்கள் பூட்டி வைக்கப்பட்டு அவர்கள் ஊரில்

11th March 1960]

[Sri V. Chinniah]

இருந்துகொண்டே சம்பளம் பெற்று வருகிறார்கள். திருச்சி ஜல்லாவில் இப்படி இரண்டு ஆசிரியர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று அதிகாரிகளின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. பள்ளிக்கூடத்தைப் பூட்டிவிட்டு நாலு மாத சம்பளத்தை வாங்கிச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். இதுபற்றி அந்தக் கிராமத்தில் விசாரணை செய்ததில் அங்குள்ள மணியக்காரரும், ரெவன்யூ இன்ஸ்பெக்டரும் அப்படியே சொன்னார்கள். அவர்கள் மக்கள பணத்தைச் சாப்பிட்டிருக்கிறார்கள், ஆகவே அந்த ஆசிரியர்கள் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது சம்பந்தமாக கல்வி அமைச்சர் அவர்களிடமும் ஒரு மனு கொடுத்தோம். ஆனால் அதுபற்றி இதுவரையில் ஒரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க வேண்டுமானால் வெளி நாடுகளிலிருந்து உணவுப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்து அதைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் அறிவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டால் இன்னொரு நாட்டிலிருந்து அதை இறக்குமதி செய்ய முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்திற்குப், பல மாடுகள் போட்டு காவேரி நீர்ப்பாசனம் வேண்டுமென்று பல தடவைகள் வாதாடினோம். ஆனால் இதுவரையில் காவேரி நீர்ப்பாசனம்பற்றி எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. காங்கிரஸ் சர்க்கார் இருக்கும் வரையில் புதுக்கோட்டை பகுதிக்கு காவேரி நீர் கிடையாது என்று சொன்னால் இனி அதுபற்றிய பிரச்சனையை கிளப்பவே மாட்டோம். அங்குள்ள விவசாய மக்கள் வரி கொடுப்பதற்கு தங்கள் நிலங்களையே விற்று வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படித்தான் செய்து வருகிறார்கள். இனிமேலாவது அங்கு 2,000 ஏக்கருக்காவது தண்ணீர் பாயக்கூடிய நிலையை உண்டிபண்ண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்தில் போக்குவரத்து வசதிகள் குறைவாகவே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பிராந்தியங்களில் ரோடுகளை நல்ல முறையில் போடுவதற்கு தக்க பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அதோடு நல்ல முறையில் தார் ரோடுகளை போட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மின்சாரத்தைப் பொறுத்த அளவில் புதுக்கோட்டை பிராந்தியத்தில் பெரும்பாலும், சமஸ்தான பிராந்தியமாக இருந்த போது ஒன்றிரண்டு கிராமங்களுக்குத்தான் கிடைத்து வந்தது. இப்போதும் கூட நல்ல முறையில் மின்சார வசதி பெருகியிருப்பதாகச் சொல்வதற்கில்லை. ஆகவே மற்ற இடங்களுக்கு எல்லாம் எந்த விதத்தில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறதோ அதே முறையில் இந்த பிராந்தியத்திற்கும் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயத்திற்கு கொடுக்கப்படும் மின்சாரத்திற்கும் குறைந்த அளவில் கட்டணம் வசூலிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதைகள் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் விதைகள் கிடைப்பதற்கும் வழி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. Chinniah]

[11th March 1960]

மேலும் கடந்த ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் ஹரிஜனங்களுக்காக அதிகமான தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அந்தப் பணம் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று மட்டுமல்லாமல் மற்றவர்களுக்கும் போய்ச் செருகிறது. ஆகவே, இதைத் திருத்தி அமைக்கவோ அல்லது “பேக் வார்ட் கம்யூனிட்டி” என்ற இனத்தின் மீது கொடுக்கவோ வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் ஹரிஜனங்களுக்காக பல முன்னேற்றமான திட்டங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கிறது, அவைகளை எல்லாம் நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் விஷயத்தில் ஒரு ஜில்லாவுக்கு என்றோ அல்லது ஒரு தாலுகாவுக்கு என்றோ 20 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். இவைகள் பெரும்பாலும் கண்டிராக்டர்கள் மூலமாக கட்டப்படுகின்றன. இதனால் இவைகளுக்காக செலவு செய்யப்படும் பணம் சரியான முறையில் உபயோகிக்கப்படாமல் பாதிப் பணமும் வீணாகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே சர்க்கார் இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருந்தும் இம்மாதிரி வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது வெறும் கண்துடைப்பாகப் போய்விடுகிறது. ஆகவே இத்தையும் நல்ல முறையில் செய்து கொடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று தாழ்மையாகக் கேட்டுக்கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Deputy Speaker, Sir, this Budget of the Hon. Minister for Finance has been welcomed generally by the Press which is an indication of the public welcome. Even though he envisages a deficit of Rs. 34 lakhs, I would state that it is not really a deficit because in some instances the amount taken credit for 1960-61 by way of revenue is far less than the actuals of 1959-60. One such instance is our share of the Central Income-tax which has been reduced from Rs. 680 lakhs in 1959-60 to Rs. 437 lakhs in 1960-61. It has been stated that there is no tax this year but really the Central taxes have been levied. So we must think that since Central taxes have been levied we will get share of those taxes, as has been taken into account in this Budget also, though the amount may not be as accurate as we can expect it to be. In this connection, I would like to say that the Non-Gazetted Government servants had been expecting for a long time that they will get some announcement of some increase at least a temporary increase, in their wages or Dearness allowance at the time when the Budget was presented. Though the Hon. Minister for Finance envisages an extra expenditure due to the recommendations of the State Pay Commission, an announcement of the nature made by the Hon. Minister for Finance of the Mysore State would have been welcomed by the Non-Gazetted Government servants. Yet they can have a hope that there will be some enhancement in their emoluments after the Pay Commission's Report which is expected by the end of this month. I would suggest that we must take steps to take away the disparity in the scales of pay between the Non-Gazetted servants of the Central and State Governments working in the same place. Otherwise, this disparity is likely to give room for the non-gazetted servants of the State Government not to do as much work as they

11th March 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

can be expected to do and to go on agitating for increased emoluments. At the same time, the reference of the Hon. Minister for Finance with regard to rise in prices and the vicious circle of higher emoluments and rising prices, has got to be taken note of. If prices have got to be stabilised, it can be done only in collaboration between the State and the Centre. We must put forward proper figures to the Centre to fix proper floor prices. If agricultural commodities are priced high now, it is only because of the increase in the cost of production by leaps and bounds.

I would also suggest that the Government should take steps to build thousands of houses for the low-paid Government servants on the lines of the type-design houses for persons drawing graded scales of pay, i.e., drawing up to Rs. 100, Rs. 100—200 and so on, as has been built by the Neyveli Lignite Corporation and let these houses to Government servants at a cheap rent, at least not above 10 per cent of their salaries. This scheme is now limited to Madras City but it should be extended to mofussil also so that this question of high rent in particular places will not arise.

I would also suggest that the salaries of technical graduates should be the same. We are increasing the production in agriculture and we want agricultural graduates to go to the villages, work there and increase agricultural production. Similarly we want veterinary doctors to go to villages and improve animal husbandry there. At the same time we do not pay them as much as is given to medical graduates, who are working under better circumstances and who are refusing to go to villages unless they are paid more. Now we find that in Primary Health Centres, an extra sum of Rs. 100 is to be paid to medical graduates. Therefore, I would appeal to the Government that in whatever sphere they may work, all technical graduates—agriculture, medical, veterinary, and engineering—should have the same scale of pay so as to induce them to work hard and turn out as much work as they are expected to do. At the same time I would also point out to the Government that the cost of general administration is mounting up every year. We must reduce the cost of general administration. I would also suggest that the dearness allowance, house-rent and other allowances of the Government servants should all be integrated into one consolidated sum and introduced into the grades of pay at which they are paid. If that is done, and if the Government servants turn out as much work as they are expected to do conscientiously, production will increase, our income will naturally increase, the average income of individuals in the State will increase and their pay will also automatically increase. I appeal to them to just think whether they are turning out as many hours of work as they are expected to do at present, and that much will be enough to induce them to work efficiently and turn out better work. I request them to wait a little more for the announcement of extra remuneration to come and at the same time, to work conscientiously for the betterment of the people in the State.

[Sri R. Srinivasa Iyer] [11th March 1960]

Sir, with reference to development, we have been developing very fast and we must congratulate all the Heads of Departments of the State that they have spent nearly Rs. 30 crores more under the Second Five-Year Plan even though a target of only Rs. 152 crores was fixed. At the same time villages which are the bases for our improvement, have not been developed. I repeat the suggestion made by several hon. Members who spoke before me that roads in villages are the most important. If roads in villages are not improved, we will have to answer the charge that the rich man is getting richer, that is, the better roads are getting better and the poor man is getting poorer, that is, poor roads are getting damaged every year. Therefore I suggest that more amount should be allotted for improvement of roads. In this connection, I would point out that out of 24,047 miles of roads in the State, only 1,087 miles are Central roads, 9,147 miles are State roads and out of 13,816 miles of other roads nearly 9,000 miles are useless roads, inferior roads even according to the classifications of the departments concerned. Village roads should be connected to nearer markets and towns. If only every village road is connected to the nearest rail-head or town competition between railways and parallel roadways will go. Villages will get the benefit of quick and easy transport. At present the condition of the village roads is none too happy. The village roads should be connected to the nearest market. Then the villager could be induced to grow more food crops. If there is a good road he can bring his produce to the market easily and earn more. At present the middlemen take a large slice of the villager's meagre income. The cart-hire, the charge the villager has to pay to the cartman to bring his produce to the nearest market is high. Moreover the bullocks are not able to negotiate these bad roads. If only these village roads had been quite all right, the cart hire may not be much and the roads can also be easily negotiated by the bullocks. There is no phased programme for each district so far as metalling and improvement of village roads are concerned.

The Motor Vehicles Act of 1931 is there. It is now more than 20 years since the Act was passed. The income from motor vehicles has increased much. The Act has got to be amended. The distribution of the proceeds under the Motor Vehicles Act, 1931, needs revision. I would suggest that we must distribute the proceeds of the motor vehicles taxation in a better manner so that every district may get its due share with reference to the population and mileage of roads in each district. I would even suggest that backward areas like Pattukkottai division in Tanjore district and Vedaranyam in Tiruthurai district should get a better and special deal at the hands of Government so far as improvement of communications is concerned. In this connection I would also suggest that we must open a large number of roads which are not parallel to railways. We must plan new roads, metal them, blacktop them and the roads should be such that buses and lorries can ply along and it may be possible for any villager to take the bus and go to the nearest railway station or town. Due to the running of

11th March 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

roads parallel to and by the side of railway lines there is keen competition now and there is also the charge that trains are now going empty and Railways are working at a loss. There is also the fear that some trains between Tiruchirappalli and Villupuram will be stopped because of this.

Of course there is provision in the Budget for distribution of fertilisers, starting of some more seed farms and provision of other amenities to ryots. But there is one important thing and that is minor irrigation. The minor irrigation works programme is at present handled by four departments, i.e., Public Works Department, State Minor Irrigation Projects (Minor Irrigation Wing) under Revenue Board and Food Production Wing under the Ministry of Agriculture. Because of uneven distribution of work and lack of proper distribution of work between these people and overlapping of jurisdiction, minor irrigation works are not being quickly investigated and the necessary amount sanctioned as quickly as it ought to be. I can say that much headway has not been made in the repair of many ex-zamin ex-inam tanks in Tanjore district. As admitted by the Hon. Finance Minister, we have to lay stress on minor irrigation works since we have completed most of our major irrigation schemes. Repairs of irrigation tanks, wells, all these things must be integrated in one or two departments. I would suggest that repairs of minor irrigation tanks should be given to the Food Production Department. Other works should be distributed between Public Works Department and State Minor Irrigation Projects Department. Some adjustments have to be made and minor irrigation works have to be given prominence and placed under the control of one department. I would suggest that Food Production Department having exceeded their target in expenditure and doing good and quick work, they could be expected to handle minor irrigation works also. Therefore I request that Food Production Department should be increased in personnel; additional staff should be sanctioned by merely transferring people from other departments. They should be asked to take up this work in a quicker manner and all the bottlenecks of getting technical sanction, then administrative sanction and then going back again to get Government sanction—all these things should go. Minor irrigation works should be taken up more quickly.

As for getting the required agricultural and veterinary graduates, the statement that admissions have been increased will not be enough. We feel now the need for an additional agricultural college and a veterinary college. In Coimbatore we have already got an agricultural college and a Research institute. At the same time I would add that we concentrate on the development of animal husbandry also. I would suggest the opening of a Veterinary College in Coimbatore where there are facilities in the Central Farm there. An agricultural college should be opened in Tanjore district. When I say Tanjore district, I do not intend that it should be at Tanjore. It may be in any place like Aduthurai or Orthanad. Aduthurai is in old delta and Orthanad is in new

[Sri R. Srinivasa Iyer] [11th March 1960]

delta irrigated by the Grand Anicut Canal System. We have a good livestock farm at Orthanad. We are at present advocating mixed farming, viz., agriculture and animal husbandry together. That will be an ideal place for starting an Agricultural College. When I plead for an Agricultural College for Tanjore district, let me not be understood as saying that other districts should not have colleges. Every industrial district should have a technical college. Tanjore is best fitted for an Agricultural College. So, I appeal for the opening of an Agricultural College there.

Now I come to increase in food production. Madras State leads in agricultural production. The average for paddy is 1,878 lb. per acre here in Madras, while in Andhra it is 1,671 lb. per acre. Mysore comes third with 1,665 lb. per acre. These are figures for 1958-59. 1959-60 figures are not yet available. I am sure we would have reached an average of 2,000 lb. per acre. This is an average for the whole State of Madras. In some parts like Tirunelveli, Tanjore and Tiruchirappalli districts, the average is above 3,000 lb. per acre. For the whole State, the average is 2,000 lb. of paddy and 1,300 lb. of rice per acre. The all-India average is 820 lb. If only other States take it into their head and increased their production of foodgrains, so much of foodgrains need not be imported from foreign countries into India. The increase can be doubled if only we supply the fertilisers in a proper manner. supply of green manure seeds should be done at the proper time. We get green manure seeds in November. Yet prices are not fixed. By December it will not be sold. In the Cauvery-Mettur Project basin, harvest begins in December. Sufficient green manure seeds must be supplied in time with proper prices and distributed to the ryots through co-operative societies. I am glad fertilisers are going to be distributed through co-operative societies, all over the State. That will alleviate to a great extent the difficulties which the ryots are experiencing now in the matter of distribution of fertilisers.

One more important thing. I am speaking on behalf of Tanjore and Tiruchirappalli mirasdars. I want the Government to consider the charges that have been levelled by Mysore against us about the use of Cauvery water which are not at all correct. The charges might be found in the volley of questions that were put in the Mysore Assembly and the answers given by the Hon. Minister for Public Works in Mysore, which have appeared in the press recently. It is said that we have transgressed the terms of the agreement of 1924. We have not at all transgressed any of the terms of the agreement. In this connection I have pointed out already a year ago to this Government that it is Mysore that has transgressed the terms of the agreement. They have built dams across the tributaries of Cauvery above Krishnarajasagar and below Krishnarajasagar. We have got to take note of it. We must properly present our case. Especially in the Cauvery-Mettur project area we have not increased an inch of acreage. We have not yet reached 3,01,000 acres of irrigation. We are not only entitled

11th March 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

to uninterrupted flow of water as before in all the rivers but we are also entitled to use the entire Cauvery water flowing down Krishnarajasagar in such manner as we please and at the same time we are entitled to use the surplus water-going to the sea and extend irrigation thereby, if possible, without prejudice to the lower ayacutdars. We are at perfect liberty to use the surplus water going to the sea. Therefore let us put our case very strongly. I do not know what steps Government are taking. On behalf of Tanjore and Trichy mirasdars I can say that we have never transgressed any agreement or our rights in law. When we present our case we must take care to show proper facts and figures before sending them to Government of India, if and when they arbitrate or while answering the charge levelled against us by Mysore.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member's time is up. I have given him five minutes more.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, I will finish in another minute. We find the Andhra Government claiming that the Nagarjunasagar project must be taken up by the Centre, because it will increase food production and will benefit the whole of India. Why not we say that the Krishna-Pennar project be taken up by the Centre and included in the Third Five-Year Plan? Six lakhs of acres in Chingleput district, which are now dry, will be irrigated by the Krishna-Pennar project. We will go, water for Madras City also.

Only one suggestion more, Sir. It appears that the electrification of the Tambaram-Villupuram railway line is going towards cold storage. New grounds are taken up for saying that there are difficulties in implementing it—difficulties like the use of A.C. current or D.C. current and consequent economy. I request the Madras Government to press before the Centre and the Railway Board that the electrification of the Tambaram-Villupuram line is most urgent and should not in any way be slowed down and other works taken up in preference.

Thank you, Sir, for the extra time given to me.

* SRI T. IRUSAPPAN : மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் கொண்டு வந்திருக்கும் 1960-61-ம் ஆண்டுக்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பேரில் என் கருத்துக் களைச் சொல்ல நான் முன்வந்திருக்கிறேன். நாட்டு மக்களுக்குத் தேவையான அத்தியாவசியமான பொருள்கள் எல்லாம் இந்த ஆண்டு சென்ற ஆண்டைவிடக் கணிசமான முறையில் சீரும் சிறப்புமாக இருக்கின்றன என்று பலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். இந்த ஆண்டு இப்படி இருக்கிறது, அடுத்த ஆண்டு எப்படி இருக்கிறதோ என்ற முறையில்தான் வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல ஒன்றும் அதில் இல்லை என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ரசாயன உரம், கடன் வசதிகள் ஆகியவை நல்ல முறையில் வழங்கப்படாததினால் விவசாயம் பெருகுவதற்கு

12-30
p.m.

[Sri T. Irusappan]

[11th March 1960]

வசதியில்லாது போய்விட்டது என்று கனம் நிதி அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார். நாம் கேட்ட உரம் கிடைக்கவில்லை என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். விவசாயத்திற்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான பொருள்களை சேமித்துவைத்திருந்து கொடுப்பதற்குத் தயங்குகிறது சர்க்கார். இதனால் நாட்டில் பஞ்சமும் பட்டினியும் கோர தாண்டவமாடுகின்றன. இதனால், என்.ஜி.ஓக்கள் எல்லாம் சம்பள உயர்வு எதிர்பார்த்து ஏமாறுகிறார்கள். இந்தக் குறைகளைப் போக்குவதற்கு சர்க்கார் நல்லதொரு முடிவுகாண வேண்டும்.

கூட்டுறவுப் பண்ணையைப் பற்றியும் கூட்டுறவு விவசாயத்தைப் பற்றியும் இந்தக் காலத்தில் பேசப்படுகிறது. என் தாலுக்காவில் சிவசங்கரபுரம் என்ற இடத்தில் கூட்டுறவு விவசாய காலனி ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கே இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகியும் போதிய பணவசதி கிடைக்காமல் அங்குள்ள விவசாயிகள் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் காலனியை விட்டுவிட்டுப் போய்விடலாமா என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் நிலமில்லாத விவசாயிகளுக்கு நிலம் கொடுக்கிறார்கள்; அவர்களுக்கு கடனாகப் பணம் கொடுக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை சர்க்கார் அவர்களுக்கு காலதாமதம் இல்லாமல் காலாகாலத்தில் கொடுத்து விவசாயத்தை நல்ல முறையில் பெருக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். அவ்வாறு செய்து அந்த விவசாயிகளும் பிழைப்பதற்கு சர்க்கார் வழிவகை செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன்களைப் பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மத்திய காலக் கடன்கள் கொடுப்பது சிக்கலான பிரச்சனை என்றும் அதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றும் அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மத்திய காலக் கடன்கள் கொடுத்தால்தான் விவசாயிகளின் வாழ்வு வளம் பெறும். மகசூலின் பேரில் கடன் கொடுக்கிறார்கள். மூன்று மாதத் தவணைக்குள் கடனைத் திருப்பித் தந்து விடுவதாக ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டு விவசாயிகள் கடன் வாங்குகிறார்கள். சென்ற ஆண்டில் போல பயிர்களை பூச்சி அரித்துவிட்டால் அவர்கள் அந்த மூன்று மாதத் தவணைக்குள் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாது கஷ்டத்திற்குள்ளாகிறார்கள். அவர்கள் அம்மாதிரி கஷ்டத்திற்குள்ளாகாதபடி, அவர்களுக்கு நீண்ட காலக் கடன்களும் மத்திய காலக் கடன்களும் கொடுக்க சர்க்கார் வழிவகை செய்வதைப் பாராட்டுகிறேன். மேலும், குத்தகைதாரர்களுக்கும் கூட்டுறவு சொசைடிகளின் மூலமாகக் கடன் கொடுக்க வழிவகை செய்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

கூட்டுறவுப்பண்ணைகள் நடத்துவது பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். என் தாலுக்காவில் வீணாகக் கிடக்கும் 25,000 ஏக்கர் நிலங்களை நிலமில்லாத ஏழைகளுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு சர்க்கார் திட்டம் வகுத்திருக்கிறது. அங்கே ராமநாயக்கன்பாளையம், கம்மான்பேட்டை, நாவலூர், கல்லாத்தம், சிறுவாச்சூர், ஊனத்தூர், பெரியேரி, நத்தக்கரை, வீனையமாதேவி, நடுவனூர், சொக்கனூர், பைத்தூர், மம்மலை, தம்பப்பட்டி, அப்பம், சமுத்திரம் ஆகிய மூன்றும் பல இடங்களிலுள்ள நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து அவர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று திட்ட

11th March 1960] [Sri T. Irusappan]

மிடப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் ராமநாயக்கன்பாளையத்தையும் நாவலூரையும் எடுத்துக்கொள்வதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். சென்ற வாரம் அந்த இடங்களுக்கு மாவட்ட அதிகாரிகளும், போர்டு மெம்பரும், நானும் சென்று பார்வையிட்டோம். நாங்கள் பார்வையிட்டதில், ராமநாயக்கன்பாளையத்தில் அங்குள்ள மலையிலுள்ள நீர்வீழ்ச்சித் தண்ணீரைத் தேக்க ஒரு ஏரி அமைத்துக் கொடுத்தால் 66 பேர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 5,200 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு நல்ல பாசன வசதி கிடைக்கும் என்று தெரிந்தது. அதற்கான ஏரிகளை சர்க்கார் அங்கே அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும்.

மேலும், சென்ற மாதம் கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ. ராமையா என் தாலுக்காவில் நான்கு நாட்கள் சுற்றுப்பிரயாணம் செய்தார். அங்குள்ள ஏரிகளையும் ஓடைகளையும் மலையிலிருந்து வரும் நீர் வீழ்ச்சிகளையும் பார்த்து அவர் பெருமைப்பட்டார். அந்த நீரையெல்லாம் தேக்கினால் அங்குள்ள நிலங்கள் நல்ல பாசன வசதியடையும் என்றும் அங்குள்ள பஞ்சமும் பட்டினியும் போகும் என்றும் அவர் சொன்னார். அங்கே அவ்வாறு பாசன வசதி செய்ய முடியும் என்று நாங்களே எத்தனையோ தடவை இங்கே தெரிவித்திருக்கிறோம். எங்கள் மாவட்டத்தில் மாவட்ட அதிகாரிகளால் கூட்டப்படும் நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் நாங்கள் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் இன்னும் ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. அங்குள்ள விவசாயிகள், ஏரிகள் செப்பனிடப்படும், செப்பனிடப்படும் என்று எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து எமாந்திப் போயிருக்கிறார்கள். அங்கு வரும் அமைச்சர்களுடத்தில் அவர்கள் எத்தனையோ தடவை விண்ணப்பங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பரிசீலனைசெய்து வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ள இடங்களில் நல்ல பாசன வசதிகளைச் செய்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே கூடிய சீக்கிரம் ஏரிகளை அமைத்தும், அங்குள்ள கால்வாய்களை இன்னும் நன்றாக வெட்டிப் பண்படுத்திக்கொடுத்தும் அங்கு பாசன வசதிகளை அதிகரித்து அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு 2 லட்சம் கைத்தறியாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அன்றாடக் கூலிக்காக நெசவுத் தொழில் செய்யும் கைத்தறியாளர்களுக்கு இதுவரையில் வீடுகள் கிடையாது. இந்த ஏழைக் கைத்தறியாளர்களின் குறைகளை சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்துப் போக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் பெரிய நீர்த் தேக்கம் மேட்டூர் அணை. அந்த அணையிலுள்ள தண்ணீரை எப்படியாவது சேலத்திற்குக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்று அப்பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும், அப்பகுதி விவசாயிகளும் பல தடவை முயற்சி செய்தோம். நேற்று கூட, அத்தண்ணீரைத் தென்றாற்காடு மாவட்டத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்பது பற்றி இச்சபையில் ஒரு கேள்வி போடப்பட்டது; அப்போது, அதைப்பற்றி நினைக்கக்கூடக்கூடாது என்று

[Sri T. Irusappan]

[11th March 1960]

கனம் அமைச்சர் குறிப்பிட்டார். இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, எங்கள் மாவட்டத்தில் இருக்கும் மேட்டூர் அணைக்கட்டிலுள்ள தண்ணீர் எங்களுக்குக் கூடப் பயன்படாமல் போய் விட்டதே என்ற வருத்தம் எங்களுக்கு ஏற்படுகிறது. சென்ற வருடம் இடைச்சிபாளையத்திற்கு அருகில் ஒரு நீர்ப்பாசன மகாநாடு அதிகாரிகளால் கூட்டப்பட்டது. அந்த மகாநாட்டில் கூட, மேட்டூர்த் தண்ணீரை திருச்செங்கோடு வழியாக தவிட்டுப் பாளையத்திற்குக் கொண்டுவந்து அங்கே தேக்குவதற்கான திட்டத்தைத் தெரிவித்தோம். அந்தத் தண்ணீரை அவ்வாறு அங்கே கொண்டுவந்து குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் இல்லாத ஊர்களில் குடிப்பதற்காவது வழங்கலாம் என்று எண்ணினோம். ராசிபுரத்தில் ஒரு குடம் தண்ணீர் மூன்றரை, நான்கரைவுக்கு குறைந்து கிடைக்காது. ராசிபுரத்திற்கு குடிதண்ணீர் வசதியாவது செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த அரசாங்கத்தைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கு குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தையாவது போக்க வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்திலுள்ள தண்ணீரை நாங்கள் குடிக்கக்கூட முடியாமல் போய்விட்டது. இதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைப் பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாமக்கல்லில் சர்க்கரை ஆலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது சர்க்கரை ஆலையை எங்கெங்கோ அமைப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் மாவட்டத்தில் மோகனூரில் நல்ல கரும்பு தயாராகிறது. அங்கு கரும்பு விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த வட்டாரத்தில் ஒரு கரும்பு ஆலையைத் துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் எங்கள் மாவட்டத்தில் கிடைக்கக்கூடிய இரும்பு, அலுமினியம் ஆகிய வற்றைப் பயன்படுத்தி இரும்புத் தொழிற்சாலையையும், அலுமினியத் தொழிற்சாலையையும் துவக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மேட்டூரில் காகிதத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று பல தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையைத் துவக்கினால் அந்தப் பகுதியில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும். என்னுடைய தாலுகாவில் அமைச்சர் அவர்கள் பார்வையிட்ட இடங்களில் எல்லாம் எந்தெந்த இடத்தில் ஏரிகள் கட்ட வசதி இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் ஏரிகளை அமைத்து விவசாயிகளை ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்த சபையிலே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்ானது எல்லாத் தரப்பினரின் ஆதரவையும் அன்பையும் பெற்றிருக்கிறது என்பதை சந்தோஷத்தோடு தெரியப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக, நமது இந்தியாவிலுள்ள மற்ற பல மாகாணங்களிலே இருக்கும் நிலைமையைவிட நம்முடைய சென்னை ராஜ்யமானது சகல விதத்திலும் முன்னணியில் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக, இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்போது,

11th March 1960] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

தமிழனின் தனித்திறமை முழுவதையும் பார்க்கிறோம். இந்த ஆண்டிலே மிகச் சந்தோஷமாக இருக்கிற செய்தி வரி ஏதும் விதிக்கப்படவில்லை என்பதாகும். அதைக் கேட்டவுடன் முதலாவது சந்தோஷப்படுபவர்கள் எம்.எல்.ஏ-க்கள்தான். வரி போடப்பட்ட காலத்திலே அந்தந்தத் தொகுதியிலே எதிர்க் கட்சிக் காரர்கள் பேசும்போது எங்கனையெல்லாம் தாக்கிப் பேசுவார்கள். அப்போது பதில் சொல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். இப்போது அந்த நிலைமை இல்லையென்பதை நினைக்கும்போது மிகவும் சந்தோஷம் உண்டாகிறது. வரி போட்டாலும் தாக்கிப் பேசுகிறார்கள். இப்போது அவர்களுடைய பேச்சைப் பார்த்தால் வரி போடாமல் விட்டு விட்டார்களே என்ற ஏக்கம் தோன்றுகிறது. இந்த பட்ஜெட்டிலே இருக்கும் பெரிய அற்புதம் புதிய வரிகள் இல்லை யென்பதோடு அழகும் பொருள்களுக்கு வரியை ரத்து செய்திருப் பதுமாகும். அந்த அழகும் பொருள்களுக்கு வரியை நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லி மக்களிடையே இருந்து கோரிக்கைகள் வந்தன. எம்.எல்.ஏ-க்களும் சொன்னார்கள். அதற்கு செவி சாய்த்து அந்த வரியினை எடுத்துவிட்டதற்காக நான் நிதி மந்திரி அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

கனம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிர்வகிக்கும் இலாகாக்களிலே அவருடைய துண்ணிய திறமையைக் காண்கிறோம். கல்வி இலாகா அவர் கையில் இருக்கும் காரணத்தால் அவர் செய்திருக்கும் சாதனைகள் இந்தியாவிலேயே வேறு எந்த மாகாணத்திலும் செய்யவில்லையென்று நிமிர்ந்த உள்ளத்தோடு சொல்லுவேன். மத்திய உணவு விநியோகம் சம்பந்தமாக இரண்டொரு குறைகளைச் சொன்னார்கள். கல்வித் துறையில் எவ்வளவோ சாதனைகளைச் செய்திருப்பதைப் பற்றியெல்லாம் கூறாமல் விட்டு விட்டு ஏதோ சிறு குறைகள் இருப்பதைக் கூறியதைக் காண நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். அவர் ஆரம்பித்த திட்டத்தை அனுசரித்து பழனி தேவஸ்தானத்தில் 60,000 ரூபாய் பெறுமான உணவை, நெய் வேத்தியத்திற்குப் பிறகு பள்ளிக் குழந்தைகளுக்கு வழங்க ஒப்புக் கொண்டு அந்த முறை அங்கு நல்லபடியாக நடைபெற்று வருகிறது. சில கருத்துப் புரட்சிக் காரர்கள் கோவில்களால் மக்களுக்குச் சிறிதும் பயன் இல்லையென்று சொல்லி வருகிறார்கள். ஆனால் எங்கள் பகுதியில் கோவிலில் இருந்து உதவி பெற்று நடத்தும் அந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. கிராமப் புறங்களில் இது ஒரு வரப்பிரசாதமாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருசில இடங்களில் சிறு குறைகள் இருந்தாலும் கூட பல இடங்களில் நல்ல முறையில் அந்தத் திட்டம் நடைபெற்று வருகிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். பள்ளி சீரமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் அந்தந்தப் பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய சாமான்களை மாணவர்களே மக்களிடமிருந்து சேகரிப்பது என்ற முறையில் நடந்து வருவதைப் பார்க்கும்போது, இப்போதுதான் நாடு நமது என்ற எண்ணம் குழந்தைகள் உள்ளத்திலும் இடம் பெறத் துவங்கியிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது. இது ஒரு மகத்தான புரட்சியாகும். இந்த வகையால் ஏராளமாக அணுகூலங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. படித்தவர்களும், நன்கு சிந்திக்கக் கூடிய வர்களும் இந்தத் திட்டத்தைப் பாராட்ட வேண்டும். அதை விட்டு

[Sri P. S. K. Lakshmiipathi Raj] [11th March 1960]

விட்டு அரசாங்கத்தை எப்பொழுதும் கண்டிப்பது என்ற கொள்கையை வைத்துக்கொண்டு கண்டித்துக் கொண்டேயிருப்பதால் பயன் ஒன்றும் இல்லை. நம் ராஜ்யத்தைப் போல் எந்த ராஜ்யத்திலும் நிர்வாகம் சரியானபடி நடைபெற முடியவில்லை. நம்முடைய மாகாணத்தைப் பார்த்தே மற்ற மாகாணங்கள் செயல்படும் அளவில் இருக்கின்றன. எல்லாத் துறையிலும் விவசாயம், மின்சாரம், நீர்ப்பாசனம், ரோடுகள் ஆகிய எல்லாத் திட்டங்களும் இந்தியாவிலேயே நமது மாகாணத்திலேதான் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது என்பதைத் துணிந்து கூற முடியும். இந்த சீர்திருத்தங்களையெல்லாம் மக்களுக்கு மத்தியிலே எவ்வளவோ பார்க்கிறோம். முன்பெல்லாம் தார் ரோடு என்று சொன்னால் வேடிக்கையாக இருக்கும். முன்பு திருவனந்தபுரம் ஏரியாவில் தான் முதலில் தார் ரோடு போட்டிருந்தார்கள். அதைப் பற்றிக் கடந்த காலத்தில் டிராமாக்களில் எல்லாம் பாடினார்கள். இப்போதோ நகரப்புறங்களில் மட்டுமல்லாது கிராமப்புறங்களிலும் நல்ல முறையில் ரோடுகள் போடப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நீர்ப்பாசனத்தில் கூடுமான வரை நல்ல முறையில் சிக்கனமாக திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருப்பது விவசாயிகள் மத்தியில் நல்ல எண்ணத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. குறிப்பாக, எங்கள் ஜில்லாவில் வைகையின் மீது அணை கட்டி தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கும் அந்தக் காட்சியை நீங்கள் எல்லாம் பார்க்கவேண்டும். சினிமாவில் கூட சிலர் கேலியாக “கை—வை” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்று வைகையைப் பார்த்தால் காவிரியோ என்று சந்தேகப்படுகிற அளவுக்குத் தண்ணீர் ஓடுகிறது. இந்தச் சாதனையை வேறு யாராலும் செய்து முடிக்க முடியாது. ஆயினும், இன்னும் எவ்வளவோ காரியங்கள் செய்வவேண்டியிருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றும் வதற்குத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றும் நோக்கத்தோடு சிறந்ததொரு பட்ஜெட்டைத் தயாரித்த நிதியமைச்சரை இந்தச் சபை மட்டுமல்ல, இந்த நாடே பாராட்டுகிறது. எங்களுக்கு மட்டும் “இந்த நிதி அமைச்சரை எங்கே மத்திய சர்க்கார் தட்டிக்கொண்டு போய்விடுவார்களோ.” என்று கொஞ்சம் பயந்தான். இவர் நிதியமைச்சராக இருப்பது மந்திரி சபைக்கே ஒரு சோபையாக இருக்கிறது. தமிழகமே பெருமைப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

இன்று எங்கு பார்த்தாலும் தமிழிலே பேசுவதைப் பார்க்கிறோம். எல்லா ஜில்லாக்களிலும் அரசாங்க இலாகாக்களிலே தமிழிலே கடிதப் போக்குவரத்து நடத்துவதைப் பற்றிப் பரிட்சார்த்த திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இருந்தாலும் கூட இந்த சபையில் சிலர் ஏனோ ஆங்கிலத்திலே பேசுவதைப் பார்க்கும் போது சங்கோஜமாக இருக்கிறது. தமிழர்களே நிறைந்த இந்த சபையிலே, பெரும்பாலும் ஆங்கிலப் புலமை இல்லாதவர்களே நிறைந்த இந்த சபையிலே ஆங்கிலத்திலே பேசாமல் தமிழிலே பேசினால் நல்லது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

நான் கொங்கு நாட்டிலிருந்து வந்தவன். எங்கள் பகுதியில் உள்ள குறைகள் சிலவற்றைச் சொல்லிக்கொள்ள பிரியப்படுகிறேன். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையைச் சார்ந்த கொடைக்கானல்

11th March 1960] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

அடிவாரத்திலுள்ளவர்கள் நாங்கள். அந்தப் பகுதியிலேயுள்ள ஆற்றின் நீரை நல்ல விதமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று நீண்ட காலமாக நாங்கள் முறையிட்டுக் கொண்டே வருகிறோம். பாலாறு-பொருந்தலாறு, குதிரையாறு போன்ற திட்டங்களை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை சீக்கிரத்தில் அமுலாக்க வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பழனியானது தமிழ்க் கடவுள் இருக்கும் நகரம். அந்த நகரத்தின் குடி தண்ணீர் நிலைமையைப்பற்றிச் சொல்வதற்கே சங்கடமாக இருக்கிறது. பதினெட்டு ஆயிரம் ஜனங்களைக் கொண்ட நகரமாக இருந்து, இப்பொழுது 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம் ஜனங்களைக் கொண்ட நகரமாக மாறியிருக்கிறது. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் வந்து போகிறார்கள். குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று பல ஆண்டுகளாக மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பழனி முனிசிபாலிட்யானது தங்களுடைய வரவு செலவைச் சரிக்கட்ட முடியாமல் தத்தளிக்கிறது. அந்த நகரத்திற்கு வந்து போகும் யாத்திரிகர்களின் எண்ணிக்கை பெருவாரியாக இருப்பதால், பழனி நகரத்திற்குச் செலவழிக்க வேண்டிய தொகை அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால், யாத்திரிகர் வரி விதிக்க அனுகூலமாக நம்முடைய மாநில சர்க்கார் மத்திய அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்யவேண்டுமாறு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பழனியையும், மைசூரையும், திருப்பூர், சாமராஜநகர் வழியாக இணைக்கும் ரயில்பாதை அமைப்பதற்காக 50 அல்லது 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே சர்வே செய்யப்பட்டு ஆலோசனையில் இருந்து வந்தது. அந்த ரயில்பாதைய இணைப்பை ஏற்படுத்துவதற்கு மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு சிபாரிசு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

விவசாயிகளுக்கு உரம் விநியோகம் செய்வதிலே பல பெரிய தவறுதல்கள் நடக்கின்றன. ஆங்காங்கு உள்ள கூட்டுறவு சொசைட்டிகளுக்கு அந்த உப்பை அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும். தனிப்பட்டோருக்குக் கொடுக்கும் உப்பு மூட்டை உடனே கைமாற்றப்பட்டு பல இடங்களுக்குப் போய் விடுகிறது. கோயமுத்தூர் ஜில்லாவும் மதுரை ஜில்லாவும் சந்திக்கும் இடத்திலே இருக்கும் நாங்கள், அந்த உப்பு கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறோம். மதுரை ஜில்லாவிலே உப்பு வருமாபோது, அது உடனே கள்ளச் சந்தையிலே விற்கப்பட்டு பவானி பகுதிக்குப் போய்விடுகிறது. பழனி பகுதிக்கு உப்பே கிடைக்கவில்லை என்ற பெரிய குறை இருக்கிறது. அதை அரசாங்கம் கவனித்து, தனிப்பட்டோருடைய பர்மிட்டை ரத்து செய்து, கூட்டுறவு சொசைட்டிக்குக் கொடுக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும். கடனுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்துவிட்டு, சில்லரை விற்பனையைக் கட்டுப்படுத்தியிருப்பதின் காரணமாக கஷ்டமாக இருக்கிறது.

[Sri P. S. K. Lakshmiipathi Raj] [11th March 1960]

கடனுக்கு ஒரு பகுதி, சில்லரைக்கு ஒரு பகுதி என்று இரண்டு விற்பனைக்கும் கொடுக்குமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும் நமது சென்னை ராஜ்யத்திலே உள்ள ஜில்லாக்களை நிர்வாகத் திறமையை அனுசரித்து இரண்டு இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக, ஒரு கலெக்டர் தன்னுடைய ஜில்லாவின் கோடி வரைக்கும் சென்று வரவேண்டுமென்றால், அது சிரமமாக இருக்கும். குறிப்பாக மதுரை ஜில்லாவில் ஏறக்குறைய 100 மைல் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு புறம் கேரள எல்லை வரையில் போய்ப் பார்க்க வேண்டும். ஒரு புறம் கோவை ஜில்லா எல்லைக்கு வரவேண்டும். இன்னொரு புறம் கரூர் எல்லைக்கு வரவேண்டும். ஒரு புறம் திருச்சி எல்லைக்கு வரவேண்டும். அந்த முறையில் மிகவும் கஷ்டமானதொரு நிலைமையில் கலெக்டரை வைத்து, அவருக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பை அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். புதிய பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தின்படியும் அவர்களுக்கு அதிகமான பொறுப்பு கொடுத்திருக்கிறோம். நீண்ட தூரம் சென்று பரிசீலனை செய்ய முடியாத காரணத்தால் பல தவறுகள் ஏற்பட ஏதுவாக இருப்பதை முன்னிட்டாவது ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள பழனி, திண்டுக்கல், நிலக்கோட்டை, கொடைக்கானல் இவைகளைக் கொண்டு ஒரு ஜில்லா அமைத்து, திண்டுக்கல்லைத் தலைநகரமாகச் செய்து, திண்டுக்கல் ஜில்லாவாக மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பழனி தாலுகா மிகவும் பின்தங்கிய தாலுகாவாக இருக்கும் காரணத்தால், அங்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை இன்னும் சில பிரக்காக்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அதற்குக் காரணம், தமிழ்ச் கடவுள் இருக்கும் பகுதி என்று பழனியைச் சொல்வார்கள். அதைச் சுற்றியிருக்கும் மக்கள் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு மாறிக்கொண்டிருக்கும் திடுக்கிடும் நிலைமையை நமது அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். கூட்டம் கூட்டமாக, குடும்பம் குடும்பமாக, கிறிஸ்தவ மதத்திலே சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம், கிறிஸ்தவ மிஷனரிகள் அங்கு பலமாக வேலை செய்வதுதான். அமெரிக்கா விலிருந்து வரும் பணத்தைக் கொண்டு, அங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்களை கும்பல் கும்பலாக விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டிருக்கும் கணராவிக் காட்சியை அங்கு நாங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகையால், ஒட்டன்சத்திரம், கோரிக் கடலூர் பகுதிகளை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டப் பகுதிகளாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI R. SRINIVASA IYER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் ஆங்கிலத்தில் பேசினதைப்பற்றியும், நான் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதைக் கொஞ்சம் கட்டுப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் நண்பர் அவர்கள் பேசினதற்கு நான் நன்றி செலுத்துகிறேன். கொடுக்கும் அவகாசம் பத்து நிமிஷங்கள்தான். அதற்குள் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களைத் தமிழில் வெளியிடச்

11th March 1960] [Sri R. Srinivasa Iyer]

சக்தி இல்லாததால் ஆங்கிலத்தில் பேசினேன். பத்து நிமிஷங்களுக்கு மேல் பேசுவதற்கு சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதிக்கும்படி எல்லோரும் சிபார்சு செய்தால் கூடுமானவரை தமிழில் என்னுடைய அபிப்பிராயங்களை வெளியிட்டுவிடுகிறேன். வணக்கம்.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நேற்றைய தினம் இந்தச் சபைக்குச் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை நான் மிகவும் மனமார பாராட்டுவதற்கு இரண்டு பொதுவான காரணங்களும் ஒரு குறிப்பான காரணமும் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவான காரணம் என்று நான் குறிப்பிடுவது, இந்த வருஷம் நமது ராஜ்யத்தில் எந்தவிதமான புதிய வரியும் விதிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் மனமார வரவேற்கிறேன். இரண்டாவதாக, அழகும் பொருள்கள் மீது விதிக்கப்பட்டிருந்த விற்பனை வரியை நீக்குவதற்காகவும் நான் அவர்களை மிகவும் மனமார பாராட்டுகிறேன். இந்த இரண்டு காரியங்களையும் நமது ராஜ்யத்திலுள்ள மக்களுடைய மனப்போக்கை அனுசரித்து ஏற்படுத்தியதற்காக நான் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறிப்பாக நான் பாராட்ட வேண்டுமென்று நினைத்தது, எங்கள் பகுதியிலேயும் நான் இந்தச் சபையிலும், சபைக்கு வெளியிலும் தெரிவித்துக் கொண்டுவந்திருந்த கீழ் பவானித் திட்டத்திலுள்ள சிக்கல்களை நீக்கிக் கொடுத்ததற்காக அவர்களுக்குக் குறிப்பாகக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நீர்ப்பாசன முறையிலே எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருந்த அத்தனை சிக்கல்களையும் பெருவாரியாக நீக்கிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், முறையை மாற்றியமைத்து, பயிர்க் கட்டுப்பாட்டை ஓரளவு நீக்கி, இப்பொழுது எங்களுக்கு நல்ல வசதி அளித்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பெருமையோடு தங்கள் மூலமாக இந்த சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் கீழ் பவானி பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் சில காரியங்களை நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அவைகளையும் அவர்கள் செய்து முடிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையிலே சிறிது விசாரணை செய்திருக்கிறார்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரிந்த விஷயம்தான். அந்தக் காரியங்களை மீண்டும் எடுத்து அவைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தி அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மிகவும் பணிவோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் குறிப்பிடுவது என்னவென்றால், அங்கேயுள்ள உபரி நீரை அந்தப் பகுதி மக்கள் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக சென்ற வருஷம் அவர்கள் அங்கே வந்து பார்த்தபோது வெளியிட்ட காரியங்களைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். 'அப்பர்' காலிங்கராயன் வாய்க்காலில் ஓடக்கூடிய தண்ணீரைத் தடுத்து அணைக்கட்டு ஏற்படுத்தி, அதிலே கிடைக்கும் தண்ணீரை அந்தப் பகுதி மக்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்காகத் திட்டங்கள் வகுத்து, அந்தத் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்குச் சில உத்தியோகஸ்தர்களை

[Sri V. S. Manickasundaram] [11th March 1960]

நியமித்து ஓரளவு பரிசீலனை நடந்திருக்கிறது என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்தக் காரியங்களை மீண்டும் தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு, அந்தத் திட்டங்களுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து அவைகளை நிறைவேற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் இவர்களை மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். கீழ் பவானிப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில், அந்தப் பகுதிகளிலே மின்சார விஸ்தரிப்பு அவ்வளவு நல்ல முறையிலே ஏற்படவில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்திற்கு நான் தெரியப் படுத்திக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே மேட்டூரிலே கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரமும், குந்தாவிலிருந்து கிடைக்கப்போகிற மின்சாரமும், பைக்காரா மின்சாரமும் ஈரோட்டில் சந்தித்து, அங்கேயிருந்து பல பகுதிகளுக்கும் பிரித்து அனுப்பப்பட்ட போதிலுங்கூட, அந்தப் பகுதியிலே மின்சார விஸ்தரிப்பு எவ்வளவு துரிதமாக ஏற்பட்டால் நாட்டுக்கு நல்ல பலன் கிடைக்குமோ அந்த அளவு துரிதமாக ஏற்படவில்லை என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக நான் சொல்லவேண்டுமென்று நினைத்தது ஜில்லா பிரிவினை பற்றிய விஷயமாகும். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில், அதை இரண்டாகப் பிரிப்பதாக அரசாங்கத்தின் கொள்கை இருந்துவருவதாக சென்ற இரண்டு வருஷங்களுக்கு மேலாகவே தெரிவித்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டம் அரசாங்கத்தினுடைய ஒரு அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருந்தும் கூட, அதற்காக டெலவல்மென்ட் கவுன்சில் கூட இரண்டு பாகமாக ஏற்பட்டிருந்துங்கூட, நாங்கள் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் கோயமுத்தூருக்குச் சென்று கவனிக்க வேண்டியிருப்பதால் பல இடையூறுகளும் கஷ்டங்களும் ஏற்படுகின்றன. கூடிய சீக்கிரத்திலே கோயமுத்தூர் ஜில்லாவை இரண்டாகப் பிரித்துத் தனிக் காரியாலயங்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் நல்ல நன்மை கிடைக்கும் என்பதையும் நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதில் முதன் முதலாக நடத்தப்படவேண்டியது என்ன என்பதையும் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சபை முன்பு நான் பல தடவைகள் முன்னர் சொல்லியிருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தை முதன் முதலாக நிவர்த்தித்துவிட்டு அதற்குப் பிறகுதான் இந்தக் கொள்கையை அமுலாக்க வேண்டும் என்பதையும் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் பல இலாகாக்கள் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப் பட்டு பல துறைகளிலே ஜில்லா தலைமை காரியாலயங்கள் ஈரோட்டில் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தனை காரியாலயங்களும் அங்கே வாடகை கட்டிடங்களிலும், குடியிருப்பதற்காக ஏற்பட்ட கட்டிடங்களிலும் அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு காரியாலயத்தை இரண்டாகப் பிரித்து ஒரு புது இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கு முன்பாக, அதற்கு வேண்டிய கட்டிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அதற்குப் பிறகு அந்தக் காரியாலயங்களை மாற்றுவது நமது கடமையாகும் என்பது

[11th March 1960] [Sri V. S. Manickasundaram]

என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அந்தக் காரியாலயங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய பணியாளர்களுக்கும் பெரிய மனக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் வேலை செய்யக்கூடிய இடத்தின் வேண்டிய வசதிகள் தங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டும் என்று நினைப்பது அவர்களுடைய உரிமை என்பதையும் நான் எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதோடு அங்கே ஊரிலே இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு குடியிருப்பு வசதியிலே பல இடையூறுகள் ஏற்படுகின்றன என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதோடு இல்லாமல் அங்கே வந்து இருக்கக்கூடிய மக்கள் குடியிருக்க வீடுகள் கிடைக்காமல் திண்டாடவேண்டிய ஒரு அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக ஊருக்கு வரக்கூடிய மக்களுக்கு வேண்டிய குடியிருப்பு வசதிகளுக்கு ஏற்பாடுகள் முன்னதாக செய்யப்பட்டு, அதோடு கூட காரியாலயங்கள் மாற்றப் படவேண்டும் என்பதையும் நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா பிரிவினைக் காலத்திலே இந்தக் கருத்துக் களை மனதில் வைத்து காரியங்களை ஈடுநேர்வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ரோடு பராமரிப்பு சம்பந்தமாக நான் சில விஷயங்களை எடுத்துக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். புதியதாக நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்ட ஒரு காரணத்தினாலே நல்ல நிலைமையிலே இருந்த பல நெடுஞ்சாலைகள் இப்பொழுது மிகவும் பழுதான நிலைமையில் இருக்கின்றன. அவைகள் நல்ல முறையிலே திட்டமிடப்பட்டு செப்பனிடப்படாத காரணத்தினாலே வருஷத்திற்கு 4, 5 தடவைகளுக்கு மேலாக ரிப்பேர் செய்யவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. முக்கியமாக தண்ணீர் அதிகமாகப் போகவேண்டிய அந்தப் பகுதிகளிலே குழாய்களை வைத்து தண்ணீர் போவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. அந்தக் குழாய்கள் போதிய அளவு தண்ணீரை எடுத்துச் செல்லாத காரணத்தினாலே தண்ணீர் தேங்கி ரோடுக்கு மேலே வழிந்து ரோடுக்கு அடிக்கடி ரிப்பேர் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, வேறுவிதமாக ஒரு நல்ல திட்டத்தை அமைத்து அவைகளை செப்பனிடுவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டிய அவசியத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் மிகவும் பணிவுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக பணம் செலவுழித்தும், அதனால் மக்களுக்கு சௌகரியம் ஏற்படவில்லை. அதனால் பெரிய தொகையை நாம் வீணாக்குகிறோம் என்ற குற்றத்திற்கு ஆளாக வேண்டிவரும் என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அரசாங்க ஊழியர்கள் மக்களோடு எந்த எந்த முறையில் பழக வேண்டும் என்பதற்கும் அவர்கள் காலத்தை அனுசரித்து, நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற மாறுதலை அனுசரித்து தங்களது மனப் பான்மையை, மனப்போக்கை மாற்றிக்கொள்ளுவதற்கும் ஒரு திட்டம் வகுத்து அதற்காக வேண்டிய பிரசாரத்தையும், அறிவுரைகளையும் நடத்தவேண்டியது நமது கடமையாகும் என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நாட்டு மன்னன் என்று பெரியோர்களால் கருதப்படும் ஒரு குடியானவன் டிரெஷரிக்குப் போய், ஒரு செலான் எழுதி பணம் கட்டிவிட்டு வெளியே வா

[Sri V. S. Manickasundaram] [11th March 1960]

வேண்டுமானால், அவன் எவ்வளவு கஷ்டத்திற்கும் அவமானத்திற்கும் ஆளாகவேண்டியிருக்கிறது என்பதை கொஞ்சம் யோசனை செய்து பார்த்து, இம்மாதிரி பல காரியங்கள் நடைபெறுவதனால், அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது நமது கடமையாகும். இந்தக் குறை ஒரு குறிப்பிட்ட இலாகாவை மட்டும் சேர்ந்தது என்று நினைக்க வேண்டியதில்லை. சாதாரணமாக சிறிய இடங்களிலே பார்க்கும்பொழுது இது மிகவும் பரவலான குறை என்பதையும் நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதை நிவர்த்திக்கவேண்டியது நமது கடமையும், பொறுப்புமாகும் என்பதை மிகப் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுபோல் 'பப்ளிக் யுடிடீசர்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய இடங்களிலே பொது ஜனங்கள் போகும்பொழுது அவர்களுக்கு நல்ல மரியாதையோடு, நல்ல முறையில் காரியங்களைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி ஏற்படும் வகையிலே நாம் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அங்கே பணியாற்றக்கூடிய பணியாளர்களுக்கு ஒரு சேவை மனப்பான்மையும், மக்களுடைய சௌகரியத்திற்கு தாங்கள் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற மனப்போவமும் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டியது நமது கடமையும் பொறுப்புமாகும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நாம் விவசாயிகளுக்கு பல காரியங்களையும், பல அனுகூலங்களையும் திட்டமிட்டு செய்துவந்தாலும் கூட, பல துறைகளிலே அந்தத் திட்டங்களின் நல்ல பலன் விவசாயிகளுக்கு அவ்வப்பொழுது கிடைக்கவில்லை என்பதை பலதடவைகள் காதிலே கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அதில் ஒரு பெரிய அளவுக்கு உண்மை இருக்கிறது என்பதையும் நான் மிகவும் வருத்தத்துடனும், பணிவுடனும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உர விநியோகத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, உரம் போதிய அளவு கிடைக்கிறதா, கிடைக்கவில்லையா என்பதைப்பற்றி எங்கள் மனதிலே ஒரு சிறிய சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எந்த சமயத்தில் வேண்டுமானாலும் கள்ள மார்கெட்டில் உரம் வாங்குவதற்கு தயாராக இருந்தால், நமக்கு வேண்டிய அளவு உரம் கிடைக்கிறது. அப்படியிருக்கும் பொழுது நியாயமான விலைக்கு உரம் கிடைக்காத காரணத்தை நாம் நன்றாக அலசி தேடிக் கண்டுபிடிக்கவேண்டியது நமது கடமை என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் வரக்கூடிய பகுதியில், என்னுடைய தொகுதியில் ரசாயன உரங்களை பெரும் அளவில் உபயோகிக்கிறார்கள். மக்களுக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை என்பது என் பகுதியிலிருந்து வரக்கூடிய குறையே அல்ல. கள்ள மார்கெட்டில் வேண்டிய அளவு உரம் கிடைக்கிறது, சரியான முறையில் நியாயமான விலையில் உரம் கிடைக்கவில்லையே என்பதுதான் என் பகுதி மக்களுடைய குறை. இதற்குக் காரணம் என்னவென்பதைப் பரிசீலனை செய்து, அதை நீக்குவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டிலே விலைவாசிகள், வாழ்க்கைத்தர புள்ளிவிவரங்கள் அதிகரித்துக்கொண்டே போவது உண்மைதான். இதற்குக் காரணம் விவசாயப் பொருள்களின் விலையும், முக்கியமான உணவுப்

11th March 1960] [Sri V. S. Manickasundaram]

பொருள்களின் விலையும் அதிகமாயிருப்பது ஒன்று; அல்லது டெவலப்பிங் ஏகானமியால் ஏற்பட்ட ஒரு விளைவா இது என்பதைக் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து, இந்த விலை ஏற்றத்தின் பளுவைத் தாங்குவதற்கு விவசாயிகளுக்கு தங்களுடைய விளைபொருள்களுக்கு வேண்டிய அளவு விலை கிடைப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டிய பொறுப்பு நமக்கு இல்லையா என்பதை யோசிக்கவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மஞ்சள் விலையைப் பொறுத்தவரையில் 1952-ம் வருஷத்தில் 10 மணங்கு கொண்ட இரண்டு மூட்டைகள் அடங்கிய ஒரு சாட்டை ரூ. 375 ஆக இருந்தது. அடுத்த வருஷத்தில் 1953 ஏப்ரலில் 58 ரூபாய்க்கு இறங்கிவிட்டது. இப்படி விலை (Fluctuate) ஆகக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. தான் வாங்கவேண்டிய பொருள்களின் விலை பல மடங்கு ஏறியிருந்தம்கூட, குறிப்பிட்ட ஒரு விளை பொருளின் விலை மிக மோசமாக விழுந்துவிட்டதை அந்த விவசாயி சமாளித்து, அதை அனுசரித்து நடக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி சமயத்தில் அவனுக்கு உதவிக்காக மற்ற விளைபொருள்களின் விலையாவது ஓரளவு ஏறியிருக்கும் பட்சத்தில், ஓரளவுக்கு அதை அனுசரித்து அவன் தன்னுடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தை நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்துகொள்ள முடியும். அதற்காக அவர்களுக்கு ஒரு 'மினிமம் பிரைஸ்' ஏதாவது ஒன்று நிர்ணயம் செய்து, அதற்கு கீழே விலை அடிப்படாமல் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்வது நமது கடமையாகும் என்பதை மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். உணவுப் பொருள்களின் விலைகளும் ஓரளவுக்குக் கீழே வந்துவிடாமல் இருந்தால்தான் நல்லது. இல்லாவிட்டால், விவசாயம் செய்வதும் கஷ்டமாகிவிடும். அந்த மாதிரி நிலைமை ஏற்பட்டுவிடாமல், விவசாயிகளைக் காப்பாற்றினால் ஒழிய, உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படாது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

மற்றொரு விஷயம். இந்த லாண்ட் ஸீலிங் பிக்ஸ் பண்ணப் போகும் நாம் ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்குச் சமமான மற்ற பூமிகளை அதிகப் படுத்திச் செய்ய வேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதியற்ற தோட்டக்கால் நிலங்களை பெரும் அளவிற்கு பிக்ஸ் செய்யவேண்டும். புஞ்சையாக இருந்த நிலங்கள், நீர்ப்பாசன வசதி பெற்றிருக்கும் காரணத்தால், விவசாயிகள் பண்படுத்தி நல்ல முறையிலே, விவசாயம் செய்ய வேண்டிய கஷ்டங்கள் ஒரு புறம் இருக்க, இந்த லாண்ட் ஸீலிங் டேபிள் அவர்களுக்கு விரோதமாக அமைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. புஞ்சை பூமி, ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் ஒன்றிற்கு 4 ஏக்கர் என்பதற்குப் பதிலாக, 1½ ஏக்கர் என்பது அவர்களுக்கு அதிக உற்சாகம் அளித்து விவசாயத்தில் ஊக்கம் அளிக்காது.

நீதி நிர்வாகத்தைப் பொறுத்த வரை, சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் சமீபத்தில் கொண்டு வந்துள்ள பல சட்டங்களில் என்டோமண்ட் ஆக்ட், வருமானவரி சட்டம்—விசாரணை செய்யும் அதிகாரியே ஜட்ஜ் ஆக இருக்கும் நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பிராஸிக்யூட்டர் வேறாகவும், ஜட்ஜ் வேறாகவும் இருக்க வேண்டும். நில வரி சம்பந்தப் பட்ட மட்டில், வாட்டர் செஸ் சம்பந்தமாகவும், பிராஸிக்யூட்டர் பங்குஷன்களையும், ஜட்ஜ்

[Sri V. S. Manickasundaram] [11th March 1960]

பங்கஷனகளையும் பிரித்து அதற்கு வேண்டிய அதிகாரிகளையும் நியமிக்க வேண்டும் என்று பணிவாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஓரளவு, சிவில் கோர்ட், கிரிமினல் கோர்ட் இவைகளின் தரம் குறையாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இப்பொழுது ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் பிரகாரம், க்வாண்டிட்டிவ் டிஸ்போஸல் பேரில்தான் எம்பலிஸ் இருக்கிறதே ஒழிய, க்வாலிடி என்ன என்பதைப் பார்க்க ஏதாவது விதி இருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இதைச் சரிசெய்ய என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI M. SELVARAJ : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் மேல் என் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக இந்த ஆண்டில், இரண்டாவது திட்டத்தின் சாதனைகள் என்று பல இலக்குகளை சர்க்கார் அடைந்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாம் பல துறைகளிலும் அதிகமான செலவுகள் செய்திருக்கிறோம், எந்த அளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்று கேட்டால், இல்லை என்ற பதில்தான் எதிர் பார்க்கிறோம். பொதுவாகப் பொருளாதாரத் துறையில் மக்கள் எவ்வளவு பயன் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால், இல்லை என்ற பதில்தான் வருகிறது. உணவு உற்பத்தியைப் பார்க்கும்போதும், பல கோடி ரூபாய்களைச் செலவு செய்திருக்கிறோமே, திட்டத்தில் வெற்றி கண்டு விட்டோம் என்கிறார்களே என்றால், உணவு உற்பத்தியிலும் பற்றாக்குறையைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே, உணவு உற்பத்தி எந்த அளவு பெருக வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றவில்லை என்ற பதிலைத்தான் நாம் எதிர் பார்க்கிறோம். உணவு உற்பத்திக்கு, அதைப் பெருக்க, விவசாயிகளுக்கு உரம், குறித்த காலத்தில் கடன் தொகை இவற்றை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியது.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில், மதிப்பிற்குரிய நிதியமைச்சர் அவர்கள் நெய்வேலியில் உரத் தொழிற்சாலை, 1962-ம் ஆண்டு உற்பத்தி ஆரம்பிக்கலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். முன்பு இந்த ஆலை 1960-ம் ஆண்டுக்குள்ளேயே ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. வருடம் ஆக, ஆக, காலம் நீண்டுகொண்டே போகிறது. அப்படியானால், அந்த அளவுக்கு வேலைகள் துரிதமாக நடைபெறவில்லையா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியென்றால், நம் சர்க்கார், மத்திய சர்க்கார் இடம் வற்புறுத்தி, எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உணவு உற்பத்திக்கு நீர்பாசன வசதிகள் செய்யும்போது மேட்ரீலிருந்து உபரியாகப் போகும் தண்ணீரை, வெள்ளக்காலத்தில் மற்ற மாவட்டங்களுக்குத் திருப்பி, ஏரிகளில் தேக்கி நீர்பாசனம் செய்து கொடுத்தால், குறைந்தது ஒரு லட்சம் ஏக்கரா நிலங்கள் சாகுபடிக்கு வரமுடியும். குறிப்பாக மேட்ரீலி வெள்ளக்காலத்தில் போகும் உபரித் தண்ணீரை ஒரு நான்கு மாறிப் போகச் செய்தால், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சுமார் 40,000 ஏக்கர் சாகுபடிக்கு வரலாம். இந்த விஷயத்தில், மைசூர்

11th March 1960]

[Sri M. Selvaraj]

சர்க்கார் ஆட்சேபணை செய்கிறார்கள் என்றால், அதை நாம் மத்திய சர்க்காரிடம் எடுத்துரைத்து, வெள்ள காலத்தில் தென்றற்காடு மாவட்டங்களுக்குத் திருப்பி விட ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மின்சார சம்பந்தமாகக் கூறும் போது, தென் ஆற்காடு மாவட்டம் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. அதிகமான கிராமங்களுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் தரப்படவில்லை என்ற கூக்குரல் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் மின்சாரத்தை அதிகமாக விலைநிரக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நான் ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், ஏன் தொகுதியில், கிளிமங்கலம் கிராமத்தில், 200, 250 பம்பு செட்டுகளுக்கு மின்சாரம் கொடுப்பதாக வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டது. விவசாயிகளிடம் சொன்னார்கள். மின்சார போர்ட் ஸர்வே செய்தார்கள். ஆனால், 250 செட்டுகளை ஒரே கிராமத்துக்குக் கொடுக்க முடியாது, 40, 50 கிராமங்களுக்கு, கிராமத்திற்குப் பத்து விதத்தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதாவது 250 பம்பு செட்டுகளுக்கு ஒரு கிராமத்திற்கு கொடுப்பதை பிரித்து பல கிராமங்களுக்கு கொடுப்பது சரி அல்ல. இந்த ஆண்டிலாவது தவக்கமில்லாமல், மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து, நல்ல முறையிலே அவர்கள் உண்டி உற்பத்தி செய்வதற்கான வழிவகைகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கும் வாய்ப்பை அடைவார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். மினிம் காரண்டி சம்பந்தமாக ஒரு கமிட்டி அமைத்து இருக்கிறோம் அந்த விஷயம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று கூறப்படுகிறது. அந்தப் பரிசீலனை துரிதமாக நடந்து விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளித்தால்தான் அவர்கள் விவசாய உற்பத்தியில் உற்சாகத்தோடு ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கைத்தறியை எடுத்துக் கொண்டால், எந்த அளவுக்கு கதர் துணிக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறார்களோ, அந்த அளவுக்காவது, அதிகம் இல்லாவிட்டாலும் கூட, ரிபேட் கொடுக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்தால்தான் நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணம் ஏற்படும் என்று கூட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அந்த அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில், கெஜட் பதவியில்லாத உத்தியோகஸ்தர்களும், ஆரம்ப ஆசிரியர்களும், நிவாரணத்தை எதிர்பார்த்து ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அந்த விஷயம் பே கமிஷனின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உடனடியாக அந்த கமிஷன் ஒரு மாதகாலத்திற்குள் தன் ரிபோர்ட்டை அளிக்கச் செய்து, அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு உயர்ந்த அளவுக்கு நிவாரணத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சர்க்கார் இந்த ஆண்டு பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கும் சலுகை வழங்குவது பற்றி கல்விச் சலுகை பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். பின் தங்கிய

[Sri M. Selvaraj]

[11th March 1960]

வகுப்பினர்களிடம் இருந்து ஆண்டுதோறும் அதிகமாகச் சலுகை கோரி விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. ஆனால் ஒரு தரம், இரண்டு தரம், மூன்று தரம் என்பதாக அலாட் செய்கிறார்கள். எல்லோருக்கும் அந்தச் சலுகை கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே இதற்காக அதிகத் தொகை ஒதுக்கியாவது பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு எல்லாம் கல்விச் சலுகை அளிக்கவாவது ஏற்பாடு செய்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அதிக மாணவர்கள் படித்து முன்னேற வசதி ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற கல்விச் சலுகையை நமது மாநில சர்க்காருக்கு மாற்றிவிட்டார்கள். இனி இவர்கள் மூலம் அந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சலுகை அளிப்பதில் இத்தனை மார்க்கு வாங்கியவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும் என்று இருப்பதனால் ஓரளவு வசதி உள்ளவர்கள், பணக்காரர்கள் இவர்களுடைய குழந்தைக்கே போகும்படியாக வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே 70 சதவிகிதம் மார்க்கு வாங்கியவர்களுக்குத்தான் என்று இருப்பதற்குப் பதிலாக 50 சதவிகிதம் வாங்கியிருந்தாலும் அதற்கும், அதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கும் சலுகை அளிக்கப்படும் என்று செய்தால் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். அப்படிச் செய்யவேண்டும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் விருத்தாசலம், சிதம்பரம், கள்ளக்குறிச்சி முதலிய இடங்களில் அண்மையில் நடந்த வெள்ளத்தின் காரணமாக பல லட்சக்கணக்கான மதிப்புள்ள வீடுகளையும், சொத்துக்களையும் பலர் இழந்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதோ ஓரளவு நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. அந்த நிவாரண வேலைகளைத் தொடர்ந்து துரிதப்படுத்த வேண்டும். மேலும் சில அணைகள் உடைந்து இருக்கின்றன. அந்த அணைக்கட்டுகளை சரிப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய காரியத்தில் உடனடியாக ஈடுபடவேண்டும் என்று அதிகாரிகளுக்கு சுற்றறிக்கை மூலமாகவாவது அனுப்பி தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் ஓரளவுக்கு கடன் எழுப்ப இருப்பதாக கூறியிருக்கிறார்கள்.—கடன் எழுப்பும் நேரத்தில் சர்க்கார் அதிகாரிகள் கிராமப்புறங்களுக்குச் சென்று வற்புறுத்திக் கடனை வசூலிக்கிறார்கள். அதனால் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இதையும் சுற்றறிக்கை மூலம் அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி, “யாரையும் வற்புறுத்த வேண்டாம், அவர்களாகவே கொடுப்பதை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்பதாகச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் தலைவர் அவர்களே, 1960-61-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஒட்டி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த வருஷம் புதிய வரி எதுவும் இல்லாமல் நிதி நிலை அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பது எல்

11th March 1960] [Sri K. P. Palaniswami]

லோருக்கும் சந்தோஷம் உண்டாக்குகிறது. குறிப்பாக உருளைக் கிழங்கு வியாபாரிகளுக்கு அதிகக் கவலையாக இருந்தது என்று சொன்னார்கள். நான் வரும்போது கூட மேட்டுப் பாளையத்தில் அந்த வியாபாரிகள் எல்லோரும் என்னைச் சந்தித்து மந்திரி அவர்களைப் பேட்டி காணவேண்டும் என்றாலும் தாங்கள் வருவதாகச் சொன்னார்கள். எனக்கும் ஒரு விஷயத்தில் பயமாக இருந்தது. இதை கமர்ஷியல் க்ராப் என்று சொல்லி, சீக்கிரமாக இவை அழுகாது என்று வரியை எடுக்காது விட்டுவிடுவார்களா என்று கூட நான் சந்தேகப்பட்டுச் சொன்னேன். நேற்று இந்த பட்ஜெட்டில் பார்க்கும்போது எல்லோருக்கும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக வரி எதுவுமே இல்லாமல் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் சீரிய முறையில் தயாரித்துக் கொடுத்திருப்பதற்காக மக்கள் சார்பில் அவருக்கு நன்றியையும், மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இந்த ஆண்டிலே மக்களுடைய முன்னேற்றத்தைக் கருதி பல துறைகளில் அநேகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கிணறு வெட்டுவதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சென்டிசல் ஸ்கீம்படி ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் நான்கில் ஒரு பாகம் மானியமாகவும், பாக்கி கடனாகவும் கருதப்படுகிறது. இது சம்பந்தமாக இப்போது புதிதாக ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். அதாவது கிணறு வெட்டுவதானால் வெடி மருந்து அவசியம். முன்பு ரெனின்சூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ இந்த வெடி மருந்தை வினியோகிக்கலாம் என்று இருந்தது. இப்போது கலெக்டரே தான் வெடி மருந்தை வினியோகிக்கவேண்டும் என்று செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படி இருந்தால் கிணறு வெட்ட பல இடைஞ்சல் இருக்கும். அதைத் தளர்த்தி முன்போலவே ரெனின்சூ இன்ஸ்பெக்டரோ, தாசில்தாரோ கொடுக்கலாம் என்று செய்யவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட மண்வள பாதுகாப்பு நம் ராஜ்யத்தில் நடைபெற்று வருகிறது. நாற்பது ஆண்டுகளுக்குக் கவனிக்காவிட்டால் பாறையாகப் போய்விடும் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மண் வளப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது மிகவும் அவசியம். ஆனால் நிலத்துச் சொந்தக்காரருக்கு எவ்வித அறிவிப்பும் இல்லாமல் வரப்புகளைக் கட்டி விடுகிறார்கள். இது சரியல்ல. பூமிக்காரர்களுக்கு அறிவித்து விட்டு இந்த வரப்புகளைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இன்னொன்று. என்னுடைய தொகுதியில் அண்மையில் மதுக்கரை கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே சிமெண்டு பாக்கட்டரி இருக்கிறது. அந்த பாக்கட்டரி ஏற்பட்டு சுமார் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நான்கைந்து மைல் ரேடியஸ் உள்ள இடத்தில் ஒரே வெண்மையாக டஸ்ட் படிந்து இருக்கிறது. அதனால் அங்கே இருக்கும் ஜனங்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். டஸ்ட்

[Sri K. P. Palaniswami] [11th March 1960]

மலையாக இருக்கிறது. விஞ்ஞான முறையில் இதைப் பரிசீலனை செய்து இந்த டஸ்டுகளைக் கிளியர் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதாகவும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஜனங்கள் எல்லோரும் கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில் அரசாங்கம் இதற்குத் தக்கதொரு திட்டத்தைத் தீட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட கோவை நகரம் சில வருஷங்களாக குடிநீர் வசதி போதாமல் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறது. சுமார் இருபது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்போது இருக்கிற ரிசர்வாயர் கட்டப்பட்டது. அப்போது நகரத்தின் ஜனத்தொகை இருபதாயிரம், முப்பதாயிரம் இருந்திருக்கும். இப்போது மூன்று லட்சம் ஜனத்தொகை உள்ள அந்த நகரத்திற்குப் போதுமான குடிநீர் சப்ளை செய்ய அந்த ரிசர்வாயர் போதுமானதாக இல்லை. அங்குள்ள முனிசிபாலிடி சென்ற ஆண்டே ஒரு டெபுடேஷன் வந்த மாதிரி அவர்களிடத்திலும், அரசாங்கத்தினிடத்திலும் இதைப்பற்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதன்பேரில் இதுவரையில் ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது சேர்த்து அந்த ரிசர்வாயரை ஆழப்படுத்தவும், அடிஷனல் பைப்புகளைப் போடவும் எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளையும் செய்து அந்த நகர மக்களுக்குள்ள குடிதண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்கவேண்டும்.

அதோடு கூட முன்பெல்லாம் ஜாயின்ட் பட்டாதார்களுக்கும் கடன் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்போது ஜாயின்ட் பட்டாதார்களுக்குக் கடன் கொடுக்க மறுத்து வருகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதையும் சற்றுத் தளர்த்தி ஜாயின்ட் பட்டாதார்களுக்கும் கடன் கொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பூமிதான நிலங்கள் அநேக இடங்களில் இப்போது வழங்கப் பட்டு வருகிறது. அதிலும் குறிப்பாக விவசாயத்தில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வினியோகம் செய்தால் அந்த பூமியை நல்ல முறையில் பயன்படுத்த ஏதுவாக இருக்கும். பூமி தானம் செய்கிறபோது நல்ல முறையில் பயன்படுத்துகிறவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவ வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த பூமியில் விவசாயம் செய்வதற்கும், விதை, இன்னும் வண்டி மாடு முதலியவை வாங்குவதற்கும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் முடியாதவர்களாக இருப்பதினால் அவர்களுக்குக் கடன் வசதி அளித்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட இப்போது ஹரிஜனங்களுக்கு சர்க்காரிலே பூமி ஆர்ஜிதம் செய்கிறார்கள். அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கிறது. பூமியை பட்டா செய்து, அவார்டு பாஸ் செய்தாலும் அங்கே குடியிருக்க முடியாமல் இருக்கிறது. காரணம் அதை எதிர்த்து ஹைக் கோர்ட்டிலோ, சுப்ரீம்கோர்ட்டிலோ அப்பீல் செய்து கொண்டால்

11th March 1960] [Sri K. P. Palaniswami]

அதன் தீர்ப்பு வரவேண்டியிருக்கிறது. பத்தாயிரம், முப்பதாயிரம் என்று இப்படிச் செலவு செய்து அங்கே போய் குடியிருக்க முடியாமல் இருப்பதைத் தவிர்க்க ஏதாவது செய்யவேண்டும். ரயில்வே முதலியவற்றுக்கு சர்க்கார் நில ஆர்ஜிதம் செய்வது போலவே இதையும் செய்து பட்டா பண்ணி, அவார்டு பாஸ் செய்துவிட்டால் உடனே அங்கே போய்க் குடியிருக்க வசதி பண்ணித் தரவேண்டும் என்பதாகப் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு கூட பள்ளிகளில் அநேக மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலே பொதுஜனங்களிடத்திலும் அதிகமாக டொனேஷன் பெற்று வருகிறார்கள். சில ஊர்களில் இதனால் அதிகம் உதவி தந்து வருகிறார்கள் என்றாலும் பட்டிக்காடுகளில் எல்லாம் முன்வருவது கிடையாது. இங்கெல்லாம் பள்ளிகளில் மாணவர்களுக்கு மத்தியான உணவு தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் இன்னும் அதிகமான மாணவர்கள் படிக்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-32
p.m.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 26. Notifications issued by Regional Inspector of Municipal Councils and Local Boards, relating to the division of Wards of Panchayats, etc., in Chingleput, North Arcot, Ramanathapuram, Madurai, Coimbatore, Salem, Tanjore, Tiruchirappalli and Tirunelveli districts. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).] (75 notifications).

@ 27. Notification issued with G.O. Ms. No. 3672, Revenue, dated 5th December 1959, appointing the 1st day of January 1960 as the date on which the provisions of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959) except those mentioned in clause (b) of sub-section (4) of section I of the said Act, shall come into force in the whole State of Madras. (Laid on the table of the House under section 116 (3) of the Madras Hindu Religious and Charitable Endowments Act, 1959 (Madras Act 22 of 1959)).

@ 28. Notification issued with G.O. Ms. No. 2016, L.A. dated 30th November 1959 containing the rule extending the term of office of the Members of the Santhiyur, Attayampatti Panchayat (Salem district). [Laid on the table of the House under section 113 (4) of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).]